

[திரு. கே. இராஜா முகமது]

[1978 ஏப்ரல் 7]

தில் பல்வேறு இடங்களில் இயங்கி வருகின்றன. இவற்றுள் லாபகரமாகச் செயல்படாத 44 விற்பனை நிலையங்களை அவற்றிற்கு அண்மையிலுள்ள கதர் விற்பனை நிலையங்களுடன் இணைத்து அவற்றை பயனுள்ள வகையில் லாபகரமாகவும் திறம்படவும் இயங்கச் செய்ய வேண்டும் என்று வாரியம் தீர்மானித்திருந்தது. எனினும், இது குறித்து மீண்டும் பரிசீலித்தபின் நடப்பு ஆண்டு விற்பனையையும் கவனத்தில் கொண்டு இத்தீர்மானத்தை அமல் படுத்தலாம் என்று வாரியம் முடிவெடுத்துள்ளது. எனவே வாரியத்தின் கீழுள்ள விற்பனை நிலையங்களில் இன்றைய தேதியில் எந்த நிலையமும் மூடப்படவில்லை. அதன் மூலம் எவரும் பாதிக்கப்படவில்லை.

(8) அரசினர் தீர்மானங்கள் - தொடர்ச்சி

(ஆ) நீதிபதி இஸ்மாயில் விசாரணைக் கமிஷன் அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கைமீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில முக்கியமான விஷயங்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த அறிக்கை நீண்ட அறிக்கையாக உள்ளது. சென்னை சிறையில் நடந்த கொடுமைகள் பற்றி மிகவும் விவரமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக சென்னைச் சிறைச்சாலையிலே நடந்த கொடுமைகள் பற்றி இந்த கமிஷனில் குறிப்பிட்டிருப்பது கடந்த கால ஆட்சிக்கு ஒரு கண்டனம் ஆகும். அன்றைய ஆட்சிக்கு ஒரு எச்சரிக்கையாக இது அமைந்திருக்கிறது. குறிப்பாக, சிறைச்சாலை என்பது—அது கொடுமைகள் நிறைந்து இருக்கிற ஒரு இடம், மனித இதயமற்ற அதிகாரிகள் நடமாடும் ஒரு இடம் என்பதை இந்த அறிக்கையில் பார்க்கிறோம்.

சென்னை சிறைச்சாலை சிப்பாய்க் கலகம் நடந்தபோது கட்டப் பட்டது. அது எந்தவித சீர்திருத்தமும் செய்யப்படாத நிலையில் இருக்கின்றது. மிகப் பெரிய காம்பவுண்டு சுவர் இருக்கக்கூடிய அந்த சிறைச்சாலையை விட்டு ஒடிவிட்டால் என்ன செய்வது என்கிற எண்ணத்தில் அதிகாரிகள் படுக்கப் போகும் முன் ஒரு முறை எண்ணுவது, படுத்த பிறகு ஒரு முறை எண்ணுவது, காலை எழுந்தவுடன் ஒரு முறை எண்ணுவது, ஆக இப்படிப் பட்ட வழக்கங்கள் அதே நடைமுறைகள் வழிவழியாகத் தொடர்ந்து கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. இது மிகவும் அநாகரீகமானது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அரசியல் கைதிகளையே இப்படி நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் சாதாரண குற்றவாளிகளை அதாவது திருடிவிட்டு, கொலை செய்துவிட்டு அங்கே வந்திருப்பவர்களை எப்படி நடத்து வார்கள் என்பதைப் பற்றிச் சொல்லவே முடியாது. ஆகவே

1978 ஏப்ரல் 7] (திரு. மு. அம்பிகாபதி)

மனிதாபிமானத்தோடு சிந்தித்து காரியங்களை ஆற்ற வேண்டும். நாம் எல்லாம் ஆடு வளர்க்கிறோம். கோழி வளர்க்கிறோம், பூனை வளர்க்கிறோம், இந்த மிருகங்களைக்கூட மனிதாபிமானத்தோடு பார்த்துக்கொள்கிறோம். ஆனால் சென்னைச் சிறைச்சாலையிலேயும், மற்றச் சிறைச்சாலைகளிலேயும் அரசியல் கைதிகள் அரசியல் கைதிகளாக நடத்தப்படுவதில்லை.

அவர்களுக்கு மச்சம் இருக்கிறதா என்று பார்க்கிறார்கள். அதுவும் கையிலே மச்சம் இருந்தால்கூட சட்டையைக் கழட்டினால்தான் அது அதிகாரிகள் கண்ணுக்குத் தெரியும். அந்தக் கண்களைக் கண்ணாடி போட்டுத்தான் பார்க்க வேண்டும். வேறுவிதமாகச் சொல்வேன். சொல்லக்கூடாது என்பதற்காக விடுகிறேன். மனிதன் சிறைக்குப் போகிறான். கையிலே மச்சம் இருக்கிறது. நானும் கூட 7, 8 தரம் சிறைக்குச் சென்றிருக்கின்றேன். அரசியல் கைதி என்றால் இப்படித்தான் நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்கு புதிய ஜெயில் மானுவல் ஒன்று கொண்டுவரப் படவேண்டும் என்று நான் வணக்கத்தோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசியல் கைதிக்குத் தனியான இடம் மிசா கைதிக்குத் தனியான இடம் என்று சிறைச்சாலையிலே கிடையாது. ஒன்பதாவது பிளாக்கிலிருந்து 8-வது பிளாக், 8-வது பிளாக்கிலிருந்து 7-வது பிளாக் என்று இப்படி மாற்றி மாற்றி அடைக்கிறார்கள். இப்படிப் பட்ட நடைமுறைதான் தொடர்ந்து இருக்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

சிறைச்சாலை என்பது அண்ணல் காந்தியடிகளிலே இருந்து, நேருவிலே இருந்து பலர் சிரமப்படக்கூடிய இடமாகத்தான் இருந்திருக்கின்றது. அன்றையதினம் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்ட காரணத்தினால் மதிப்பிற்குரிய ஜெபமணி அவர்கள் சிறையிலே தள்ளப்பட்டு அடி வாங்கினார். இப்போது அதே உறுப்பினர் மிசா சமயத்தில் சிறைச்சாலைக்குள்ளே தள்ளப்பட்டு அடிக்கப் பட்டிருக்கிறார்.

நான் சொல்கிறேன். அந்த அளவிற்குப் பாதிக்கப்பட்ட மதிப்பிற்குரிய நெல்லை ஜெபமணியையே அந்த ஜெயிலுக்கு சூப்பிரண்டாகப் போட்டு அந்த அதிகாரியையும் ஜெயிலிலே போட்டு ஒரு மூன்று மாத காலத்திற்கு அவருடைய கையிலே அந்த ஜெயிலைக் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் அவர் மனிதாபிமானம் உடையவர்கள். அவர் கூட ஒன்றும் செய்யமாட்டார். ஆக இந்த அளவுக்கு இங்கே சென்னைச் சிறைச்சாலையிலே கொடுமைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

இந்த ஒரு சம்பவம் மட்டுமல்ல. பகவத்சிங், சுகதேவ், போன்றவர்களைத் தூக்குமேடைக்கு அனுப்பியது இப்படிப்பட்ட சிறைதான்.

(திரு. மு. அம்பிகாபதி)

[1978 ஏப்ரல் 7]

சேலத்தில் 1951 இல் எங்கள் தொண்டர்கள் 21 பேர்களை சுட்டுக்கொன்றார்கள். ஏன் என்று கேட்பதற்கு யாரும் இல்லை. அது மட்டுமல்ல. இன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் முன்பு முதலமைச்சராக இருந்தபோழுதும் 2 பேர், 3 பேர் 5 பேர், என்று தூக்கிலே ஏற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் எல்லாம் இனிமேல் எதிர்காலத்திலாவது நடக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்தக் கமிஷனுடைய அறிக்கை, நமக்கு ஒரு சிலப்பு விளக்காக அதிலே சில அம்சங்களுடன் இப்போது தரப்பட்டிருக்கின்றது என்று நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11.40)

குறிப்பாக இந்த சிறைக் கமிஷன் பொறுத்து பல்வேறு விளக்கங்கள் இருக்கின்றன. சிட்டிப்பு எழுதியிருக்கிற விஷயம்கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருந்தும், மாதவன் கையில் சிறை இருந்தும் சீர்திருத்தம் இல்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1969-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் நாங்கள் 4,500 பேர்கள் சிறைக்குப் போயிருந்தோம், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கூலி உயர்வு கேட்டதற்காக. திருவேங்கடம், நாகூரான் சிறையில் இறந்தார்கள். 10,000 பேர்கள் ஒரே சிறையில் அடைக்கப்பட்டோம்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தங்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருப்பதோ பதினைந்து நிமிடங்கள் இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கைபற்றிப் பேசுங்கள். ஏற்கனவே நடந்ததைப் பற்றி பேசி நேரத்தைவினாக்காதீர்கள். எனக்கு ஒன்றும் இல்லை, 45 ஆனவுடன் பெல் அடித்துவிடுவேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : இந்த அறிக்கையில் இருக்கிறபடி, யார் நேரடியாக சம்பந்தப்பட்டவர்கள், அந்தச் சிறையில் அடித்து, கொடுமைப்படுத்தியவர்களை உடனடியாக அரசாங்கம் அவர்களை சஸ்பென்ட் செய்து — என்கொயரியே தேவையில்லை, அவர்களை டிஸ்மிஸ்தான் செய்யவேண்டும். என்கொயரி ஒன்றும் அவர்களுக்கு தேவை இல்லை. இந்த அறிக்கையில் சிலயிடங்களில் குறிப்பிட்டிருக்கிற முறையில், சிறைச்சாலைகளின் தலைமைப் பொறுப்பாளி, ஜி.ஜி. யைப் பற்றி சுற்றிவளைத்து அவரைப் பற்றி சிலயிடங்களில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது, சிறைச்சாலைக்கு நேரடியாக வந்திருக்க வேண்டும், வரவேற்றிருக்கவேண்டும் என்றிருக்கிறது.

ஒன்பது மத்திய சிறைச்சாலைகளிலும் மிசா கைதிகள் கொண்டுசெல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஜி.ஜி. அவர்கள் ஒன்பது இடங்களிலும் அவர்களை வரவேற்கமுடியுமா? ஒன்பதாவது ப்ளாக் க்வாரண்டைனுக்கு அனுப்புவது என்றால், அவையெல்லாம் சிறைச்சாலையிலுள்ள அன்றாட நிர்வாகம். நாங்கள் கூட முன்பு

1978 ஏப்ரல் 7] (திரு. மு. அம்பிகாபதி)

காலையில் ஒரு லாக்கப் இரவில் ஒரு லாக்கப் என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறோம். நாங்களும் சிறைச்சாலைகளில் இருந்திருக்கிறோம். அவை எல்லாம் அன்றாட நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்தது. குறிப்பாக இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற முக்கியமான விஷயம்—இன்றைக்கு சுற்றிவளைத்துப் பார்க்காமல் இந்த கமிஷனுக்குக் கொடுத்திருக்கக் கூடிய டேர்ம்ஸ் ஆப் ரெபரன்ஸ்-யை தாண்டி இந்தச் சம்பவத்திற்கு யார் நேரடியாகப் பொறுப்பு, அடித்தவர்கள் யார், தாக்கியவர்கள் யார், யார் அதற்கு நேரடியாகப் பொறுப்பு என்பதைக் கடந்து இந்தக் கமிஷன் அறிக்கையில் சிறைச்சாலைத் தலைவரைப் பற்றி ஐ.ஜி. பற்றி இவளுக்கு பொறுப்பு இருக்கிறது, இவர் அப்படிச் செய்திருக்கலாம், இப்படிச் செய்திருக்கலாம் என்றால் உள்துறை செயலாளர் சிறைக்கு வந்தார்களே, அவர்களிடத்தில் மனு கொடுக்கப்பட்டதே, அந்த மனுமீது நடவடிக்கை எடுக்காமல் — கே. சுப்பிரமணியம் — கமிஷன் வந்த பிறகு அதிலே கொண்டு வந்து அதை பொருத்தச் செய்ததன் அர்த்தம் என்ன?

மிசா கைதிகள் கோரியதென்ன? உடனடியாக விசாரணை வேண்டும், நிவாரணம் வேண்டும் என்று அவர்கள் கொடுத்த விண்ணப்பம் நேரடியாக கமிஷனுக்குக் கொண்டு வந்து தாக்கல் செய்யப்படுகிறது. ஐ.ஜி. மட்டும் பொறுப்பல்ல. சிறைச்சாலையில் இருந்த அதிகாரிகள் மட்டும் பொறுப்பல்ல. ஏன், 31-ம் தேதி திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நீக்கப்படுகிறது. 1-ம் தேதி கைது, இது திட்டமிட்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இருக்கிற போதே சி.பி.ஐ குறிப்பிட்ட தி.மு.க. ஸ்னர் பட்டியலைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். 1-ம் தேதி கைது, 2-ம் தேதி தாக்குதல்.. முன்னேற்றக் கழகம் மீது வஞ்சம் தீர்க்கவேண்டுமென்று நினைத்த அதிகாரி யார்? ஓம் மேத்தாவிற்கு இதில் பொறுப்பு என்ன? உள்துறை செயலாளருக்கு பொறுப்பு என்ன? என்பதைப் பற்றியெல்லாம் விரிவாகச் சாரிக்க இந்த அறிக்கை மட்டுமல்ல, இதை ஷா கமிஷனோடு சேர்த்து வ்சாரிக்க வேண்டும். பல பேர்கள், பொறுப்பானவர்கள் தப்பித்து அம்பாசிதராகவும். உள்துறை பொறுப்பாளராகவும் இன்று மாறியிருக்கிறார்கள், என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

திட்டமிட்டு சென்னை சிறைச்சாலையில் மட்டும் இது நடந்திருப்பது, தி.மு.க. வை வஞ்சம் தீர்க்கவேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டவர்கள் தூண்டுதல் இல்லாமல் இது நடக்கவில்லை. சிறைச் சாலைத் துறைத் தலைவரைப் பற்றி சுற்றிவளைத்து சுற்றிவளைத்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். திரு. கே. சுப்பிரமணியத்தைப் பற்றியோ மற்றவர்களைப் பற்றியோ சொல்லாததின் ரகசியம் என்ன என்பதைப் பற்றி நாங்கள் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறோம். அன்று உள்துறைச் செயலாளராக இருந்தது யார்? அவர் என்ன சொன்னார். அவர் எடுத்த நடவடிக்கைகள் என்ன, அவரைப் பற்றி எதுவும் இதில் குறிப்பிடப்படவில்லை. எனவே அதிகாரி

(திரு. மு. அம்பிகாபதி)

[1978 ஏப்ரல் 7]

களைப்பற்றி யெல்லாம் அன்றைக்கு இருந்த ஆர்.வி. சுப்பிரமணியம், தவே, இவர்களெல்லாம் இதில் இசைந்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் இன்றைக்கு இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அன்றைக்கு இதற்கு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு இருந்த செயலாளர் யார் என்பதையெல்லாம் விரிவாக விசாரிக்க வேண்டும். இந்த இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையோடு ஷா கமிஷனுடன் இணைந்து விசாரிக்க வேண்டும். சிறைச்சாலையை பெறுத்த வரையில், சிறைச் சாலைக்கு வருகின்றவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியாக இருக்கக்கூடியவர்கள் நேற்று ஆளும் கட்சியாக இருந்தவர்கள், இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியாக இருக்கின்றவர்கள் நேற்று எதிர்க்கட்சியாக இருந்தவர்கள்.

அன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும் கட்சியாக இருந்தது, இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சி, அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியாக இருந்த அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இன்றைக்கு ஆளும் கட்சி. இப்படி அரசியலில் ஆளும் கட்சி எதிர்க்கட்சியாக மாறுவதும், எதிர்க்கட்சி ஆளுக்கட்சியாக மாறுவதும் சர்வசாதாரணமாக நடக்கக்கூடிய காரியம். அன்றைக்கு பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையோடு இருந்த ஆளும் கட்சி, தேர்தலுக்குப் பிறகு எதிர்க்கட்சியாக மாறியது, எனவே இதெல்லாம் அரசியலில் சாதாரணமாக நடைபெறக் கூடியது. எனவே அரசியல் வாதிகளைப் பொறுத்தவரையில், அரசியல் வாதிகள்—அவர்கள் எந்தக்கட்சியை சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி—அரசியல்வாதிகள் அரசியல் காரணங்களுக்காக கைது செய்யப்பட்டால் எவ்வாறு சிறைச்சாலைகளில் நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்கு ஒருவரைமுறையையே நிர்ணயிக்கவேண்டும். (மனியடிக்கப்பட்டது) சென்னைச் சிறைச் சாலையில் நடந்த சம்பவங்களைப் பொறுத்த வரையில், இதற்கெல்லாம் நேரடியான பொறுப்பு யார்? கதிரேசன் என்பவரை குதிரை போல் ஓடச் சொன்னார்களாம். (குறுக்கீடு) ஆம், துணிகளையும் அவிழ்த்துவிட்டு, ஓடச் சொன்னார்களாம். இப்படி ஓடச்சொன்னவர் யார்; அவர் யாராக இருந்தாலும் அந்த அதிகாரி, மவுண்ட் ரோட்டில் துணியில்லாமல் ஓடவேண்டும். அரசியல்வாதிகள் கைதிகளாக இருந்தாலும் சரி—வேறு யாராக இருந்தாலும் சரி இவர்கள் மனிதாபிமான இதயத்தோடு நடத்தவேண்டும். சிறைச்சாலைக்கு யாரும் குற்றவாளியாக வரக்கூடும், குற்றவாளியாக வருகின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

சிலரைப் பொறுத்த வரையில், சூழ்நிலை காரணமாக குற்றவாளிகளாக வரவேண்டியிருக்கிறது. இதை மாற்றுவதற்கு என்ன செய்வது என்பதைப்பற்றி இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, சூழ்நிலை காரணமாக கைதிகள் உருவாகலாம். ஆனால் அவர்களை எல்லாம் மனிதாபிமான இதயத்தோடு நடத்தவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அரசியல் கைதிகள் என்று வரும்போது, அவர்கள் இன்னின்ன முறையில்தான்

1978 ஏப்ரல் 7]

(திரு. மு. அம்பிகாபதி)

நடத்தப்பட வேண்டும் என்ற வரைமுறையை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு சென்னைச் சிறைச் சாலையைப் பொறுத்தவரை, இதில் ஈடுபட்டுள்ள அதிகாரிகள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று இந்திய சமயூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்று அவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அறிக்கை தமிழகத்திலும் சரி, மற்ற எந்த நாடுகளிலும் சரி அரசியல் காரணங்களுக்காக சிறைப்படுத்தப்பட்ட கைதிகள் அவர்கள் தடுப்புக்காவல் சட்டத்தின் மூலமாகவோ அல்லது வேறு எந்த சட்டத்தின் மூலமாகவோ கைது செய்யப்பட்டிருந்தாலும் கொடுமையாக நடத்தப்பட்ட கூடாது என்கின்ற கருத்தில் நான் சேர்ந்திருக்கின்ற உழைப்பாளர் முன்னேற்றக் கட்சியின் ஆழ்ந்த கருத்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கொடுமை என்பது தவிர்க்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. அரசியல்வாதிகள் என்று சொல்லும்போது, இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியாக இருக்கக் கூடியவர்கள் நாளைக்கு ஆளும் கட்சியாக வரலாம். இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியாக இருக்கக்கூடியவர்கள் நாளைக்கு எதிர்க்கட்சியாக வரலாம்.

ஆகவே, எந்த அரசியல்வாதியாக இருந்தாலும் சரி, சிறை என்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக இருக்கிறது. தமிழகத்தில் 9 சிறைச் சாலைகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக சென்னை மாநகரத்தில் இருக்கின்ற சிறைச்சாலையைத்தான் நாம் இன்றைக்கு கவனிக்க வேண்டி இருக்கிறது.

அங்கு நடந்த சம்பவங்களைப்பற்றி விசாரிப்பதற்காக கமிஷன் போட்டு 'டெர்ம்ஸ் ஆப் ரெஃபரன்ஸ்'-லில் 1976 பிப்ரவரி முதல் பிப்ரவரி 1977 வரையிலும் அங்கு நடந்தவற்றையெல்லாம் விசாரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. இந்த நேரத்தில் நடைபெற்ற கொடுமைகளுக்கு ஆளானவர் யார் யார், இதற்கு காரணமாக இருந்தவர்கள் யார் யார் என்பதையெல்லாம் கண்டறிகின்ற முறையில்-ஃபேக்ட் ஃபைண்டிங் கமிட்டி என்ற முறையில் இந்த கமிஷன் அமைக்கப்பட்டது. இப்படி போட்டிருந்ததோடு, எம்ர்ஜென்ஸி காலத்தில்- அதாவது எம்ர்ஜென்ஸி அமலில் வந்த 1975 ஜூன் மாதத்திலிருந்து இந்த அறிக்கை தருவதற்கு உரிய முறையில் டெர்ம்ஸ் ஆப் ரெபரன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்குமானால் அப்போதிருந்தே பாதிக்கப்பட்ட எல்லோரையும் சேர்த்து கவனிப்பதற்கும், இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் யார் யார் என்பதையும், அதற்கு காரணமானவர்கள் யார் என்பதை அறிந்து கொள்வதற்கும் வாய்ப்பாக இருந்திருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(திரு. ரா. மார்க்கபந்து)

[1978 ஏப்ரல் 7]

(முற்பகல் 11-50)

இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கின்ற நேரத்திலே, அதிலே அரசியல் வாடை வீசுகின்றது என்று நான் கருதுகிறேன். காரணம் இரண்டு. ஒரு தேதியிலே கூட்டம் நடைபெற்றது. இந்தக் கூட்டத்திலே பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்காக ஆஜரான பாளை சண்முகம் என்ற வழக்கறிஞர் 12-3-1978 தேதியிலே பொதுக் கூட்டத்திலே பேசுகின்றபோது, அவர் பகிரங்கமாகவே அறிவிக்கிறார். கூட்டத்திலே அப்படி பேசி இருப்பது ரெக்கார்டு ஆகியிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) it is not reflection anybody— பொதுக்கூட்டத்திலேயே அறிவிக்கிறார்கள்; பேசுகிறார்கள்.

*

*

*

என்று நினைப்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. அதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். நான் இதைச் சொல்வது யாருக்கும் களங்கம் கற்பிப்பதற்காக அல்ல.

(உறுப்பினர்கள் திரு. என். கிட்டப்பா, திரு. சி. ஆறுமுகம் ஆகியோர் எழுந்திருத்தல்.)

திரு. சி. ஆறுமுகம் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுவது நீதிபதி அவர்களுடைய தீர்ப்பிற்கு களங்கம் கற்பிப்பதாக இருக்கிறது. எனவே, அவைகளை அவைக்குறிப்பிலே இருந்து நீக்கிவிட உத்தரவிடும்படி தங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் உறுப்பினர் கிட்டப்பா அவர்களைக் கூப்பிட்டேன்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். நேற்றுக்கூட இந்தப் பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டதற்கு, பேரவைத் தலைவராகிய தாங்கள் தீர்ப்பளித்திருக்கிறீர்கள் இருந்தாலும்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். லெட் மி சேஸ் என்னுடைய முடிவை நான் சொல்லிவிடுகிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1978 ஏப்ரல் 7]

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMI MUDALIYAR :

The version of Thiru Palai Shanmugham may be there in the newspapers. But there is no nexus between what is claimed by Palai and the resultant report of Justice Ismail and therefore any allegation made against Justice Ismail alleging partiality to him or that he is directly or indirectly influenced by what has been stated, would be a kind of relection on the impartiality and integrity of a Judge and may therefore be expunged.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் யாரோ பாளை சண்முகம் என்றும், நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்கள் இப்படியெல்லாம் பேசினார் என்றும், பேசிய அத்தனையும் அவைக்குறிப்பிலே இருந்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்று உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : The fact is he has spoken like that in a public meeting. I am not pressing the point how far it has influenced the findings of Justice Ismail....

திரு. க. அன்பழன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு வழக்கறிஞர், வெளியே ஒருவர் பேசியது உண்மையாகவும், உண்மை இல்லாததாகவும் இருக்கலாம். அதை உண்மை என்று வைத்துக்கொண்டு, இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்கிறபோது, நீதிபதிக்கு களங்கம் கற்பிக்கின்ற நிலைமைக்கு ஆளாக்கப்படுகின்றது. அவர் பேசியது தவறே, சரியோ, அது வேறு, அதற்காக நடவடிக்கைகள் எடுப்பது என்பது வேறு. இதை இங்கே கொண்டு வந்து சொல்கிறபோது, சட்டமன்ற நடைமுறைக்கு மரபு அல்ல என்று நேற்றையதினமும் நான் இதைப்பற்றிச் சொன்னேன்; இன்றைக்கும் சொல்கிறேன். இந்தக் காரணத்தினாலே, இதை அவைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்கிவிட உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையைவிட்டு, வேறு பிரச்சனைக்குச் செல்லுங்கள். நீதிபதி அவர்களைக் களங்கம் கற்பிக்கின்ற வகையிலே அவர் பேசியதை, அவைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்று உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாளை சண்முகம் என்பவர் பொதுக் கூட்டத்திலே பேசியதை இங்கே சொல்லக் கூடாது என்று சொன்னால், அதிலே என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். I am not going into that aspect, how far it had influenced the findings of the commission. அதை விட்டு விடுகிறேன். நானே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதை நீக்கி விடுங்கள். ஆனால், இப்படிப் பேசப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் தெரிவித்துள்ளேன்.

[1978 ஏப்ரல் 7]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நான் சொல்வது, வெளியே பேசியதை ஆதாரமாக வைத்து இங்கே பேசுவது சரியல்ல. தவிர, அப்படிப் பேசியது தவறு, சரியா என்பதிலே இந்த அவைக்கு அக்கறை இல்லை. வெளியே பேசியது தவறு, சரியா என்பது வேறு. அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கலாம். ஆனால், இங்கே வெளியே, மேடையிலே பேசியதை ஆதாரமாக வைத்துப் பேசக்கூடாது என்பது தான் இந்த அவையின் மரபாகும்.

திரு. மி. வின்சென்ட் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், வெளியே பேசியது இஸ்மாயில் கமிஷன் அடிப்படைக்கு ஆதரவாகப் பேசப் பட்டிருக்கிறது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவுசெய்து கொஞ்சம் உட்காருங்கள். நான் ஏற்கெனவே தீர்ப்புச் சொன்னேன். வெளியே பேசுகின்றதை, பத்திரிகையிலே வருவதை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு இந்த அவையிலே பேசக் கூடாது. மறுபடியும் அதையே கிளப்பினால் என்ன அர்த்தம்? தயவுசெய்து அமருங்கள்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : லிஸ்ட் ஆப் விட்னசஸிலே 13 பேர் விசாரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த லிஸ்ட் ஆப் விட்னசைப் பார்க்கிற நேரத்தில் ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் விசாரிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. சாட்சிகளின் பட்டியலைப் பார்த்தாலும் சிறைச் சாலையில் 4 பேர்களைத்தான் விசாரித்திருக்கிறார்கள். இதிலே குறிப்பாக இருப்பவர்கள் வித்தியாசாகர் என்பவரும் சையது என்பவரும். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது இது ஒரு சார் புடையதாக இருக்குமே என்று அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது.

— is there any excess, to find out the excess அதைக் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர, சிறை சீர்திருத்தங்களைப் பற்றியெல்லாம் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட டர்ம்ஸ் ஆப் ரெபரன்சுக்கு அப்பாற்பட்டுத் தந்திருக்கிறார்கள். அது எந்த விதத்தில் ஆராயத் தக்கது என்று ஆராய வேண்டும்.

ஜி. ஜி. அவர்களைப் பற்றிச் சொல்லுகிற நேரத்தில் மூன்று முரண்பட்ட கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறார்கள். ஒன்று, நேரடியாக அவர்கள் செய்திருக்க வேண்டும். தன்னுடைய கடமையில் இருந்து தவறி இருக்கிறார்கள் என்று முதல் குறிப்பில் தந்திருக்கிறார்கள். கடைசியில் சொல்லும்போது இவருக்கும் அவருக்கும் தொடர்பு இல்லையென்ற காரணங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, பரமகுருவைப் பற்றிச் சொல்லும்போது சிறிது அதிகமாகச் சொல்லுவதாகக் கருதுகிறேன். அவர் 9 சிறைகளுக்குப் பொறுப்பாளர். எட்டு சிறைகளில் எக்சஸஸ் நடைபெறவில்லை. சென்னை மத்திய சிறையில் ஏற்பட்ட ஒரு எக்ஸஸ் பற்றித்தான் சொல்லுகிறார்கள். என்றால் அங்கிருக்கிற கண்காணிப்பாளர் மிக முக்கியமான பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1978 ஏப்ரல் 7]

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து

இந்த அறிக்கையில் வித்தியாசாகர் அவர்களைப்பற்றிச் சொல்லுகிறார். ஒரே நாளில் எவ்வளவு செல்வாக்குப் படைத்தவர் என்பது தெரிகிறது. ஒரே ஒரு நாளில் ஒருவர் மீது வழக்குபோட வேண்டுமென்று வித்தியாசாகர் விரும்புகிறார். நோட் அனுப்புகிறார்கள். பல்வேறு துறைகளுக்குச் சென்று அங்கிருக்கும் சிஃப் செகரடரிக்குக் கூடச் செல்லாமல் நேரடியாக அங்கிருக்கிற அட்வைசரிடத்தில் சொல்லுகிறது. இரண்டு மணி நேரத்திற்குள்ளாக உத்தரவு கையெழுத்து போடப்படுகிறது. கேஸ் தாக்கல் செய்யப்படுகிறது. அதற்காக வக்காலத்து வாங்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள் மகா பெரியவர்கள், அவரைப் பற்றி விசாரிக்க வேண்டுமென்று நாம் இப்போது பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அவரைக் காப்பாற்ற மகா பெரியவர்கள் ஓம் மேத்தா அவர்களுக்குத் தபால் எழுதுகிறார்கள். அவரை மாற்றவேண்டிய அவசியமில்லை என்று அறிக்கை அனுப்புகிறார். இங்கே வித்தியாசாகர் செய்த நிலைமைகளைப் பற்றித் தெள்ளத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர் எந்த அளவுக்கு அரசியல்வாதிகளோடு, தொடர்புடையவராக இருக்கிறார்? அவருக்கு வக்காலத்து வாங்கிக் கொண்டு ஓ. வி. அளகேசன் டில்லி லோக் சபையில் பேசுகிறார்கள். இவரை மாற்றவேண்டாமென்று சொல்லுகிற அளவுக்கு அதிகார பலம் இருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் குறிப்பிட்ட உயர் அதிகாரி மீது சொல்லப் படுகிறது. இவரைப் பற்றிச் சொல்லும்போது கிருஷ்ண ஹாத்தி எழுதிய சிறைச்சாலை கொடுமையைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு விளக்கத்தைத் தருகிறார்—ஏற்கெனவே குண்டர்களால் அடிக் கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வேகமாகக் கூச்சல் போட்ட பின்னால் ஆங்கில அதிகாரி கேட்டபோது, 'உங்களுக்குச் சாதகமாக, திருப்தி ஏற்படுகிற வகையிலேதான் அரசியல் கைதிகளை உள்ளே அடைத்து வைத்தேன் என்று சொல்லுகிறார். அதைக் கண்டிக்குறார் அந்த அதிகாரி. அந்தமாதிரி நிலைமையில் வித்தியாசாகர் என்பவர் அரசாங்கத்தின் தயவு பெற, நல்ல பெயரை வாங்க இந்த நிலைமைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் காலம் காலமாக நடந்து கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

முன்பு முத்துராமலிங்கத் தேவர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தார். அந்தச் சிறையிலிருந்து அவர்கள் வெளியே வருகிற போது துரும்பாக வருகிறார்கள். அதைப்பற்றிக் கேட்டபோது அது தெரிந்த விஷயம் என்றார்—he has been poisoned அந்த நிலைமைகள் இருக்கின்றன. முத்துராமலிங்கத் தேவர் சிறையில் அடைக்கப்பட்ட அந்தக் கொடுமைகளைப் பற்றி விசாரிக்க ஒரு கமிஷன் போட்டால் நலமாக இருக்கும்.

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

[1978 ஏப்ரல் 7]

(நண்பகல் 12-00)

ஏனென்றால் மத்திய அரசாங்கத்திலே ராம் மனோகர் லோகியா பற்றியும், மற்றவர்களைப் பற்றியும் அங்கே கமிஷன் வைத்திருக்கிறார்கள். அதுபோல கமிஷனை இங்கே வைப்பது சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது எப்படியிருப்பினும், சிறைக்கொடுமைகள் என்பது கண்டிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. இங்கே அறிக்கை தந்திருக்கிறார்கள். நான் பொதுப்படையாகச் சொல்கிறேன். Fact Finding Committee, ஃபேக்ட் ஃபைன்டிங் கமிஷன் என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்பொழுது கூட சர்க்காரியா கமிஷனிலே ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதன்மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து டிஸ்மிஸ் செய்யப்படவில்லை. ஆனால் இதேபோன்று டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட வேண்டுமென்று சொல்லும்பொழுது டிஸ்மிஸ் என்பது அதிகப்படியாக இருக்கும், ஆனால் கமிஷனின் அறிக்கையில் வந்திருக்கும் இவர்கள் இவர்கள் என்று குற்றம் சுமத்தப்பட்டவர்களை சஸ்பென்ட் செய்து அவர்கள் மீது விசாரணையை உடனடியாக நடத்தி இந்தக் கொடுமைகளுக்குப் பரிகாரம் தேட வேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு நீதிபதி எம். எம். இஸ்மாயில் அவர்களால் விசாரிக்கப்பட்டு அளிக்கப்பட்டுள்ள விசாரணைக் கமிஷன் அறிக்கை மீதான விவாதத்தில் கலந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பினைக் கொடுத்தமைக்கு நன்றி நவீன்று என் அறிவுக்கெட்டிய சில கருத்துக்களை இதன் மீது சொல்ல முன் வருகிறேன்.

இந்த விசாரணைக் கமிஷன் அறிக்கையை முழுவதுமாகப் படித்த பிறகு நாம் தெரிந்துகொள்வது என்னவென்றால் பாம்பு என்று அடிக்கவும் முடியவில்லை, பழுதை என்று தாண்டவும் முடியவில்லை, என்றுதான் தெரிகிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால், இந்த விசாரணைக் கமிஷன் அறிக்கையை வைத்துச் சிலர் பேசுகின்ற பேச்சுகளையும், நடவடிக்கைகளையும் பார்க்கும் பொழுது சாவு தொண்டனுக்கு, சரித்திரம் தலைவனுக்கு என்ற இலக்கணத்தை நிலை நாட்டுகிறதே தவிர இது முழுமையானதாக இல்லை என்பது என்னுடைய அடிப்படையான கருத்து ஆகும்.

அதுமட்டுமல்ல, விசாரணைக் கமிஷன் என்பது அவசர காலசட்டத்தின்பொழுது ஏற்பட்ட கொடுமைகளைப் பற்றி விசாரிக்க ஏற்படுத்தப்பட்ட கமிஷனாகும். இந்தக் கமிஷன் இடைக்காலத்திலே ஏற்பட்டவைகளுக்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, இது அவசர காலச்சட்டம் என்றைக்கு அமலாக்

1978 ஏப்ரல் 7] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

கப்பட்டதோ அன்றையிலிருந்து விசாரித்திருக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்தாகும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். காரணம், அப்பொழுதிருந்து ஏற்பட்ட பிரச்னையின் அடிப்படையில் பார்க்க வேண்டும். அப்பொழுது விபரீதங்கள் உள்ளே நடந்ததாக நான் கருதுகிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல் இங்கே பலப்பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லியிருக்கும் பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் சில கருத்தைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், கற்பூரம் போல கடலுப்பு இருந்தாலும் கற்பூரம் ஆமோ கடலுப்பு என்பதைப்போல சுப்பு அவர்களின் கருத்து இருக்கிறது என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம் இந்த விசாரணைக் கமிஷன் முழுமையாக இல்லை என்பதோடு, அதே நேரத்தில் எப்பொழுது உள்ளே வருவார்கள் என்று ஏற்கனவே அவசரக் காலச் சட்டம் அமலில் இருந்த காலத்தில் ஆயுள் கைதிகள் பழி தீர்த்துக் கொண்டதாகப் பலப்பலக் கருத்துக்கள் இங்கே சொல்லக் கூடியதாக இருக்கின்றன. அதுமட்டுமல்லாமல் இந்த விசாரணைக் கமிஷன் இதற்குமுன் அவசரகால நிலைக்கொடுமைகளால் பாதிக்கப்பட்ட முரசோலி அடியார், ஜேப்பியார் போன்றவர்களின் நிலைமைகளை விட்டுவிட்டிருப்பது நல்லதொரு முடிவான கருத்தாகச் சொல்ல முடியவில்லை என்பது என்னுடைய தாழ்ந்த அபிப்பிராயம்.

அதுமட்டுமல்ல, இங்கே பேசுகின்றபொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் சாதிக்பாட்சா அவர்கள் சொன்னார்கள். சதாசிவம் கமிட்டி என்று அறிவிக்கப்பட்டது, சதாசிவம் அவர்களை நியமித்தார்கள். நான்தான் எதிர்த்தேன். என்னுடைய கருத்தைச் சொன்னேன், பிறகு இஸ்மாயில் அவர்களை இங்கே போட்டிருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்தக் கமிஷனிலே கயூம் என்று ஒருவர் வருகிறார். அவர் வந்து விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. அப்பொழுது இந்த நியாயம் மட்டும் எப்படிச் சரியாக இருக்கும். எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும், அவருடைய வாதத்தின்படி பார்த்தால் சரியாக இல்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல இந்தக் கமிஷனிலே பலப்பலக் கருத்துக்கள் முன்னுக்குப் பின் முரணாக ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, அவர்களுக்கு உதவுவதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். கயூம் அவர்களைக் கன்டெம் செய்து ரிப்போர்ட்டில் இருக்கிறது. ஜெயிலில் பணியாற்றிய கயூம் என்பவர் செய்தது தவறு, தவறு செய்திருக்கிறார் என்று இஸ்மாயில் அவர்கள் அறிக்கையிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஜஸ்டிஸ் இஸ்மாயில் அவர்கள் அவர்களுக்குச் சாதகமாக அல்ல.

[1978 ஏப்ரல் 7]

டாக்டர் கே. சமரசம் : நன்றி: என்னுடைய கருத்தே இது முழுமையாக இல்லை என்பதுதான். யார் யார் விசாரிக்கப்பட வேண்டுமென்று கருதுகிறோமோ அவர்களெல்லாம் அங்கே அனுமதிக்கப்படவில்லை. விசாரணைக்கு யார் யார் தேவை என்று முழுமையாகச் சொல்கிறோமோ அவர்கள் அத்தனை பேர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதைத் தாழ்மையுடன் திட்டவாட்டமாக என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே இன்னும் பலரைச் சேர்த்திருக்க வேண்டும்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் சமரசம் அவர்கள் இங்கே பேசும்பொழுது சில பேர்கள் விசாரணைக்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அனுமதிக்கப்படாமல் இல்லை. இவர்கள் அதற்கு முன்வரவில்லை, முன் வந்த அத்தனை பேர்களையும் அனுமதித்திருக்கிறார்கள். தலைவரவர்களே, என்னுடைய ஒலிபெருக்கி சரியாக வேலை செய்யவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கிட்டப்பாவிற்காக ஒலிபெருக்கி வேலை செய்யவில்லை என்றால் துரப்பாக்கியம்தான்.

திரு. மி. வின்சென்ட் : பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர், பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் கேட்பதைப் பார்த்தால் நான் கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்கள் அப்படிதானே, உட்காருங்கள்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆகவே ஏற்கெனவே வாக்குமூலம் கொடுத்தவர்கள் பின்பு சொல்லக்கூடிய கருத்துக்கும் அதற்கும் மிகப்பெரிய வித்தியாசம் இருப்பது இந்த அறிக்கையை முழுமையாகப் படித்தபிறகு நாம் தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையிலே இருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல், இந்த 9 ஆம் பிளாக்கிற்கே போகாதவர்கள், 2 ஆம் தேதி சிறைக்குச் செல்லாதவர்கள், வெளியிலே, மிகவும் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டார்கள் என்று சொல்கின்ற நிலைமையெல்லாம் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்கும்போது, சாவு தொண்டனுக்கு, சரித்திரம் தலைவனுக்கு என்று நிலைமையிருப்பதை நான் வேதனையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை) இன்னும் பல உண்மைகள் முழுமையாகத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய வகையில் அவைகள் இருந்தால்தான் யார் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ

1978 ஏப்ரல் 7]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வசதியாக இருக்கும். நீதி வழங்கும் முறையே எப்படியிருக்க வேண்டுமென்று பார்த்தால், 99 குற்றவாளிகள் விடுவிக்கப்பட்டாலும் 1 நிரபராதியைத் தண்டிக்க கூடாது என்று நாம் எல்லோரும் சொல்கிறோம், அனைத்துக் கட்சிகளும். ஆகவே, நிரபராதிகள் தண்டிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு இன்னும் இதுபற்றி விவரமாகப் பரிசீலித்து, ஆராய்ச்சி செய்து முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான திட்டவட்டமான கருத்தாகும். அது மட்டுமல்லாமல் பிப்ரவரி 2 ஆம் தேதி மாலையிலிருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட நேரத்தில், காலையிலிருந்து நடந்த நிகழ்ச்சிகள் எப்படி எப்படி நடந்தன, ஏன் மாலையிலிருந்து போட்டார்கள் என்பதற்கான விளக்கங்களை எல்லாம் நாம் பெற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இதைவிடப் பெரிய விஷயம் என்னவென்றால், பாதிக்கப்பட்டு உள்ளே சென்றவர்கள், அங்கே அடிக்கப்பட்டவர்கள், உதைபட்டவர்கள், இதைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசுகிறார்களா என்றால் இல்லை. அவசர காலத்தின்பொழுது, சட்டமன்றம் கலைக்கப்பட்டு வீட்டுக்குப் போனவர்கள் எல்லாம், அப்பொழுது அமைதியாக இருந்து அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவசர காலத்திலும் பதவியில் அமர்ந்திருந்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்த புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் இதை எடுத்துச் சொல்லும்போது அது எப்படி சரியாகும்?

*

*

*

திரு. சி. ஆறுமுகம் : ஆதாரம் இருக்குமானால் அந்தக் கடிதத்தை இந்த மன்றத்திலே வைக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் அவர் சொன்னதைத் திரும்பப் பெற வேண்டும். அம்மாதிரி செய்வதற்கு வேறு ஆளை பார்க்க வேண்டும். இதற்கு தாங்கள் தீர்ப்பு கொடுக்கவேண்டும்.

திரு. டி. கே. கபாலி : தலைவரவர்களே, என்னை பாதிக்கிறது. ஆகவே, அதற்கு ஆதாரத்தைக் காட்ட வேண்டும். இல்லை என்றால், குறிப்பேட்டிலிருந்து எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : நீங்கள் கேட்டு முடித்து விட்டீர்கள், தயவுசெய்து அமைதியாக இருங்கள். இந்தக் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலே பேசும்போது நேற்றிலேயிருந்து சொல்கிறேன் நீங்கள் பேசியது அதிலே ஏதாவது இருக்கிறதா? அந்த ரிப்போர்ட்டிலே ஏதாவது, * * இருக்கிறதா? இல்லையா?

டாக்டர் கே. சமரசம் : அந்த ரிப்போர்ட்டில் இல்லை. என்னிடம் வேறு ஆதாரம் இருக்கிறது.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[1978 ஏப்ரல் 7]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்த ரிப்போர்ட்டில் இருந்தால் வாசியங்கள். இல்லையென்றால் உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் வர்களே இஸ்மாயில் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டின் மீதுதான் விவாதம் நடைபெறுகிறதே தவிர, நடந்திருக்கலாம் என்று இப்படி கற்பனை செய்து கொண்டு வாதங்களை வளர்த்துவது தேவையற்ற வெப்பத்தை விவாதத்திலே உருவாக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே அவர் குறிப்பிட்ட அந்தப் பகுதியை அதை மட்டும் நீக்கிவிட்டு தொடர்ந்து அவர்கள் பேசும்பொழுது இஸ்மாயில் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டின் அடிப்படையிலேயே பேசுவதற்கு நீங்கள் உங்களது ஆலோசனையை வழங்குமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் இங்கே இருக்கிறவர்கள் இந்த அவைக்கு வெளியே இருப்பவர்கள் பெயரைக் குறிப்பிட்டு** சொன்ன சம்பந்தப்பட்ட பகுதியை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலேயிருந்து நீக்க உத்தரவிடுகிறேன்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : இன்றையதினம் விசாரணைக் கமிஷன் அறிக்கையிலே கூட மாண்புமிகு கிட்டிபாபு உள்ளே இருக்கும்போது ஒரு டையரி எழுதியிருக்கிறார் ; அதைப்பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே பல பகுதிகள் இல்லாமலிருக்கின்றன. ஆகவே அதிலே வழங்கியிருக்கிற நீதி பல பகுதிகள் இல்லாமலிருக்கிற காரணத்தினால்கூட அது முழுமை பெறவில்லையென்று சொல்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12.10)

அதுமட்டுமல்லாமல் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட தன்னுடைய மகனை கேட்கிறபோது நான் அடிப்படையில் என்று சொல்லியதாக இந்த அறிக்கையிலே இருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் பார்க்கிறபோது இந்த விசாரணை முழு திருப்தி அளிக்கக் கூடியதாக இல்லை. முன்பும் பின்பும் விட்டு இடையிலே இருக்கிற காரணத்தினால் இதிலே பல குற்றவாளிகள் தப்பித்துக் கொள்வதற்கும், பல நிரபராதிகள் தண்டிக்கப்படுவதற்குமான நிலை இருக்கிறது.

அடிபட்டவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு இருக்கிற சங்கடத்தில் துன்பத்திலே, துயரத்திலே நாமும் பங்கு பெறுகிறோம். அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும்

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1978 ஏப்ரல் 7]

[டாக்டர். கே. சமரசம்]

தாலும் சிறையிலே இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் நடக்கக் கூடாது என்பதிலே இப்போதும் அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. தெளிவான சிந்தனையிலே இருக்கிறது என்பதை நாம் மறுக்க வில்லை. அதே நேரத்தில் இஸ்மாயில் கொடுத்த அறிக்கை நல்ல முறையிலே கொடுக்காத காரணத்தினால் ஒரு தலைப்பட்டசமாக தீர்ப்பளித்திருக்கிற காரணத்தால் சில சாட்சிகள் சொல்கிறபடி இந்த அறிக்கை இருப்பதால் இது குறையானது என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

திரு. மு. செல்வராஜ் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே இன்றையதினம் நடைபெறுகின்ற மாண்புமிகு நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்கள் அளித்த அறிக்கையின்மீது நான் சார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகவும் நான் இந்தக் கொடுமையிலே உள்ளாக்கப்பட்டு ஓராண்டுக்காலம் சிறையிலே இருந்த காரணத்தாலே நான் கொஞ்சம் விரிவாகப் பேச விரும்புகிறேன். தயவு செய்து என்னுடைய காலத்தைக் குறைக்கவேண்டாமென்று நம்முடைய தலைவரைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தக் கமிஷன் வரவேண்டும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நம்முடைய சாதிக் பாட்சா அவர்கள் கவர்னரிடத்திலே முறையீடு செய்து அந்த முறையீட்டின்மீது இந்த அறிக்கை இன்றையதினம் வரப்பெற்றிருக்கிறது. எனவே தான் முதலிலே நம்முடைய கவர்னர் அவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் இந்த அறிக்கையை விவாதிக்கின்ற காலத்திலே ஏதோ இன்றையதினம் இருக்கிற ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் இதே அறிக்கை 4 தினங்களுக்கு முன்பாக, 5 தினங்களுக்கு முன்பாக மேலவையிலே விவாதிக்கின்ற நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் வீராசாமி அவர்கள் ஏறத்தாழ 90 நிமிடம் விளக்கமாக பேசியிருக்கிறார்கள். ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் யாரும் பேசவில்லை. அன்றையதினம் அங்கே இருந்த அமைச்சர்கள் கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட அங்கே இருந்து உருக்கமாகக் கேட்டார்கள். குறுக்கீடு கூட செய்யவில்லை. ஆனால் என்ன காரணத்தினாலோ, இந்த அவையில் மாத்திரம் இந்த இரண்டு தினங்களாக விமர்சனம் செய்கின்றவர்கள் இந்தக் கமிஷன் அறிக்கைக்கு எதிரான கருத்துக்களை ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்வது உள்ளபடியே நான் மனவருத்தத்தோடு வேதனையோடு சொல்கிறேன். வரவேற்கத்தக்கதல்ல. காரணம் இந்த நிலை யாருக்கும் வரக்கூடாது என்பதுதான் நம்முடைய ஒட்டு மொத்தமான கருத்து ஆகும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சரித்திரத்திலே படித்திருக்கிறோம். பிரெஞ்சு நாட்டிலே பாஸ்டல் ஜெயிலிலே நடைபெற்றக் கொடுமைகளைப் பற்றிப் படித்திருக்கிறோம். கல்கத்தாவிலே இருட்டறையிலே நடைபெற்றக் கொடுமைகளைப் பற்றிப் படித்திருக்கிறோம். அதற்கு அடுத்தபடியாக இன்றையதினம் இந்தியாவில் தமிழகத்திலே நடை

[திரு. மு. செல்வராஜ்]

[1978 ஏப்ரல் 7]

பெற்ற அப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் நடைபெறவில்லை என்பதை திட்டவட்டமாக என்னாலே கூற முடியும்.

ஒன்றும் தேதி, அதாவது 31-ந் தேதி இரவு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்கள். அதற்கு முன்னாலே அவர்கள் எல்லாம் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், மற்றும் பொறுப்பான பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள். இவற்றை எல்லாம் நீதிபதி அவர்கள் இந்த அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அதற்குள்ளே எல்லாம் செல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால் பிரிவு பிரிவாக செல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால் நேரம் போதாது. உள்ளே செல்லும்போதே அந்தக் கைதிகள் அடிக்கப்பட்டார்கள், துன்புறுத்தப்பட்டார்கள். நான் அப்போது ஊரில் இல்லை. நான் ஏறத்தாழ 20 நாள் கழித்துச் செல்கிறேன் அரசாங்கம் கலைக்கப்பட்டது. இது சம்பந்தமான விவரங்கள் எனக்குத் தெரியாது. அப்போது வடமாநிலங்களில் கூட்டுறவுத் துறை சம்பந்தமாக சுற்றுப்பயணம் சென்றிருந்தபோது, திடீரென்று அறிவிக்கப்பட்டது. நான் வருவதற்குக் காலதாமதம் ஆகிவிட்டது.

இருந்தாலும் என்னுடைய மனைவியை அழைத்துச் சென்று விட்டார்கள். மேலும், என்னுடைய தம்பிமார்களை அழைத்துச் சென்று விட்டார்கள். என்னிடத்தில் இருக்கும் பேருந்துகள், பேருந்தில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்கள் ஆகியோரை ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் சென்று விட்டார்கள். உடனடியாக நான் தந்தி கொடுத்தேன். நானே வந்து ஆஜராகிவிடுகிறேன் என்று, நானே நேரடியாகச் சென்று காவல் துறை அதிகாரிகளிடத்தில் சேர்ந்தேன்.

மிசா ஆர்டர் கொடுக்கவேண்டியது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், என்னைப் பார்க்காமல் அந்த ஆர்டரை அவர்கள் கொடுத்து விட்டார்கள். பிறகு எனக்கு என்ன நிலை ஏற்பட்டது என்றால் ஜெயிலுக்குள்ளே போகிறபோதே அதிகாரிகள் 'சட்டையைக் கழட்டா' என்று சொல்கிறார்கள், வேட்டியைக் கழட்டா என்று சொல்கிறார்கள். நல்லவேளை, நான் உள்ளே ஐட்டிப் போட்டுக் கொண்டு இருந்தேன். ஆகவே, அரை நிர்வாண கோலத்தில் நான் காட்சி அளித்தேன் அப்போதே எண்ணினேன், உள்ளே ஏதோ நடந்து கொண்டிருக்கிறது, அதை நாம் வெளியேயும் கேட்டோம், இருந்தாலும் இங்கே வந்தபின் அது ஊர்ஜிதம் ஆகிவிட்டது என்று உணர்ந்தேன்.

என்னோடு அன்றைய தினம் பரங்கிமலை ஒன்றியச் செயலாளர் டெல்லிபாபு சிறைக்குள் வந்தார். அவருக்கு ஒரு கால் ஊனம். இவனுக்கு என்ன மரியாதை என்று சிறை அதிகாரி கேட்டார். மிகவும் கேவலமான வார்த்தைகளைப்பேசினார். அந்த வார்த்தைகளை எல்லாம் இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையில் இருக்கிறது. இங்கே சொல்வது கூடாது என்பதால் சொல்லவில்லை. அப்படிப்பட்ட

1978 ஏப்ரல் 7]

[திரு. மு. செல்வராஜ்]

வார்த்தைகளை இவர்கள் சொல்கிற போதே எனக்கு ஒரு ஞாபகம் ஏற்பட்டு விட்டது. ஏதோ ஒன்று நடக்கப் போகிறது என்று கருதி விட்டோம்.

உள்ளே சென்றவுடன் ஆங்காங்கு என்னவோ கூண்டில் அடைக்கப்பட்டு இருப்பது போல், உள்ளே இருக்கின்றவர்கள் தங்கள் உணர்வுகளை இழந்து இருப்பதைப் பார்த்தோம். உள்ளே இருப்பவர்கள் எங்களுக்குச் சைகை கூட காட்டக்கூடாது. நான் வேட்டியை அவிழ்த்து விட்டுக்கொண்டு இருந்தேன். கையைக் கட்டிக்கொண்டு இருக்கவேண்டும் என்று உள்ளே இருந்து சைகை காட்டினார்கள். பிறகு சர்ச் என்று சீப் வார்டன் கூறினார். சர்ச் என்று சொன்னவுடன்—சிறை சென்றவர்களுக்கு நன்றாகத்தெரியும் பெரும் பகுதியினர் இங்கே இருப்பவர்கள் சிறைக்குள் செல்லாத காரணத்தால் தெரியாது. (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சென்று இருக்கிறார்கள். அவருக்குத் தெரியும். (குறுக்கீடு) மிசா கைதிகளாகச் சென்றவர்களைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். உள்ளே செல்கிறோம்.....

திரு. இரா. முத்தையா : இந்தப் பகுதியில் இருப்பவர்களில் பெரும்பாலோர் 72-ல் இருந்து 75-வரையில் சிறை சென்று இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் மிசாவின் கைதிகளைப் பற்றிச் சொல்கிறேன் என்று சொல்லி விட்டார். பிறகு எதற்கு விளக்கம்?

திரு. மு. செல்வராஜ் : ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கு இழைக்கப் பட்ட கொடுமைகளைப் பற்றி விசாரிக்க நீதிபதி போட்டு இருக்கிறார்கள். 1969-ல் இருந்து 1976-வரையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்த வரையில் கூட விசாரணைக் கமிஷன் போடலாம். அதிலே ஆட்சேபனை கிடையாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

உள்ளே செல்கிறோம். சென்ற உடனே, சர்ச் என்று சொல்கிறார்கள். சர்ச் என்று சொன்னால் அடி என்று அர்த்தம். சிறையில் அப்படி ஒரு அர்த்தத்தை வைத்து இருக்கிறார்கள். அது எனக்குத் தெரியாது. நானும் அங்கே போய்தான் தெரிந்து கொண்டேன். நான் 3 முறை சிறை சென்று இருக்கிறேன். அப்போது எல்லாம் எங்களை அரசியல் கைதிகளாக நடத்தினார்கள், மிசாவில் கைது செய்யப்பட்டதால் ஏற்பட்ட நிலையைச் சொல்கிறேன். ஆறுமுகம் என்ற கான்விக்ட் வார்டர், அவருக்கு ஒரு கை தான் வரும், இடது கைதான் நன்றாக வரும், அவர் என்னை அடித்தார். 4-5 அடி அடித்தார். அதற்குள்ளேயே அங்கே இருந்து மறைந்த நண்பர் சிட்டிபாபு, நீலநாராயணன், நண்பர் வீராசாமி, மா. வே. நாராயணசாமி ஆகியோர் ஓடிவந்து, அந்த கான்விக்ட் வார்டர் காவில் விழுந்து, கெஞ்சினார்கள். அவர் அடி தாங்க மாட்டார், தயவு செய்து அடிக்காதீர்கள் என்று சொன்னார்கள். பிறகு அவர்களுடைய கெஞ்சலுக்குப் பிறகு என்னை உள்ளே

[திரு. மு. செல்வராஜ்] [1978 ஏப்ரல் 7]

தள்ளினார்கள். நானும் இரண்டாம் தேதி சிறைக்குள் சென்று இருந்தால் அன்று நடைபெற்ற அடி எனக்கும் விழுந்து இருந்தால், சிட்டிபாபுக்கு முன்பே நான் போய் இருந்தாலும் ஆச்சர்யப்படுவதற்கு இல்லை. நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். நாங்கள் எல்லாம் உள்ளே சிறையில் இருக்கிறபோது, நாங்களும் வெளியே வருவோம், தேர்தல் நடக்கும். நாங்கள் எல்லாம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆவோம், இங்கே வருவோம், உங்களை யெல்லாம் சந்திப்போம், எங்கள் உறவினர்களைச் சந்திப்போம், குடும்பத்தாரைச் சந்திப்போம் என்று சந்தேகப்பட்டது உண்டு. சில பேர் ராசினுமா கடிதம் எழுதிக்கொடுக்கக்கூட வற்புறுத்தப்பட்டார்கள், எங்கனையெல்லாம் அடித்து விட்டார்கள், இன்னும் என்ன செய்யப்போகிறீர்கள் உயிர் போய் விட்டால் எங்களுடைய உறவினர்களிடத்தில் உடலையாவது கொடுப்பீர்களா என்று மன்றாடிக் கேட்டேன். கொடுப்போம் நிச்சயமாகக் கொடுப்போம் என்றார்கள். ஆனால் சிட்டிபாபு இறந்ததற்குப் பிறகு, உடனடியாகப் பிணத்தைக் கொடுக்கவில்லை. எத்தகைய கொடுமை நடத்தப்பட்டு இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12-20)

இவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் வந்த பிறகு நடந்தவை இல்லை. ஆகையால் ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்ட கமிஷன் அறிக்கையில் இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க ஏன் காலதாமதம் செய்கிறது என்பது தெரியவில்லை. 5, 6 மாத காலம் ஆகிவிட்டது அறிக்கை கொடுத்து. ஒருவேளை மொழி பெயர்ப்பிலே காலதாமதம்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்; உங்களுக்கு கொடுத்த நேரத்திற்கு மேல் பேசினீட்டீர்கள்; சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. மு. செல்வராஜ்; தலைவரவர்களே, நான் ஒரு மிசாகைதி; சிறையிலே பல கொடுமைகளை அனுபவித்தவன் என்ற முறையிலே என்மீது கருணைகாட்டி, இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் கொடுங்கள்.

எங்கனையெல்லாம் எந்த அளவுக்கு சிறையிலே இம்சித்தார்கள் என்பதை ஓரளவு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு மாதம் வரையில் குடும்பத்தார் பார்க்க அனுமதிக்கவில்லை. ஒரு மாதம் ஒன்றரை மாதம் கழித்து இண்டர்வியூ கொடுத்தார்கள். காகிதம் போட்டு சுமார் ஒன்றரை மாதத்திற்குப் பின்னால்தான் அனுமதித்தார்கள்.

திரு. மா. வே. நாராயணசாமி: சட்டமன்ற உறுப்பினர், என்னைவிட கொஞ்சம் திடமாக இருப்பார்; கொஞ்சம் புட்டம் பெருத்தவர். அவரை அடித்தார்கள், புட்டத்தைப் பார்த்து அடித்தார்கள்; இவ்வளவு பெரிய புட்டமாடா உனக்கு என்று சொல்லி, சொல்லி அடித்தார்கள். அடித்து 20 நாட்கள் கழித்து பார்க்கும் போது கூட காயத்தின் சீழ் மாறவில்லை. அங்கே ஒரு மை

1978 ஏப்ரல் 7]

[மா. வே. நாராயணசாமி]

வைத்திருக்கிறார்கள். நீல நிறத்தில் இருக்கிறது. எவ்வளவு காயம் ஏற்பட்டாலும் அந்த மையை தடவி விட்டால் காயம் ஏற்பட்டதாக வெளியில் அவ்வளவாகத் தெரிவதில்லை. 1½ மாதம் கழித்த பிறகுதான் அந்த காயம் அவருக்கு மாறியது.

என்னோடு ஜெயிலில் கபாலி இருந்தார்; நெல்லை ஜெபமணி இருந்தார். எல்லோருக்கும் தெரியும். கபாலிக்கு முட்டியில் அடித்தது இன்னும் காயம் இருக்கிறது. எனக்கு புட்டத்தில் அடித்தார்கள்; பின்னால் அடித்தார்கள். அதன் காரணமாக வலி ஏற்பட்டு, கடந்த ஓராண்டு காலமாக மருத்துவமனையில் சிகிச்சை செய்து கொண்டிருக்கிறேன். கழிந்தமாதம் கூட, தொடர்ந்து வலி இருந்து வருவதால் எக்ஸ்ரே எடுத்து, மருத்துவர்கள் பரிசோதனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் எவ்வளவோ கொடுமைகள் செய்தார்கள். எல்லாவற்றையும் நாங்கள் அனுபவித்திருக்கிறோம்.

விசாரணை செய்த நீதிபதி என்ன சொல்கிறார்? மிசா கைதிகளுக்கு அரசியல் கைதிகளுக்கான வசதிகள் செய்து கொடுக்கவில்லை; மாறாக கொடுமைப் படுத்தியிருக்கிறார்கள்; அதிகாரிகள் தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தவறுகளைச் செய்த அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதற்குப் பதிலாக அந்த அதிகாரிகளுக்காக பரிந்து பேசுவது பரிதாபகமான ஒரு நிலைமை. நாளைக்கு அந்த அதிகாரிகள் உங்களுக்கு எதிராகத் திரும்ப மாட்டார்கள் என்பது என்ன நிச்சயம்? இங்கே சொன்னார்கள், அவரைப்பற்றி இங்கே அப்படி பேசக்கூடாது; இவரைப்பற்றி பேசக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் என்ன துணிச்சலோடு காரியங்கள் செய்கிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்திற்கு தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு அறிக்கை போட்டிருக்கிறார்கள். பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களின் அனுமதியோடு அதை நான் இங்கே படிக்கிறேன். அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், * * *

இந்த அறிக்கை எந்த இடத்தில் அச்சடித்து என்று போடவில்லை. என்னுடைய உரையை முடித்தவுடன் இதை தங்களிடம் தந்து விடுகிறேன். இப்படிப்பட்ட இந்த நிலையில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருப்பது நியாயமா? எங்களுக்கும் பரமகுருவுக்கும் எந்தவிதமான மாச்சரியமும் கிடையாது. இன்னும் சொல்லப் போனால் அவர் எங்கள் குடும்ப நண்பர்தான்.

சிறையிலே இத்தகைய கொடுமைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, 28 நாட்கள் கழித்து ஐ. ஜி. அங்கே சென்றிருக்கிறார். அதே நேரத்தில் கலைஞர் அவர்கள் மத்தியில் இருந்த அரசுக்கு தந்தி கொடுக்கிறார்; சென்னையில் இருக்கிற தவே அவர்களை சிறையில் வந்து பார்வையிட வேண்டுமென்று கடிதம் எழுதுகிறார். அதற்குப் பின்னால் தான் அங்கு நடைபெற்றவைகளை வந்து பார்வையிட்டார்.

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[மா. வே. நாராயணசாமி]

[1978 ஏப்ரல் 7]

கள். பார்வையிட்ட தவே அவர்கள் என்னிடம் இவைகளைப் பற்றி எதையுமே யாருமே சொல்லவில்லை என்கிறார். கமிஷன் அறிக்கையிலே கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அதிகாரிகள் முதலிலேயே போய்ப் பார்த்திருந்தால் ஒருவேளை இந்த அளவுக்கு கொடுமைகள் நடைபெற்றிருக்காது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு இஸ்மாயில் அதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜெயிலருடைய டைரியிலே இரண்டாம் தேதி நடந்த சம்பவம், 6 ஆம் தேதி நடந்த சம்பவம் 9-ஆம் தேதி நடந்த சம்பவம் என்று குறித்திருக்கிறார்கள். அதாவது 'நாங்கள் சாப்ட் போர்ஸ் யூஸ் பண்ணித்தான் அவர்களை எல்லாம் உள்ளே அனுப்பினோம்.' என்று கூறி இருக்கிறார்கள். இவர்கள் வந்திருந்தால் அதைத் தவிர்த்திருக்கலாம். அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய காரியம். இதிலே மற்றவர்களை இணைத்துப்போட்டு அறிக்கை விடுவதன் மூலமாக நாங்கள் ஒரு சமுதாயத்துக்கு விரோதமானவர்கள் என்பது போல் இருக்கிறது. இதிலே அச்சகத்தின் பெயர் இல்லை.

இதிலே நம்முடைய அவை முன்னவர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்து இதில் யார் யார் சம்பந்தப்பட்டிருப்பவர்கள் என்று பார்த்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கே உள்ள அறிக்கை பற்றி ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்தி விடுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் செல்வராஜ் அவர்கள் பெயரிடப்படாமல் ஏதோ ஒரு நான்கு சங்கங்களின் சார்பாக வெளியிடப்பட்ட அறிக்கை ஒன்றை இங்கே படித்தார்கள். அந்த அறிக்கையில் * * * என்றெல்லாம் எழுதப்பட்டிருப்பதாகப் படித்துக்காட்டினார்கள். தயவுசெய்து பிரெஸ்ஸினுடைய பெயரே இல்லாத அந்த அளவுக்கு தைரியம் இல்லாதவர்களாலே போடப்பட்ட இந்த அறிக்கை குறிப்பிலே இடம் பெறுவது கூடாது. இது ஒரு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த பிரச்சினையாக ஆக்கி அதை தயவு செய்து பெரிதுபடுத்த வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுபத்திரிகையிலே வரவேண்டாம் என்றும் தயவுசெய்து குறிப்பிலே இடம் பெற வேண்டாம் என்றும் பணிவோடு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்த துண்டு பிரசுரம் யார் வெளியிட்டார் என்று பெயரிடப்படாத காரணத்தாலே.....

திரு. க. அன்பழகன் : துணைத் தலைவரவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலும் ** சேர்ந்தவர்கள் பலபேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அதுவல்ல பிரச்சினை. உறுப்பினர்களுக்கு

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1978 ஏப்ரல் 7]

[திரு. க. அன்பழகன்]

அச்சுறுத்தல் வந்தது என்பதற்காகத்தான் சொன்னார்கள். இதை அவைக் குறிப்பிலே இருந்து எடுத்துவிடுவதில் எனக்கு எந்தவிதமான மறுப்பும் இல்லை. அதை அப்படி எடுத்துவிடுவது ஒன்றும் பிரச்சினை அல்ல. தாராளமாக எடுத்துவிடலாம். ஆனால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அப்படி ஒரு அச்சுறுத்தல் வருமேயானால் அது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பாதகத்தை விளைவிக்கும். ஆகவே இதுபற்றி கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : இப்படிப்பட்ட அச்சுறுத்தல்களுக்குப் பணிகிற அளவுக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இல்லை என்பது பேராசிரியர் அவர்களுக்குத் தெரிகிறபோது தயவு செய்து அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்றிருக்கிறேன். அதைச் சபைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்கிவிடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எங்கே அச்சடிக்கப் பட்டது என்று போடுவதற்குக் கூட தைரியம் இல்லாதவர்கள் எங்கே அச்சுறுத்தப் போகிறார்கள். ஆகவே துண்டுப் பிரசுரம் பற்றிய அந்தக் குறிப்புக்கள் அவைக் குறிப்பிலேயும், பத்திரிகையிலேயும் இடம் பெற வேண்டாம் என்றும் அதை நீக்கிவிடும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. மு. செல்வராஜ் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நீங்கள் அளித்த தீர்ப்புக்கு நான் பணிகிறேன். இறுதியாக நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது, இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பல்லாண்டு வாழ்க என்ற படத்திலே நடித்திருக்கிறார்கள். அதிலே அவர்கள் கதாநாயகனை நடித்திருக்கிறார்கள். அந்தப்படத்திலே இவர் ஜெயில் அதிகாரியாக இருந்து கொண்டு 6 குற்றவாளிகளைத் திருத்தி அவர்களை மனிதப் பண்புள்ளவர்களாக ஆக்குகிறார்கள். இது படம் தரும் பாடம். ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே இதையெல்லாம் திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீதிக்குத் தலைவணங்கு என்ற படத்திலும் அவர்கள் நடித்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு இஸ்மாயில் அவர்கள் நீதி தந்திருக்கிறார்கள். அது கமிஷனாக இருந்தாலும் கூட அதற்குத் தலை வணங்கி நல்லெண்ணத்தோடு இருக்கின்ற நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் இதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல, தர்மம் தலைகாக்கும், நீதிக்குத் தலை வணங்கு என்று சொல்கிற முறையிலே, தூங்காதே, தம்பிதூங்காதே என்றும் சொல்கிற முறையிலே யாரையும் தூங்க விடாமல் - ஆனால் 5 மாத காலமாக இப்படிப்பட்ட காரியம் ஏற்பட்டு விட்டது - இதெல்லாம் ஏன் என்பதை சிந்தித்துப் பார்த்து

[திரு. மு. செல்வராஜ்]

[1978 ஏப்ரல் 7]

உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை சஸ்பென்ட் செய்வது மாத்திரம் போதாது, அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்குவது மாத்திரம் போதாது, அவர்கள் மீது கடுமையான கிரிமினல் குற்றங்களைத் தாக்கல் செய்து அவர்களை குற்றவாளிகளாக ஆக்கி அவர்களையும் சிறைக்கு அனுப்பினால்தான் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு மனச் சாந்தி ஏற்படும், சமுதாயத்துக்கு ஒரு உற்ற துணையாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தயவுசெய்து இந்த எண்ணத்தில் எங்களுக்கு மாறாக இருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்தில் ஈடுபடவேண்டாம். மனித சமுதாயத்துக்கு தீங்கு விளைவிக்கக் கூடாது என்று கேட்டு அமைகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே,

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பத்து நிமிடங்களுக்குள் முடித்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி : இன்று எதிர்பாராத காரணத்தால் எங்கள் கட்சித் தலைவர் வரவில்லை. ஆகவே அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய நேரத்தில் சில நிமிடங்கள் வேண்டுமானால் குறைத்துக்கொண்டு எனக்குக் கொடுக்கும்படி பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஏற்கனவே காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் பேசியிருக்கிறார்கள். லீடர் ஆப் தி அப்போஸிஷன் பேசவேண்டும், மினிஸ்டர் பேச வேண்டும், இரண்டு மணிக்குள் முடிக்கவேண்டும்.

திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையை எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தமட்டில் இதை சட்டத்தின் நான்கு சுவர்களுக்குள்ளே வைத்துப்பார்க்காமல் ஓரளவிற்கு மனிதாபிமானம், இயற்கை நியதி என்ற அடிப்படையில் இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கவேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் கட்சியின் அணுகுமுறை. இங்கே ஆரம்பத்திலேயே ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை பல உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், நானும் அதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அவசரப் பிரகடனக் காலம் என்பது 1975 ஜூன் 25-ம் தேதியிலிருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆகவே அவசரப் பிரகடனக் காலத்திலிருந்து இந்தக் கமிஷன் விசாரணை செய்திருக்கும் என்றால் இது ஒருவேளை அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட நோக்கத்தோடு மனிதாபிமான அடிப்படையில் இந்தக் கமிஷன் நிறுவப்பட்டிருக்கிறது என்ற முடிவிற்கு வரலாம். ஆனால் அவசரப் பிரகடனக் காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சுமார்

978 ஏப்ரல் 7]

[திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி]

எட்டு மாதம் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தது. அந்தக் காலத்தை மட்டும் நீக்கிவிட்டு அவசரப் பிரகடனக் காலத்தினுடைய பின் பகுதியில், குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்து இது போடப்பட்டிருப்பது அடிப்படையிலே அரசியல் நோக்கம் கொண்டது என்பதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அதற்கு அடுத்தபடியாக இந்தக் கமிஷனைப் பொறுத்தவரையில், நான் உள் நோக்கம் எதுவும் கற்பிக்க விரும்பவில்லை.

முதன்முதலாக நீதிபதி சதாசிவம் அவர்களை தமிழ்நாடு மட்டு மல்ல, பாரதமே நன்கு அறியும், அவர்கள் நியமனம் செய்யப் பட்டுவிட்டு ஒருசில காரணங்களால் அவர்கள் அந்தப் பதவிப் பொறுப்பில் இருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொண்டார்கள். ஆகவே அந்தச் சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறபோது நீதிபதி சதாசிவம் அவர் களுக்கு எப்படி உள்நோக்கம் கற்பித்தார்கள் என்பதை நினைக்கிற போது நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, இந்த இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை பற்றிப் பேசுகிறபோது பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள் அதற்கு அரசியல் சாயம் கொடுத்து அப்போதிருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியைக் களங்கப்படுத்தவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் பேசுவருகிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே இங்கும் சிலர் பேசுகிறார்கள். ஆனால் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை இந்த அடிப்படையிலே நான் சொல்லிக் காள்ள விரும்புகிறேன். அறிக்கையின் பக்கம் 196-ல் மதிப்பிற் குறி மாறின் அவர்களை உள்துறை செயலாளர் திரு. சப்பிர மண்யம் அவர்கள் விசாரணை செய்கிறபோது உள்துறை செயலாளர் சுப்பிரமண்யம் அவர்களிடத்தில் திரு. மாறன் அவர்கள் ஒரு தஸ்தாவேஜைக் கொடுக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் விசாரணையில் இப்படிச் சொல்கிறார்கள். “பின்னர், மாறன், இந்த உண்மைகள் அரசுக்குத் தெரியாது என்று கூறினார். அவர் தான் சிறிய முறை யீடு ஒன்றை எழுதி வைத்திருப்பதாக கூறினார். பின்னர் அவர் தனது உள்சட்டைப் பையிலிருந்து அதனை எடுத்து என்னிடம் கொடுத்தார். அரசு கொள்கை காரணமாக, இச்சம்பவம் நடைபெறவில்லை என்பதைத் தங்களிடத்தில் தெரிவிக்க நாங்கள் விரும்புகின்றோம் என்றும் கூறினார்...” என்றிருக்கிறது. ஆகவே சிறைச்சாலையில் நடந்த சம்பவங்களுக்கும் அரசினுடைய கொள்கை களுக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை என்பதை தஸ்தா வேஜை மூலமாக மாறன் உள்துறை செயலாளர் அவர்களிடத்தில் கொடுத்து இருக்கிறார். அவர்கள் தாக்கல் செய்திருப்பதன்படி பார்த்தாலும் கவர்னர் ஆட்சியின் கொள்கைகளுக்கும் இந்தச் சிறைச்சாலை சம்பவங்களுக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை என்பது மிகவும் தெளிவாகிறது. இதை திரு. மாறன் அவர்களே தெளிவாக சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரசியல் கோணத்திலிருந்து பார்க்காமல் உண்மையிலேயே ராஜிநாமா கடிதங்களை நாம் பார்ப்போமே யானால், ராஜிநாமாக் கடிதங்களை அது அரசியல் நோக்கத்தோடு

[ஓ. சோ. வேலுச்சாமி]

[1978 ஏப்ரல் 7]

வாங்கப்பட்டது என்பதை துரதிருஷ்டவசமாக நீதிபதி அவர்கள் 106-வது பக்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “இந்தக் கடிதங்களில் அரசியல் கைதிகள் தாங்கள் இக்கடிதம் எழுதப்பட்ட நாளிலிருந்து தி.மு.க. ஆட்சியை விட்டு வெளியேறி, திருமதி இன்திரா காந்தியின் தலைமையின் கீழ் செயல்பட்டு வரும் காங்கிரஸ் கட்சியில் சேருவதாகவும் தெரிவித்திருந்தனர்.. இது திரு. சண்முகம் கூறியதற்கு ஒத்ததாக உள்ளது....” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சாட்சிகளுடைய வாக்குமூலத்தை விட்டுவிட்டு, சாட்சிகளுடைய வாக்குமூலத்தின் அடிப்படையில் இல்லாத கருத்தை திரு. சண்முகம் அவர்கள், தன் முன் உள்ள மிசா கைதிகளின் சார்பில் இந்த கமிஷனில் ஆஜராகி வாதாடுகின்ற சண்முகம் அவர்கள் சொல்வதை வைத்துக்கொண்டு, முடிவுக்கு வருவது என்பது துரதிருஷ்டவசமானது.

அது மட்டுமல்ல. எல்லா அதிகாரிகள் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சண்முகம் அவர்கள் வாதாடியிருக்கிறார்கள். ஆர்குமென்ட் என்ற வாதத்தை செய்த சண்முகம் அவர்களைப்பற்றி மதிப்பிற்குரிய இஸ்மாயில் அவர்கள் சொல்லுகின்ற பொழுது, “தடுப்புக் காவல் கைதிகளின் சார்பில் குறிப்பிடத்தக்க திறமையோடும், கட்டுப்பாட்டோடும், நடுநிலையோடும் வாதிட்ட திரு. சண்முகம்...” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். திரு. சண்முகம் அவர்கள் எல்லா அதிகாரிகளையும் தண்டிக்க வேண்டும் என்று ஒருதலை பட்சமாக அவர்களுடைய கட்சியின் சார்பாக வாதாடியிருக்கிறார்கள். அந்த வாதத்தை நீதிபதி அவர்கள் நடுநிலையையோடு வாதிடுபவர் என்று நீதிபதி அவர்கள் சொன்னார்கள் என்றால் அது ஆச்சரியமான விஷயம் என்பதையும் இந்த கருத்தையும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று தமிழக அரசை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, சிறை அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகின்ற சூழ்நிலையை நாம் பார்த்தோம் என்றால், இந்த அறிக்கையில் உள்ள சில முரண்பாடுகளை நாம் கவனிக்கவேண்டும். நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் இதில் நான் உள்நோக்கம் கற்பிக்க விரும்பவில்லை. யானைக்கும் அடிசுறுக்கும் என்பது போல் அவர்களும் இன்றைக்கு முரண்பட்ட வகையில் அறிக்கையை தயாரித்திருக்கிறார்கள் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்,

உதாரணமாக சொல்லவேண்டுமென்றால், இந்த அறிக்கையில் சான்றாவணம்-2, எக்ஸ்பிட்-2, வாக இருக்கின்ற சிட்டிபாபுவுடைய டைரியின் அடிப்படையில் இந்த அறிக்கையை தயாரித்து இருக்கிறார்கள். எக்ஸ்பிட்-2 சான்றாவணம்-2 என்று சொல்லக் கூடிய சிட்டி பாபுவுடைய டயரியில் 60 பக்கங்கள் கிழித்து எறியப் பட்டிருக்கிறது. அதில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை திருமதி சிட்டிபாபு 5 வது சாட்சியாக விசாரிக்கப்பட்டவர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்றால், இதில் குடும்ப விஷயம் இருந்தது எனவே இதை கிழித்து வைத்து இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்,

1978 ஏப்ரல் 7] [திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி]

[பிற்பகல் 12-40]

டைரியிலே உள்ள வாசகங்களைப் பொறுத்தவரையிலே, அதைப் பொதுவாக ஆக்கக்கூடாது என்பதிலே உடன்பாடு உண்டு, ஆனால், 5-வது சாட்சியாகிய திருமதி சிட்டிபாபுவைப் பொறுத்த வரையிலே நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்கள் என்ன கருத்தைச் சொல்கிறார்கள் என்றால், 134-வது பக்கத்திலே 13.6 என்ற அந்தப் பாராவிடே சொல்கிறார்கள், “ முன்னுக்குப் பின் முரண்பட்டதாக சாட்சியம் சொல்கிறார் ” என்று சொல்கிறார்கள். 5-வது சாட்சியாகிய திருமதி சிட்டிபாபு அவர்களைப் பொறுத்த வரையிலே, நீதிபதி அவர்களே இப்படி ஒரு கருத்தைச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள், முரண்பாட்டான முறையிலே உள்ளது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஆனால் அதே நேரத்திலே அவர்கள் அப்படி கிழிக்கப்பட்ட இந்த 60 பக்கங்களை ரகசியமாகவாவது தன்னைத் திருப்திப் படுத்திக் கொள்கின்ற அளவிலே, தன்னுடைய மனசாட்சிக்காகவாவது நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்கள் அதை ரகசியமாக என்ன எழுதப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைத் தெரிந்து வைத்திருந்தால், அது மிகவும் நன்றாய் இருந்திருக்கும் என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு முக்கியமான விஷயத்தையும் நாம் பார்க்கவேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

சிட்டிபாபு அவர்களை மருத்துவமனையிலே சேர்க்கவேண்டுமென்று உள்துறை செயலாளர் அவர்களிடம் மகஜர் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த மகஜரை வழக்கறிஞர் கொடுத்திருக்கிறார். திருமதி சிட்டிபாபு அவர்களுக்காக அதைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த மகஜர் கொடுக்கின்றபோது, உள்துறை செயலாளர் அவர்கள் சொன்னதை நாம் பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் சொல்கிறார்கள், சிட்டிபாபுவை பரோலில் விடுவதற்கு நீங்கள் விண்ணப்பம் கொடுங்கள், அதை நான் பரிசீலனை செய்கின்றேன் என்று உள்துறை செயலாளர் அவர்கள் சொன்னது சாட்சியத்திலே இருக்கிறது.

ஆனால், உள்துறை செயலாளர் அவர்கள் அப்படிச் சொல்லியுங்கூட, சிட்டிபாபு அவர்களை பரோலில் எடுக்க விண்ணப்பம் கொடுக்கவில்லை என்றால், அதுதான் மர்மமாக இருக்கிறது, மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், பரோலிலே வெளியே வந்தால் திரு. சிட்டிபாபு அவர்களை நல்ல முறையிலே கவனித்து கொள்ளலாம். எங்கு வேண்டுமானாலும் போய் இருக்கலாம். பரோலில் விடுவதற்கு பரிசீலனை செய்கிறேன் என்று உள்துறை செயலாளர் அவர்கள் சொன்னபோதிலும்கூட, அதுவும் பொறுப்புள்ள ஒரு வழக்கறிஞரிடம் சொன்னபோதிலும்கூட, பரோலிலே போகாமல் கைதியாகவே அவர்கள் மருத்துவ மனையிலே இருந்து சிகிச்சை பெற்றார்கள் என்றால். அதன் அர்த்தம் என்ன?

[திரு. ஒ. சோ. வேலுச்சாமி] [1978 ஏப்ரல் 7]

பொருள் என்ன? அவர்கள் பரோலில் ஏன் வரவில்லை என்பதையெல்லாம் சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே, இப்படிப்பட்ட முக்கியமான விஷயங்களை எல்லாம் சிந்தனை செய்து எந்த அடிப்படையிலே இந்தச் சம்பவம் நடந்தது என்பதை இந்த அரசு ஆழமாக தீர்க்கமாக பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்பது தான் எங்கள் கட்சியினுடைய கருத்தாகும். இந்த எக்சிபிட் பி-2 என்ற சான்றாவனம் பொறுத்தவரையிலே அவர்கள் ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். அந்த டைரியிலே உள்ள அத்தனையும் சிட்டிபாபு அவர்களுடைய கையெழுத்து என்ற முடிவுக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் சாட்சி சட்டப்படி நீதிபதி அவர்கள் அப்படி எழுதலாம் என்றாலும்கூட அது உண்மையிலேயே அவருடைய கையெழுத்துதான் என்பதற்காக அதை ஒரு ஹாண்டு-ரைட்டிங் எக்ஸ்பர்டுக்கு அனுப்பி பரிசீலனை செய்து சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி அத்தனையும் இந்த எக்சிபிட் பி-2 எழுதியதுதான் என்று பார்த்திருக்கலாம்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக சிட்டிபாபுவைப் பற்றி நீதிபதி அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அவர் எழுதியுள்ள டைரியின் வாசகத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது அவர் கவியாக மாறி விடுகிறார் என்று நீதிபதி அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் சொல்லியிருப்பதைப் பார்க்கின்றபோது, சிட்டிபாபு அவர்களை ஒரு கவிஞராகவும் மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு நீதிபதி அவர்கள் அவரின் ரசிகராகவும் மாறக்கூடிய சூழ்நிலையிலேதான் இந்தக் கமிஷன் நடந்திருக்கிறது. உண்மையிலேயே ஜாடிஷியல் பிரேம் ஆப் மைன்ட் என்ற முறையிலே பார்க்காமல் லிடரரி பிரேம் ஆப் மைன்ட் என்கின்ற முறையிலேதான் இதைப் பார்த்திருக்கிறார். அப்படிப் பார்ப்பது முற்றிலும் தவறானது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக ஞாபக மறதியைப் பற்றி அவர்கள் சொல்கிறார்கள். 39 ஆம் பக்கத்திலே என்று நினைக்கிறேன். இங்கே சிறையிலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஞாபக மறதி என்று சொன்னால் அதற்கு நீதிபதி அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஜி. கோபால்சாமி அவர்கள் விஷயத்திலே சொல்லுகிறார்கள்.

இது எப்படி ஞாபக மறதி என்று ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? இதை ஞாபக மறதியாக ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாது என்றால்—நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்கள் சொல்லும் பி. டபிள்யூஸ் 1, 2, 3 ஆற்காடு வீராசாமி வேழவேந்தன் இவர்கள் போன்றவர்கள் சொல்லக்கூடிய சாட்சியத்தைப் பரிசீலனை செய்யும்போது—அங்கே ஞாபக மறதி என்று சொன்னது—இவர்களைப் பொறுத்தவரை ஞாபக மறதி ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்.

1978 ஏப்ரல் 7]

[திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி]

சிறைச்சாலை அதிகாரிகளுக்கு ஞாபக மறதி வரக்கூடாது, சாட்சிகளுக்கு ஞாபக மறதி ஏற்படலாம் என்ற அணுகுமுறையில் இது நடுநிலைமையோடு செய்யக்கூடிய தீர்ப்புதானா என்று ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக அறிக்கையைப் படித்தால் ஐ. ஜி. ஆப் பிரிசன்ஸ் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஐ. ஜி. ஆப் பிரிசன்சைப் பொறுத்தவரை நான் அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன் அல்ல. அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருப்பதை வைத்து சொல்ல விரும்புகிறேன். 195-வது பக்கத்தில்—

“.....உயர் அதிகாரிகள் எவருமோ அரசோ கட்டளையிட்டிருப்பதன் பேரிலேயே அவர் இச் செயலைச் செய்திருப்பார் என்று கூறமுடியாது.”

என்று கூறியிருக்கிறார். ஆகவே அரசாங்கமோ அல்லது உயர் அதிகாரிகளோ டி. ஐ. ஜி. யோ.; ஐ. ஜி. யோ சம்பந்தப்பட்டு இந்தச் செயல்கள் நடந்திருக்காது என்ற அளவுக்கு 195-வது பக்கத்தில் பிரிவு 19-24ல் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் ஒன்றை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக திருநெல்வேலியிலேயோ, மதுரையிலோ ஒரு சிறிய போலிஸ் ஸ்டேஷனில் ஒரு லாக்கப்பில் வைத்து ஒரு கைதி துன்புறுத்தப்பட்டு அடிக்கப்பட்டு இறந்தார் என்றால் அங்கிருக்கக்கூடிய எஸ். பி. எப்படி அதற்கு பொறுப்பாக முடியும்? அந்த ஸ்டேஷனில் இருக்கக்கூடியவர்கள் அதற்கு நேரடியான பொறுப்பாக இருக்க முடியுமே தவிர எஸ். பி. யோ.; டி. ஐ. ஜி. யோ இந்தச் சம்பவத்திற்குப் பொறுப்பானவர்கள் என்று சொல்லுவது எவ்வளவு பொறுப்பில்லாமல் இருக்குமோ அதைப் போல்தான் இதையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமே தவிர வேறு வகையில் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது.

சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மனிதாபிமான அடிப்படையில் அணுகுகிறோம்—நேரடியாக இந்தச் செயல்களோடு தொடர்புடையவர்களாக இருந்தால் ஆட்சேபணை இல்லை. நேரடியாகத் தொடர்புள்ளவர்கள் என்று சொல்லும்போது கூட ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை இந்த மன்றத்திற்குச் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக, வார்டர் மனோகரன் என்பவர் பெயர் வருகிறது. ஜெயிலர் மனோகரன் அடித்துவிட்டார் என்று அறிக்கையில் கூறப்படுகிறது.

அடுத்தபடியாக, மனோகரன் அடித்தார் என்று நியாயம், சமர்ப்பிக்க—அஃபிடவிட் உறுதிமொழிப் பத்திரங்களில் எந்த இடத்திலும் வரவே இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் மனோகரனை

[திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி] [1978 ஏப்ரல் 7]

வரவழைத்து மதிப்பிற்குரிய நீதிபதி அவர்கள் விசாரணை செய்ய வில்லை. ஆகவே புகார் மனுவில் கொடுத்திருக்கிறார்கள் — ஆகவே அவரும் சேர்ந்து அடித்தார்; அவரும் குற்றவாளி என்ற முடிவுக்கு வருவது என்று சொல்வது எந்த விதத்தில் நியாயம்? மனோகரணப் பொறுத்தவரை முதலில் சொல்லியிருக்கலாம்: உறுதிமொழிப் பத்திரத்தை; அபிடவிட்டதைத் தயாரிக்கும் அடிப்படையில்; சாட்சியத்தை தயாரிக்கும் அடிப்படையில் அபிடவிட்டால் சொல்லாத நிலையில் சாட்சியம் இல்லாத வார்டர் மீது; ‘மனோகரணம் சேர்ந்து அடித்திருக்க வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வருகிறேன்’ என்றால் உண்மையிலேயே அது நியாயமான முடிவாகிவிடாது: கிரிமினல் வழக்குகளில் எப்.ஐ.ஆர். இல் இருந்து சார்ஜ் ஷிட்டில் இல்லையென்று வந்துவிடும். எப்.ஐ.ஆர்.ல் இருந்தது, சார்ஜ் ஷிட்டில் இல்லை என்ற அடிப்படையில் பார்த்தால்.....(மணி அடிக்கப்பட்டது)

முக்கியமான பிரச்சினையைச் சொல்லுகிறேன்: ஆகவே, அந்த அடிப்படையில் பார்க்கிறபோது ஐ.ஜி: ஆப் பிரிசன்ஸ் அவர்களைப் பற்றியும் வார்டர் மனோகரன் அவர்களைப் பற்றியும் நீதிபதி அவர்கள் சொல்லியிருப்பது: சமன் செய்து சீர்தூக்கும்: என்பதற்கு இலக்கணமாக அமையவில்லை; அதற்கு மாறாக இருக்கிறது என்பதே என் கருத்தாகும்.

(பிற்பகல் 12.50)

அதற்கடுத்தபடியாக, இங்கே ஏற்கனவே ஆரவது வார்டிலே மிசாக் கைதிகள் இருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலேயிருந்த நேரத்தில் ஆர். எஸ். எஸ், ஆனந்தமார்க் போன்ற மற்ற ஸ்தாபனங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சிறைச்சாலையில் இருந்தார்கள். அவர்கள் 6-வது வார்டிலே இருந்திருக்கிறார்கள்: நீதிபதி அவர்கள் சிறைச்சாலைக்குச் சென்று பார்வையிட்டு வந்ததற்குப் பின்னால் அவரது அபிப்பிராயத்தை எழுதும்பொழுது — 73 ஆம் பக்கத்தில் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன் — 6-வது வார்டிலே இருப்பவர்களை 9-வது வார்டுக்கு மாற்றி, இப்பொழுது வந்த கைதிகளை, 1976-ஆம் அண்டு பிப்ரவரி 1-ஆம் தேதி கைது செய்யப்பட்ட அவர்களை 6-வது வார்டுக்கு மாற்றியிருக்கலாமே என்ற அபிப்பிராயத்தைச் சொல்கிறார்கள், ஏன் இந்த டிஸ்கிரிமினேஷன் என்று தெரியவில்லை. அதைப்பொறுத்தவரை பிலே, 6-வது வார்டிலே ஏற்கனவே மிசாக் கைதிகள் இருக்கிறார்கள் என்ற நிலையில் இவர்களை 9-வது வார்டிலே வைப்பது நியாயமா அல்லது 6-வது வார்டிலே உள்ள மிசாக் கைதிகளை 9-வது வார்டுக்கு வாருங்கள், இப்பொழுது வந்தவர்களுக்கு இந்த வார்டைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது நியாயமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ஆகவே, இந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்பொழுது என்னைப் பொறுத்தவரையில் எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், ஐ. ஜி. டி. ஐ. ஜி. போன்ற மேலதிகாரிகளும் பொறுப்பு என்று சொல்வது முற்றிலும் நியாயமில்லாதது என்பதைத் தெரிவித்துக்

1978 ஏப்ரல் 7] [திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சரமி]

கொள்கிறேன். மனோகரணப் பொறுத்தவரையில், தெளிவாக எந்தக் குற்றமும் ரூசப்படுத்தப்படவில்லை என்பது எங்கள் கருத்து. ஏனென்றால் அபிடவிட்டில் அவர் பெயர் இல்லை. அதற்கு அரசியல் சாயம் பூசியிருந்தாலும் அரசியலுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை என்பதை மாறன் அவர்களுடைய கடிதமே சொல்கிறது.

இந்த அடிப்படையிலே இந்த அறிக்கையை ஆழ்ந்து பரிசீலனை செய்து, இந்த அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பாலும் தண்ணீரும் சேர்ந்து கலந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. எனவே தண்ணீரை நீக்கிவிட்டு பாலை மட்டும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. கந்தசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்று அவை முன்பு வைக்கப்பட்டு விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ள நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்களின் அறிக்கையின் மீது இந்திய தேசிய பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல முயற்சிக்கிறேன். இதில் உள்ளிருக்கும் கருத்துக்களைப்பற்றி விரிவாகச் சொல்ல வேண்டியிருந்தாலும், காலத்தைக் கருதி சுருக்கிச் சொல்லவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாகச் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இதில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்னால் எந்தச் சூழ்நிலையில் இந்தக் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டது என்ற விவரங்களைத் தங்களது மேலான தலைமையின் கீழ் அமைந்துள்ள இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அன்று ஜனநாயக உரிமைகள் இல்லாத நேரம் எங்கு பார்த்தாலும் உரிமைகள் இல்லாமல் மிலிடரி ரூல்—இராணுவ ஆட்சி—நடப்பதுபோல் எங்கு பார்த்தாலும் பதட்டமான நிலைமையும், பயமும் நிலவிய காலம். டெல்லியில் இருப்பவர்கள் உத்தரவு போட்டு இங்கேயுள்ள கவர்னர் பெருமான் தமது ஆலோசகர்களின் மூலமாக அத்தனையையும் நிர்வகித்து வந்த காலம்; தவே அவர்களும், ஆர். வி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் அவர்களுடைய ஆலோசகர்களாக இருந்து வந்து, சென்னை மாநிலத்திலே உள்ள அத்தனை துறை அதிகாரிகளையும் ஆட்டிப்படைத்தார்கள் என்பதை மிகப்பணிவோடு மாண்புமிகு மாமன்ற உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

பொது வாழ்வில் இருப்பவர்களானாலும் சரி, அல்லது அரசியல் கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களானாலும் சரி, அல்லது அரசில் அங்கம் வகித்து வருகின்ற பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்த உயர்மட்ட அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது கடைநிலை ஊழியர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் தன்னிச்சைப்படி, டிபார்ட்மெண்டல் ரூல்ஸ்படி நடக்க முடியாமல் கட்டுண்டு கிடந்த காலம் என்பதை நான் நினைவுப்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தச் சூழ்நிலையில் மிகக் கொடுமைகள், மனிதாபிமானத்திற்கு

[திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி] [1978 ஏப்ரல் 7]

அப்பாற்பட்ட விதத்தில் அசம்பாவிதங்கள் சிறைக்கைதிகளுக்கு விளைவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் அத்தனைப் பேர்களும் நன்கு அறிகிறோம். அதற்காக வேதனைப் படுகிறோம், வருத்தப்படுகிறோம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் :— மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் தவறான கருத்துக்களையெல்லாம் அவைக்குச் சொல்கிறார்கள். இந்த நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் நடைபெற்றது மிலிட்டரி ரூல் நடைபெற்ற காலத்திலே ஒன்று கூறுகிறார்கள். இது, தவே அவர்கள் இங்கே பொறுப்பேற்றிருந்த காலத்தில் நடைபெற்றது என்று கூறுகிறார்கள். அது தவறான கருத்து என்பதை மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி : நான் சொன்னதை மாண்புமிகு ஜனதாக் கட்சித் தலைவரவர்கள் அருள்கூர்ந்து வழக்கம்போல் பொறுமையோடு இருந்து கேட்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் தவறுதலான கருத்தைக் கூற விரும்பவில்லை. தவறு என்றால் வாபஸ் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி : மிலிட்டரி ரூல் நடந்தது மாதிரி என்று சொன்னேனே ஒழிய.....

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நான் சொன்னதிலே ஒரு சிறிய தவறு இருக்கிறதேயொழிய, அவர் குறிப்பிட்டது, இந்த விசாரணை எப்பொழுது நடைபெற்றது? மிலிட்டரி ரூல் நடந்ததைப் போலிருக்கும் போது நடந்தது என்று கூறினார்கள். இங்கே முறைப்படி தேர்தல் நடைபெற்று, மத்திய அரசாங்கம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகுதான் இந்த கமிஷனே நியமிக்கப்பெற்றது. ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் தவறான கருத்தை அறிவிக்கிறார்கள் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி : நாடாளுமன்றத் தேர்தல் நடந்த பிறகும் கூட இங்கே சட்டமன்றம் செயல்படமுடியாத நிலை யிருந்தது. இங்கே மக்கள் பீதியில் நடுங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள் என்று கூற விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் என்னைப் போன்றவர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. நான் பின்பற்றுகிற தேவர் போன்றவர்களுக்கு, தேர்தாஜி போன்றவர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் மிகப் பெரிய கொடுமைகளை நாங்கள் கண்டிருக்கிறோம். அவ்வளவு கொடுமை களை அனுபவித்துத்தான் சுதந்திரம் பெற்றோம். நாடு சுதந்திரம் அடைந்தபிறகு, நாட்டின் உண்மையைச் சொன்னதற்காக, தேவர் பெருமகனும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களும் என்ன கொடுமைக்குட் பட்டார்கள் என்பதை நாடு நன்கு அறியும். அதைப்பற்றி அதிகமாக விவரிக்க வேண்டியதில்லை.

1978 ஏப்ரல் 7] [திரு. கே. கந்தசாமி]

1965-ஆம் ஆண்டிலே இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடந்த பிறகு, மாண்புமிகு முதலமைச்சராகவும் இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருப்பவரும், மறைந்த பெருமதிப்பிற்குரிய இராஜாங்கம் கைதாகி இருந்தபோதும், அவர்மீது வழக்கு போட்டபொழுது, எனது அருமை நண்பர் வழக்கறிஞர் பாளை சண்முகம் அவர்களும் வழக்கறிஞராக ஆஜரானார்கள். கலைஞர் அவர்களும் அப்பொழுது வந்திருந்தார்கள் வழக்குமன்றத்திற்கு அப்பொழுது அந்த அரசு அடக்குமுறையை கடுமையாக அவிழ்த்துவிட்டது. அப்பொழுது தமிழனுடைய எழுச்சியை, உணர்வைக்கூட, மொழி ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக எடுத்துத் தெரிவிக்கப்பட்ட உணர்வைக் கூட அடக்குகிற அளவிற்கு, தமிழனுடைய உணர்வை நசுக்க, தமிழனுடைய ரத்தத்தை ருசி பார்க்கிற அளவுக்கு வந்து விட்டது.

ஆகவே, இந்த ஆட்சி தமிழனின் பெரும்பான்மையை இழந்து விட்டது, தமிழர்களின் நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டது என்று தமிழக அரசின்மீது நம்பிக்கையில்லா தீர்மானத்தை நாங்கள் வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்திலே கொண்டுவந்தபோது, பெருமதிப்பிற்குரிய பாளை சண்முகம் அவர்கள் என்ன செய்தார்? மேலவை உறுப்பினராக இருந்தவர், அதை வழிமொழிந்து பேசும்போது, எனது அன்பிற்குரிய பாளை சண்முகம் அவர்கள் இதை எதிர்த்து, மூன்றே ஓட்டை வாங்கி செல்வாக்கை இழந்தவர். மக்களைச் சுட்டது, மக்களுக்கு எதிராக ரத்தத்தை ருசி பார்த்தது தவறு, பச்சிளங்குழந்தைகளை, தமிழ்நாட்டின் மூலைமுடுக்குகளிலே, தெருக்களிலே, சுட்டுக் கொல்கிற, ரத்தத்தை ருசி பார்க்கிற அரசு ராஜினாமா செய்யவேண்டும், என்று நாங்கள் தீர்மானம் கொண்டு வந்தபொழுது, அதை எதிர்த்தவர் இந்த பாளை சண்முகம். ஜனநாயகத்தின் பெயரால், அரசை எதிர்க்கக் கூடாது, நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கு நிலைநாட்டப்பட்டுள்ளது என்று கூறி அன்றைக்கு மூன்றே ஓட்டு வாங்கி தோற்றவர். அவர் தான் சமீபத்திலே சென்னையிலே பேசியிருக்கிறார்கள். சபாநாயகர் அவர்களே, தங்களுடைய அனுமதியின் பேரிலே நான் இங்கு அதைப் படிக்கிறேன்.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் கந்தசாமி அவர்கள் இங்கே பாலையங்கோட்டை சண்முகம் அவர்களைப்பற்றிய நிகழ்ச்சியை குறிப்பிடுகிறார். அவர் சபையிலே இல்லை. இவர் சொல்கிற குற்றச்சாட்டுக்கு அவர் இருந்திருப்பாரானால் விளக்கம் கொடுக்கமுடியும். எனவே, அவர் இல்லாதபொழுது அவர்பற்றிய குற்றச்சாட்டு சொல்வது சரிதானா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வெளியிலே பேசியதற்கு ஆதாரம் இருந்தால்தான் பேசவேண்டும். தனிப்பட்டவர்கள் பெயரைச் சொல்லக் கூடாது. ஆதாரம் இல்லாமல் இவ்வளவு பெரிய பொறுப்பு வாய்ந்த மன்றத்தில் பேசக்கூடாது. எனவே, அவைமூன் இருக்கிற பிரச்சனையில் பேசுங்கள்.

[1978 ஏப்ரல் 7]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எனக்கு டைரக்ஷன் கொடுக்க வேண்டாம், எனக்குத் தெரிந்ததை, ஆராய்ந்துதான் செய்வேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி : சபாநாயகர் அவர்களே, தங்களிடம் வேண்டுகோள்விட எனக்கு உரிமையிருக்கிறதே தவிர, தங்களுக்கு கட்டளை இட உரிமையில்லையென்பதை நான் தங்கள் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கூடுமான வரை, வெளியிலே இருக்கிற தனிப்பட்டவர்களை, அல்லது ஆதாரம் இல்லாமல் இருப்பதைப் பற்றியோ பேசி, இங்கே நேரத்தை வீணாக்க வேண்டாமென்று சொல்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி : ஆதாரம் இல்லாமல் பேசவில்லை. இந்தச் சட்டமன்றத்தினுடைய பொன்னான நேரத்தில் இரண்டு நாள் ஒதுக்கி, இதுபற்றி விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிற விசாரணைக் கமிஷன் அறிக்கை நீதிபதியினுடைய அபிப்பிராயம். அதிலே கருத்துக்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அரசு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உகந்த முறையில், மாமன்ற உறுப்பினர்களுடைய கருத்து என்ன ?.....

[பிற்பகல் 1.00]

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, வெளியே உள்ள ஒரு வழக்கறிஞர் எந்த நேரத்தில் எப்படி அவர் கருத்தைத் தெரிவித்தார் என்பது வழக்கறிஞர் என்ற முறையிலே அவருக்குள்ள உரிமை. இந்தச் சட்டமன்றத்திலே இல்லாத அவர், வழக்கிலே வழக்கறிஞராக வக்கீலாக வந்திருக்கிறாரே தவிர, அவருடைய பெயரை இந்த அவையிலே குறிப்பிடுவது முறையாகாது அவர்களைப்பற்றி இங்கே பேசுவது கூட இந்த அவையின் உரிமைக்கும் மரபுக்கும் ஏற்றதல்ல. எனவே அவைக்குறிப்பில் ஏறி இருக்கிற குறிப்புகளைப் அவை இருக்க வேண்டியது. முறைதான் என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கந்தசாமி அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்ட ஒரு வழக்கறிஞரைப் பற்றிச் சொன்னது, ஒரு நிகழ்ச்சியைப்பற்றி நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியைப் பற்றி சொன்னார்களே தவிர, அந்த வழக்கறிஞரைப் பற்றி குறைகாண்பதற்காகவோ அல்லது அவரது பப்ளிக் கான்டக்டிலே களங்கம் கற்பிப்பதற்கு

1978 ஏப்ரல் 7]

[திரு. கி. மனோகரன்]

காகவோ அல்ல என்பதையும். நடந்த நிகழ்ச்சியைத்தான் இங்கே தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே அவைக்குறிப்பில் இடம் பெறாமல் இருக்க அவசியம் இல்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே. இடம் பெற வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதை பற்றி நீங்கள் முடிவு செய்யலாம். இதிலே சொல்லப்பட்ட ஒரு தொடர். அவர் முன்னர் ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமான கருத்தைக் கொண்டிருந்தார். இப்போது ஜனநாயகத்திற்காக வாதாடுகிறார் என்று குறிப்பிட்டார்கள். வழக்கறிஞர்கள் எதற்காக வாதாடுவார்கள் என்பது அவர்கள் பிரச்சினை. எது ஜனநாயகம் என்பதே சந்தேகத்திற்குரியதாக 1½ ஆண்டுகாலம் இருந்தது. எனவே ஒரு வழக்கறிஞரைப் பற்றி அவர் ஜனநாயகத்திற்கு எதிராக இருந்தார். இப்போது ஜனநாயகத்திற்கு ஆதரவாக இருக்கிறார் என்று சொல்கிற அந்தக் கருத்தைப் பற்றித்தான் பரிசீலிக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேராசிரியர் அவர்கள் சொன்ன கருத்து, நான் சொன்ன கருத்துக்கு வலிவூட்டுகிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஜனநாயகத்திற்கு எதிராகப் போராடியவர், அல்லது வாதாடியவர் இன்று ஜனநாயகத்திற்காக வாதாடுகிறார் என்று ஒரு குறிப்பிட்ட வழக்கறிஞருக்குப் பெருமை தேடித்தந்திருக்கிறதே தவிர, இழிவு படுத்தவில்லை என்பதை நான் பேராசிரியருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. கந்தசாமி : பெருமதிப்பிற்குரிய வழக்கறிஞர் சண்முகம் அவர்கள் வழக்குக்காக கேசில் வாதாடவில்லை. வழக்கறிஞர் மன்றக் கூட்டத்தில் குறிப்பிட்ட அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அந்த இடத்தில் அவர் அறிவித்தார் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேனே தவிர, வேறு அல்ல என்று குறிப்பிட்டு. தங்களுடைய கவனத்திற்கு நான் காலையிலே கொண்டு வந்தேன். முரசொலிப் பத்திரிகை. தி. மு. க. வின் அபிசியல் ஆர்கள் என்பது உங்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். அந்தப் பத்திரிகையிலே உள்நாள் 13-3-78. வெளியூர் 14-3-78 என்று தேதியிட்ட அந்தப் பத்திரிகையில் 2-வது பக்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “ இஸ்மாயில் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டு வந்து 6 மாதம் ஆகியும் அரசு இன்னும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காதது ஏன்? உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் மக்களே நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை விளக்கக்கூட்டத்தில் வழக்கறிஞர் பாளையங்கோட்டை சண்முகம் எச்சரிக்கை.”

இங்கே கூட்டமன்றத்தில் விவாதத்திற்காக மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களுக்கு அவர்களின் கருத்தை அறிந்து, மேல் நட

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1978 ஏப்ரல் 7]

வடிக்கை எடுப்பதற்காக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்திருந்தும் தி. மு. க. வினருக்கு மிக நெருங்கிய தொடர்புள்ள, விவரம் அறிந்தவர் சென்னையிலேயே கூட்டம் போடுகிறார். அந்தக் கூட்டத்திலேயே விளக்கம் அளிக்கிறார். அந்த விளக்கத்தை முரசொலி பத்திரிகை வெளியிடுகிறது. பல விவரங்களைக் கொடுக்கிறார். 'சுருக்கமாக இந்தக் கூட்டம் போடுவது நடவடிக்கை எடுப்பார்களா சர்க்கார் என்று என்னிடம் பல பேர் கேட்டார்கள்? இஸ்மாயிலே கேட்டார். ரிப்போர்ட் எழுதுவதற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னாலே அவர் என்னிடம் நான் எழுதப்போகிற ரிப்போர்ட்டின்படி நடக்குமா என்று ரொம்ப வருத்தப்பட்டு கேட்டார். மனம் வெறுப்படைந்து போய் கேட்டார். நான் சொன்னேன். நீங்கள் மனம் ரொம்ப வெறுத்துப் போய் இருக்கிறீர்கள், தப்பு. யார் நினைத்தார்கள் இந்திராகாந்தி வீட்டுக்குப் போவார் என்று? உங்களை ஜட்ஜ் ஆக்கி, அடித்தார்களா, அடிக்கவில்லையா என்று விசாரணைக்கு வைத்திருக்கிறார்களே, இப்படி போடுவீர்கள் என்று நினைத்தீர்களா? இந்தக் கமிஷன் நடக்குமென்று நீங்கள் நினைத்தீர்களா? உண்மையாகவே மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்று அன்று அவருக்கு வாக்குறுதி கொடுத்தேன். எனக்கு மக்கள் மீது நம்பிக்கை உண்டு. 30 ஆண்டுகளாக எதிர்கட்சியில் இருந்திருக்கிறேன். மக்களுக்குத் தெரியும். மக்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வைப்பார்கள். வித்தியாசாகர் மீதும் அவரது கூட்டாளிகள் மீதும் இந்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா, எடுக்காதா? கேள்வி ஒன்று. நடவடிக்கை எடுப்பது யார்; கையில் இருக்கிறது? முதலமைச்சர் கையில்லா? நிச்சயமாக இல்லை. நிச்சயமாக அது உங்கள் கையில்தான் இருக்கிறது. சைதாப் பேட்டையில் உள்ள மக்கள் நினைத்தால் நிச்சயமாக வித்தியாசாகர் டிஸ்மிஸ் செய்யப்படுவார்.' மக்களையும் அபேட் பண்ணுகிற அளவு சட்டம் ஒழுங்கையும் மீறுகிற அளவு, அரசு நடவடிக்கை, ஜனநாயக முறைப்படி 4½ கோடி மக்களின் ஏகோபித்த பிரதிநிதிகளாக இருக்கிற 234 உறுப்பினர்களின் அபிப்பிராயம் தெரிந்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன்னாலே மறைமுகமாக தூண்டி விடுகிறார்.

சட்டம் அமைதியை மீறுங்கள். அரசை எதிர்த்துப் போராடுங்கள் என்ற அளவிற்கு அவர்கள் தூண்டிவிடுகிற பேச்சைப் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பேச்சின் சாராம்சம் இது. செக்ஷன் 10 [ஏ] என்று கருதுகிறேன், கமிஷன் ஆப் என்கொயரி ஆக்ட் புத்தகம் என்னிடத்தில் கிடைக்கவில்லை. அதிலிருந்து எடுத்த குறிப்பு என்னிடத்தில் இருக்கிறது. அதைப் படிக்கிறேன்.

'10 (a) (1) If any person by words either spoken or intended to be read, makes or publishes any statement or does any other act, which is calculated to bring the Commission or

1978 ஏப்ரல் 7]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

any member thereof into disrepute, he shall be punishable with simple imprisonment for a term which may extend to six months or with fine or with both.'

இங்கே மாண்புமிகு தலைவரவர்களே. தங்கள் மூலமாக இந்த மாமன்றத்திற்கும் நாட்டிற்கும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நீதியைப் பற்றி நாம் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறோம். எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் இந்த நாட்டில் பிறந்த பிரஜைகள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு அரசு பாதுகாப்புத் தர கடமைப்பட்டு இருக்கிறது. உரிய பாதுகாப்பை வழங்குவதற்கு அது இருக்கிறது. இன்று ஆளும் கட்சியாக இருப்பவர்கள் நாளைக்கு எதிர்க்கட்சியாக வரலாம். இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியாக இருப்பவர்கள் நாளைக்கு ஆளும் கட்சியாக வரலாம். இது ஜனநாயகத்தில் சாதாரணமாக இருக்கிற ஒன்று — அப்படியிருக்கிறபோது கட்சியைப் பற்றி சுவலைப்படாமல் இந்த நாட்டு மக்கள் இம்சிக்கப்பட்டார்கள் என்று கருத்து வருகிற போது அப்படிப்பட்ட எக்ச்சஸ் இருக்குமானால் அதற்கு சட்டப் படி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது அரசின் கடமையாகும். அதற்காகத்தான் இந்த கமிஷனின் அறிக்கை வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. [மணியடிக்கப்பட்டது] 5 நிமிடம் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 17 நிமிடம் பேசியிருக்கிறீர்கள். இன்னும் இரண்டு பேர் பேச வேண்டும். 12-50-க்கு ஆரம்பித்தீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையைப் பற்றி இங்கே தெளிவு படுத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். விசாரணைக் கமிஷன் அமைத்து அந்த நீதிபதியின் தீர்ப்பைப் பற்றி இங்கே விவாதித்துக்கொண்டு இருக்கிற. நேரத்தில், வெளியே, மக்களே முடிவு செய்யவேண்டும் என்று சொல்கிறபோது. யாரைத் தாக்குவதற்காக மக்களை தயார் செய்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி சிந்திக்கவேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறோம் என்பதையும் அந்த விளக்கத்தை அவர் சொல்லி அது சம்பந்தமாக என்ன கருத்து கூறுகிறார்கள் என்பதை தெரிந்து கொள்ள இந்த மாமன்றம் விரும்புகிறது என்பதையும் தகுந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்புத் தரவேண்டும் என்றும் தங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நோ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்; தயவு செய்து உட்காருங்கள். எப்போது வேண்டுமானாலும் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கேட்பதா?

திரு. க. கந்தசாமி : நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாட்டின் நன்மையைக் கருதி நான் கூறும் கருத்துக்களுக்கு அவர்

[திரு. க. கந்தசாமி]

[1978 ஏப்ரல் 7]

மரியாதை கொடுத்தது, ஜனநாயகத்திற்குக் கொடுத்த மரியாதையாகக் கருதி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த அளவிற்கு சட்டமன்றம் முடிவு செய்ய இருக்கிறபோது, மாமன்ற உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களை நாட்டு மக்கள் அறிய இருக்கிற நேரத்தில், விவரம் தெரிந்த, பெரிய பிரஜையாக இருக்கும் சண்முகம் அவர்கள் இதே சென்னைப் பட்டணத்திலே ஆயிரக் கணக்கான மக்களைக் கூட்டி வைத்து, இந்தக் கமிஷனைப் பற்றி இப்படி சொல்லி இருக்கக் கூடியது நியாயமானதானால், ஒரு உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி அவர்களே நாட்டிலுள்ள பிரஜைகளுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதி என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிற நேரத்தில், அந்த நீதிபதியின் கருத்தை இதயம் போன்றது என்று நாம் கருதிக் கொண்டு இருக்கிற நேரத்தில், அந்த கருத்துக்கு இழிவு ஏற்படுத்தும் அளவிற்கு, நீதிபதியின் அறிவு ஆற்றலை நிர்நாட்சண்யமான தன்மையை பழிக்கிற அளவிற்கு, வெளிப்படையாகக் களங்கம் சுறிக்கும் அளவிற்கு மாண்புமிகு சண்முகம் பேச்சு அமைந்து இருக்கிறது. நான் சொல்வதை தவறாக கருதுவார்களானால், தவறு என்று சொன்னால் நான் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1.10)

அருள்கூர்ந்து இந்த செக்ஷன் 10-ஏ, கிளாஸ் 1-ஐ பார்க்கும்போது It is a definite, deliberate pre-planned speech made by Mr. Shanmugam in an open public meeting, especially when the House was in session and was about to discuss a matter of public importance of a State. Only with a view to insult or injure the feelings of the people, he has said like that.

என்று நான் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு சண்முகம் அவர்கள் அவர்களுடைய சொந்தக் கருத்தை அல்லது அவர்கள் சேர்ந்திருக்கிற கட்சியின் கருத்தை பிரதிபலிப்பதில் ஆச்சரியம் இல்லை. மாண்புமிகு இஸ்மாயில் அவர்கள் தீர்ப்பு எழுதுவதற்கு முன்னால், இரண்டு நாளைக்கு முன்னால் நான் இவ்வாறு எழுதப்போகிறேன். அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களோ, ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்களோ நாம் என்ன செய்ய என்று ஆலோசனைக் கேட்பதைப்போல,

Also he, by his speech, has brought disrepute and he has questioned the impartial conduct of the Judge. It is not as if the Judge goes and seeks the advice of the Learned Counsel, Thiru Shanmugham.

அவர்கள் மேடையிலே இவ்வாறு பேசினால் பின் நடப்பவைகளைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டாமா? 'மங்கை சூதகமானால் கங்கையில் மூழ்கலாம், கங்கையே சூதகமானால் எங்கே போவது' என்று தேவர் பெருமகனார் சொன்னார்கள். புனிதமாக ஒரகின்ற

1978 ஏப்ரல் 7]

[திரு. க. கந்தசாமி]

கங்கை நீரே களங்கப்பட்டது என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு களங்கப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த கருத்தை நம்பி, நம் நாட்டு மக்கள் பார்க்கிற போது எந்த அளவுக்கு மதிப்பார்கள். இந்த ஐட்ஜ்மென்டைப் பற்றி என்ன நினைப்பார்கள்? ஆக அருள்சூர்ந்து அது குறித்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அரசு அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. நேற்று கூட பேசும்போது பத்திரிகைகள் நிர்தாட்சணியமாக நடந்து கொள்கின்றன என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பாராட்டினார்கள். ஆனால், இன்றைய எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையைப் பார்த்தால் அப்படி தெரியவில்லை. அவர்கள் எண்ணம் என்ன என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை. நேற்று திரு. சுப்பு அவர்கள் இந்த அறிக்கைமீது பேசினார்கள். ரொம்பத் தெளிவாகவும் உருக்கத்தோடும், உணர்ச்சி வசப்படும் கருத்துக் களைச் சொன்னார்கள்; நாம் எல்லோரும் அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம். அவர் பேசாத ஒன்றை பெரிய எழுத்திலே போட்டிருக்கிறார்கள். நாம் எத்தனையோ கருத்துக்களைச் சொல்கிறோம். அதையெல்லாம் போடவில்லை. அது அவர்கள் விருப்பம். நாம் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. ஆனால், ஒரு உறுப்பினர் சொல்லாத ஒன்றை, அவர் சொன்னதாக போட்டிருக்கிறார்கள். திரு. பரமகுருவை பற்றி சொல்லும்போது, அவர் சொல்லாததை சொன்னதாகப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

'The former I.G. of Prisons was now the City Police Commissioner and had a fair chance of being promoted as I.G. If such persons were to be put in charge of law and order would people feel secure, Mr. Suppu asked?'

I ask the Editor or the Reporter of 'The Indian Express' whether my Learned Friend spoke like this. If he did not, is he prepared to apologise? I am sorry to quote this.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் நான் பேசியதாக வந்த செய்தியை நானும் பார்த்தேன். நான் சொல்லாத ஒன்றை சொன்னதாக ஏன் போட்டார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. சிலர் சில அதிகாரிகளமீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள்; ஆனால் சிலர் அந்த அதிகாரிகளை காப்பாற்ற வேண்டுமென்று பாடுபடுகிறார்கள். நான் அடிஷனல் ஐ. ஜி கிருஷ்ணசாமியைப்பற்றி பேசினேன். அதை பத்திரிகையில் போடவில்லை. நான் பேசாததைப் போட்டிருக்கிறார்கள். உரிமைப் பிரச்சனை கூட அதில் எழுப்பலாம். இருந்தாலும் நேரத்தை வீணாக்க வேண்டாமென்று விட்டுவிட்டேன்.

[1978 ஏப்ரல் 7]

திரு. கே. கந்தசாமி : திரு. சுப்பு அவர்கள் எவ்வளவு நிர் தாட்சணியமாகச் சொன்னார்கள் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் நாம் அறிவோம். அந்த அளவுக்கு பேசாத ஒன்றை பேசியதாகப் போடுகிறார்கள். அப்படி அந்த பத்திரிகைக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அதிகாரிமீது எவ்வளவு அக்கறை வந்து போட்டிருக்கிறார்கள் என்பது நமக்குப் புரிகிறது. அப்துல்காதருக்கும் அமாவாசைக்கும் என்னய்யா சம்பந்தம்? (சிரிப்பு) மண்டபுமிகு பாட்சா அவர்கள் மன்னித்துக் கொள்ள வேண்டும். இது எங்கள் கிராமத்து பாஷை. அதைத்தான் சொல்கிறேன், தவறான முறையில் அப்படிச் சொல்ல வில்லை. பரமகுரு மேல் அவர்களுக்கு அவ்வளவு அக்கறை ஏன்?

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அப்துல்காதருக்கும் அமாவாசைக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று சொன்னார்கள். பேச்சு வாக்கில் அப்படிச் சொல்வதாக இருந்தாலும் அப்துல்காதரை ஏன் வம்புக்கு இழுக்க வேண்டும்? அதைவிட மெய்யடைத் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சு போட்டதைப் போல என்று சொன்னால் பொருத்தமாக இருக்கும்.

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவரவர்களே, அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நான் வரவேற்கிறேன். ஆக இஸ்மாயிலாக இருந்தாலும் யாராக இருந்தாலும் தொடர்புள்ள எல்லா விஷயங்களையும் ஆராய்ந்திருக்க வேண்டும். ஆக இந்த அளவிற்கு இங்கே ஒருதலைப் பட்சமாக கமிஷன் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. அவர்கள் நிர்த தாட்சண்யமாக காரியங்களை இங்கே எடுத்துச் சொல்லவில்லை. It is incomplete.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் பண்ணை சேதுராம் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். இது முழுமையான அளவில் விசாரணை செய்து அளிக்கப்படவில்லை என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 44 பேர்கள் அஸ்பிடலிட் போட்டதில் 13 பேர்களைத்தான் விசாரித்திருக்கிறார்கள்.

சிட்டிபாபு அவர்கள் மரணம் அடைந்தார்கள். அவர்கள் சிறையிலே கொடுமைப் படுத்தப்பட்டார்கள் என்று சொல்லப் படுகிறது. அதே போன்று முரசொலி மாறன், அடியார் போன்றோர் எல்லாம் கொடுமைப்பட்டதாகச் சொல்லப் படுகிறது. அந்த மாதிரி கொடுமைப் படுத்துவதற்கு யார் காரணம் என்பதை நன்றாகத் தீர விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

வித்தியாசாகரனுக்கு இவர்கள் மீது என்ன அக்கறை? முரசொலி மாறன் பற்றியும், வீராசாமி பற்றியும் அவருக்கு என்ன அக்கறை?

Therefore I want to submit to this Honourable Court (Laughter)
I am sorry. I mean Honourable House.

1978 ஏப்ரல் 7]

[திரு. க. கந்தசாமி]

நான் இப்போது வக்கீல் வேலையும் பார்ப்பதனால் அந்தப் புத்தி வந்து விடுகிறது.

ஆகவே இந்தச் சூழ்நிலையை நான் கூறுவதற்குக் காரணம். இங்கே அவர்கள் எழுதுகிறார்கள். 26-ஆம் தேதி என்று கருதுகிறேன். அதை 26-ஆம் தேதி டெல்லியிலே அவர்களுடைய சகலப் பட்டி ஒ. வி. அளகேசன் பேசுகிறார் இதே பொருள் பற்றி.

தி. மு. க. பற்றி என்ன அக்கறை. அந்த அளவிற்கு இங்கே அரசியல் புகுந்திருக்கின்றது.

The hands of the officials were tied practically and they were not allowed to function freely and therefore any attempt to malign Thiru Paramaguru and others is quite baseless and it has got no reason or legal evidence.

ஆகவே அன்று அரசியல் காரணங்களுக்காக பழிவாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விவரங்களைத் தெரிந்தாகவேண்டும். மாண்புமிகு கிட்டிப்படி அவர்கள் எழுதிய அந்த டைரியின் 60 பக்கங்களில் குடும்ப காரணங்கள் எழுதப்பட்டிருந்தன என்று அவருடைய மனைவியிடம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள்.

It must contain the whole matter.

ஒரு பகுதியை ஏற்றுக் கொண்டு. இல்லாத ஒரு பகுதியை அவர்கள் சொல்கிற காரணத்துக்காக ஏற்றுக்கொண்டேன் என்று மாண்புமிகு நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். நான் அவர்களை மிக்க மரியாதையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் முழுவதையும் விசாரித்துருக்கவேண்டும். ஒரு முடிவுக்கு வருவதற்கு முன்னால், தீர்ப்பளிப்பதற்கு முன்னால் முழு விஷயமும் ஆராயப்பட வேண்டும்.

In the absence of certain particulars in regard to a particular matter, an adverse inference has to be drawn. This is criminal Law, simple.

ஆகவே இருக்கக்கூடிய அந்த 60 பக்கங்கள் கொண்ட டைரியை மறுபடியும் வரவழைத்து விசாரித்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் அவ்வாறு செய்யவில்லை. அதிலே அனைத்து சாட்சியங்களையும் விசாரித்து சரியான முடிவு தந்தால் அது முழுமை பெற்ற விசாரணையாக அமையும். எதிர் காலத்தில் இவை நல்ல உதவியாக இருக்கும். ஆகவே இந்தக் கமிஷனை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவனாக இருக்கிறேன். ஆகவே புது கமிஷன் ஒன்றைப் போட்டு, எல்லாத் தரப்புச் சாட்சியங்களையும் விசாரித்து நீதி வழங்குகிற அளவுக்கு அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

[1978 ஏப்ரல் 7]

(பிற்பகல் 1.20)

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, நீதிபதி இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை மீது ஜனதா கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த அறிக்கைமீது நான் என் கருத்துக்களைக் கூறுகிற போது இந்த அறிக்கை சம்பந்தமாக, இந்த அறிக்கைக்கு ஏதுவாக இருந்த நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றபோதிருந்த பல்வேறு சூழ்நிலைகளைக் கூட இந்த மாமன்றம் நன்றாக அறிந்துகொள்வது நலமாக இருக்கும் என்று நான் எண்ணுகிறேன். 1975ம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 12ம் தேதி அன்று அன்றிருந்த பிரதமர் அவர்களுடைய தேர்தல் செல்லுது என்று அலகாபாத் உயர்நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியது. அதையொட்டி 1975 ஜூன் 26ம் தேதி அன்று அதே பிரதமர் இந்த நாட்டில் நெருக்கடி நிலையைப் பிரகடனம் செய்ததையும் நாம் மறந்திருக்கமுடியாது. அந்த நெருக்கடி நிலை இந்த நாட்டுக்குத் தேவை இல்லை என்று நெருக்கடி நிலையை எதிர்த்து இந்த மாமன்றத்தில் நாம் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினோம் என்பதையும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதைப்பற்றி, பெரும் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் கூட நெருக்கடி நிலை என்பது இந்த நாட்டுக்குத்தேவை இல்லை என்று கூறியது மட்டுமல்ல, அன்றையதினம் நெருக்கடி நிலையை யொட்டி ஏறத்தாழ 80,000 தேசத் தலைவர்கள், இன்று பிரதமராக இருக்கும் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் உட்பட, அசோக்மேத்தா அவர்கள் உட்பட பல ஆயிரக்கணக்கான தேசியத் தலைவர்கள் எல்லாம் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த நிகழ்ச்சிகளையும் நாம் நன்றாக அறிந்திருக்கிறோம். ஆகவே தான் பெரும் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் நெருக்கடி நிலையை வாபஸ் வாங்கவேண்டும், சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த தலைவர்களை உடனே விடுதலை செய்யவேண்டுமென்று கூறினார்கள். அது ஒன்றும் நடக்கவில்லை. கடைசியாக அக்டோபர் 2ம் தேதி தலைவர்களை விடுதலை செய்வார்கள் என்று எண்ணியிருந்தோம். ஆனால் அதுவும் நடைபெறவில்லை. பெரும் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் அன்றைய தினம் நம்மைவிட்டு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார்கள். இந்த நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் நான் கூறுகிறபோது இந்த நாட்டில் நெருக்கடி நிலைமையைக் கொண்டுவந்திருந்த காலத்தில் அதையொட்டி நாட்டில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். உடனடியாக அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்டது. ரூல் ஆப் லா அமல் நடத்தப்படவில்லை. கமிட்டி ஜுடிஷியரியாக நீதிமன்றம் மாற்றப்பட்டது.

அதுமட்டுமல்ல. ஒரே கட்சிதான் இந்த நாட்டை ஆள வேண்டும், சர்வாதிகாரம் நிலைநாட்டப் பட வேண்டும், ஜனநாயகம் தூக்கியெறியப்படவேண்டும் என்று திட்டமிட்டு செயல்

1978 ஏப்ரல் 7]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

கள் எல்லாம் இங்கே நடைபெற்றன என்பதை இந்த மன்றத் திலுள்ள அரசியல் கட்சிகளைச் சார்ந்த அனைத்து நண்பர்களும் நன்றாக அறிந்திருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் அந்தச் சூழ்நிலையில் சென்னை மத்திய சிறையில் நடைபெற்ற அநீதிகளைப் பற்றி விசாரிக்கவேண்டுமென்று நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்களை ஒரு தனி நபர் குழுவாக நியமித்து அவர் எந்தளவிற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கிற போது நாம் நன்றாக அறிகிறோம். அதைவிட மேலான நம்பிக்கை என்னவென்று சொன்னால், நமது சட்டத்துறையை தாங்கியிருக்கிற நமது சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்களைப் பற்றி நன்றாகத் தெரிந்தவர்கள். ஆக இந்த அறிக்கையை அவர்கள் நன்றாக ஆராய்ந்து இதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இஸ்மாயில் அவர்கள் எந்த அளவிற்கு அறிக்கையைத் தயார் செய்திருக்கிறார்கள், தனக்குக் கிடைத்த தெளிவுகளை எந்தளவிற்குப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை நமது சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ள தகுதியுடையவராக இருப்பது உண்மையிலேயே நாம் பாராட்டக்கூடிய ஒன்று என்று இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர் சிட்டிபாபுவடைய டைரியை மட்டும் வைத்து ஏதோ இந்த அறிக்கை தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று குறை கண்டார்கள். டைரியை மட்டும் நீதிபதி இஸ்மாயில் ஆதாரமாக கொள்ளவில்லை. அதற்கு 'கொராபரேட்' செய்கின்ற வகையில் எந்தெந்த சந்தர்ப்பங்களில் எந்தெந்த சாட்சியங்களை எல்லாம் எந்தெந்த கேள்விகள் கேட்கவேண்டுமோ அப்படியெல்லாம் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே டைரியை ஒட்டி அதில் இருக்கின்ற குறிப்புக்களை யொட்டி அவற்றையெல்லாம் கொராபரேட் பண்ணுகின்ற வகையில் பல சாட்சியங்களை சேகரித்து இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அறிக்கையை படிக்கின்ற அனைவரும் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். அதிலும் நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்கள் இதில் சிறப்பாக பணியாற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்படி பிப்ரவரி மாதம் முதல் தேதி, இரண்டாம் தேதி இந்த நாட்களில் சென்னை சிறையில் யார் யார் தாக்கப்பட்டார்கள், என்னென்ன முறையில் தாக்கப்பட்டார்கள் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இங்கு உரை நிகழ்த்திய அனைத்து நண்பர்களும் எடுத்து கூறியிருக்கிறார்கள். நண்பர் ஜெபமணி அவர்கள், நேதாஜி, கலிவரதன், டி.பி. ஏழுமலை, அம்மையார், ரமணிபாய் வரையிலும் எல்லோரையும் சிறையில் சித்திரவதை செய்தார்கள். தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர்களையும். கம்யூனிஸ்டு பார்டியை சேர்ந்தவர்களையும், இவ்விதம் அனைத்து அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்த

தவர்களையும், ஒருவேளை காங்கிரஸ் கட்சியைத் தவிர, மற்ற கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் எல்லாம் சித்திரவதை செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் பல்வேறு சந்தேகங்கள் தோன்றுகின்றன. அவற்றையெல்லாம் கூறுவதற்கு இருக்கின்றேன். கமிஷன் முன்னால் ஏற்பட்டது என்னவென்றால், சிறையில் நடைபெற்றது என்ன? சிறையில் மினிமம் ஃபோர்ஸ் தான் உபயோகப்படுத்தப்பட்டதா? அல்லது எக்ஸஸ் ஃபோர்ஸ் அதாவது அத்துமீறி நடந்தார்களா, அடிதடிகள் செய்தார்களா என்பதை மாண்புமிகு இஸ்மாயில் அவர்கள் விசாரித்து அறிக்கை கொடுக்கும்படி தான் அவர்களுக்கு ரெபரன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டது. மினிமம் ஃபோர்ஸ் தான் உபயோகப்படுத்தப்பட்டது என்று பல சாட்சியங்களையும் காட்டியிருந்தார்கள்.

ஆனால் அடிப்பட்டவர்களைப்பற்றி இந்த அறிக்கையில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அடிட்டு விழுந்தவர்களைப் பற்றி சொல்லும்போது, மரம் சாய்ந்தது போல், கல்லால் எறியப்பட்ட கண்ணாடி தூள் தூளாக தரையில் விழுந்து கிடப்பது போல் இருந்தார்கள் என்றும், அடிப்பதற்கு வருகின்ற ஜெயில் அதிகாரிகள் காக்கி உடை அணிந்த யமன்கள் வருவது போலவும், பலர் அடிபட்டு விழுந்து பின்பும், இந்த அதிகாரிகளால் தாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் இதில் கூறியிருக்கின்றார்கள். இவற்றுக்கெல்லாம் காரணம் அதிகாரிகள் என்ன சொல்லுகின்றார்கள் என்றால் இந்த கைதிகளை எல்லாம் அறைக்குள்-லெல்-க்குள் போவதற்கு மறுதலார்கள், ஆகவே லெல்லுக்குள் தள்ள வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது, அதற்கு தேவையான ஃபோர்ஸ் தான் உபயோகப்படுத்தப்பட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் அதிகாரிகள், சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இதை நன்றாகச் சிந்தித்து பார்க்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். 49 கைதிகளை நான்கு அதிகாரிகள் நினைத்து, மினிமம் ஃபோர்ஸ் உபயோகித்து அறைக்குள் தள்ள முடியுமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே அதிகாரிகளுடைய இந்தக் கூற்று உண்மைக்கு மாறானது என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தாக்கப்பட்ட நண்பர்கள் எந்த முறையில் தாக்கப்பட்டார்கள் என்பதை விரிவாக கூறியிருக்கிறார்கள். அடுத்து அங்கு சிறையில் இருந்த கைதிகளை எல்லாம் எவ்வளவு அவதூறாக பேசி, கீழ்த்தரமான வார்த்தைகளால் பேசி இம்சைப்படுத்தினார்கள் என்பதை எல்லாம் இஸ்மாயில் அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இப்படி பல்வேறு நண்பர்களை இழிவான வார்த்தைகளால் இம்சைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

ஆசைத்தம்பி அவர்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர், அவரைப் பார்த்து ஜெயிலர், 'ஏய் உனக்கு அறிவு இல்லையா, அடிக்கடி சிறைக்கு வந்திருக்கிறாயே' இப்படியெல்லாம் இழிவான வார்த்தை

1978 ஏப்ரல் 7]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

தைகளைக் கூறி இம்சைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் இஸ்மாயில் அவர்கள் தனது அறிக்கையில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். சிட்டிபாபு பற்றியும் அவர்களையும், வேழவேந்தன் அவர்களையும் இழிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, இந்த ஜெயில் கைதிகளை எல்லாம் அறையிலிருந்து வெளியே மலஜலம் கழிப்பதற்காகக் கொண்டு வரும்போதும், முட்டில் நிற்கச் சொல்லி இம்சைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள், இவையெல்லாம்...

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் அனுமதியோடு பேரவையின் நேரத்தை அமைச்சர் அவர்களுடைய பதில் வரை நீட்டி வைக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30.)

கடுமையான தண்டனை விதித்திருக்கிறார்கள். சிட்டிபாபு அவர்களை விடியற்காலை 4 மணி அளவில் எழுப்பவைத்து, ரத்தக்கரை படிந்த துணிகளை யெல்லாம் துவைக்கும்படி நிர்ப்பந்தப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல. ஹோம் செகரட்டரி அங்கே ஜூன் மாதம் 23ஆம் தேதி வந்து, நிலைமைகளைத் தெரிந்துகொண்டு போனதற்குப் பிறகு, சாதாரணமாக இந்தச் சிறைக் கைதிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த அந்தச் சலுகைகளும் கூட மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. வெளியே இருந்து ஏதாவது மருந்து கொண்டு வந்து கொடுத்தால், அதை வாங்குவதற்குக்கூட மறுத்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. இன்னும், சுதிரேசன் என்ற ஒருவர் குதிரை வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு காரணத்திற்காக, குதிரையைப் போல் அவர்களை ஓடவைத்து, இத்தகைய அநீதிகளையெல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கூறுகின்றபோது, இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது தமிழ்நாட்டிலே, இந்தியாவிலே தனி நபர் சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டு, சிறைக் கைதிகள் எல்லாம் மனிதத் தன்மை இல்லாத அளவுக்கு, மிகவும் கொடூரமாக சித்திரவதைக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள் என்று சொன்னால், நிச்சயமாக இஸ்மாயில் கமிஷனால் இதைவிடக் குறைவாக உள்ள அறிக்கையைத் தர முடியாது என்பதை இந்த மாமன்றம் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது, அதோடு, அவசர காலத்திலே அங்கே சிறைக் கைதிகளுக்குத் தேவையான, வசதிகள் அளிக்கப்படவில்லை. அவைகள் எந்த அளவிலே மறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விவரங்களையெல்லாம் கூறியிருக்கிறார். அவற்றையெல்லாம் கூறுவதற்கு நேரம் இடம் கொடுக்காததால், விட்டுவிடுகிறேன்.

அடுத்து, வித்யாசாகர், அதைப்போல் சியாம், சுருளிராஜன், இன்னும் சில அதிகாரிகள் எந்த அளவிற்கு அத்துமீறி நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணுகிறபோது, மனிதத் தன்மையே இல்லாத அளவுக்கு அவர்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1978 ஏப்ரல் 7]

கிரூர்கள். ஆனால், அவர்கள் இன்னும், இன்றும் உத்தியோகத்திலே நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், உண்மையிலே அதை எந்த அளவிற்கும் வரவேற்க முடியாது என்பதையும் நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை அரசுக்கு வந்தவுடன், அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படியென்றால் என்ன செய்திருக்கவேண்டும்? அந்த அதிகாரிகளை உடனடியாக சஸ்பெண்டு செய்திருக்க வேண்டும். அதற்கு மாறாக, மனிதத் தன்மையில்லாமல், சிறையினுடைய விதிமுறைகளையெல்லாம் மீறி, இந்த அளவுக்கு அத்துமீறல் செய்திருக்கின்ற இந்த அதிகாரிகள் இன்னும் அரசிலே பணியாற்றுகின்றார்கள் என்று சொன்னால், நிச்சயமாக அதை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே, இனிமேலாவது தேவைப்பட்ட நடவடிக்கைகளை எடுத்து, யார்குற்றவாளி என்பதை இந்த அரசு கண்டுபிடித்து, அவர்கள்மீது தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று நான் இங்கே வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. இதிலே பாதிக்கப்பட்ட என் அருமை நண்பர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இனிமேல் வேலை செய்து வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு வழியற்ற நிலையிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் இந்த அரசு காம்ப்ளேஷன் கொடுப்பதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து, இனி இந்தச் சிறைச்சாலைகளிலே எல்லாம் என்ன நடைபெற்றது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இன்னும் இஸ்மாயில் அவர்கள் அறிக்கையிலே ஆங்காங்கு சிலவற்றைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களுடைய அனுமதியோடு, மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்தக் கைதிகளையெல்லாம், அவர்கள் சிறையிலே இருந்த காலத்தில் அவர்கள் சேர்ந்திருந்த கட்சியிலே இருந்து ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. இலவசமாக பேப்பர் சர்குலேட் செய்திருக்கிறார்கள், அதிகாரிகள். அதுமட்டுமல்ல. ராஜினாமா செய்யச் சொல்லி அந்த ராஜினாமா கடிதத்தை கட்சியின் தலைவருக்கு அனுப்பியதோடு மட்டுமல்லாமல், அரசாங்கத்திற்கும் அந்த ராஜினாமா கடிதத்தை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த ராஜினாமா கடிதத்தில் சாதாரணமாக எல்லாக் கடிதங்களிலும் காணுகின்ற ஒரு வாசகம் என்னவென்று சொன்னால் நாங்கள் எங்கள் கட்சியிலிருந்து ராஜினாமா செய்துவிட்டு, இந்திரா கட்சியில் சேருகிறோம் என்று. ஆகவே. இந்திரா காங்கிரஸ் வலுவடையச் செய்வதற்காக ஜெயிலில் இத்தனை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று இருக்கின்றன.

1978 ஏப்ரல் 7]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. அதற்கான காரண, காரியங்கள் இருக்கின்றன என்பதை இந்த அறிக்கை நமக்கு நன்றாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

பக்கம் 82ல் விவரமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ராஜி்னாமாச் செய்யவில்லை என்று சொன்னால் பல்வேறு சலுகைகளும் மறுக்கப் பட்டதாக மாண்புமிகு ஜஸ்டிஸ் இஸ்மாயில் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் அதையெல்லாம் படித்துத் தெரிந்திருந்தாலும்கூட நான் ஒன்றிரண்டைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதை உணர்ந்து கொள்வது நலமாக இருக்கும்.

பக்கம் 84ல்—

The contents of these letters are substantially the same and in these letters the political detenus had stated that from the date of the letter they were getting themselves out of the D. M. K. party and were joining the Congress functioning under Thirumathi Indira Gandhi. This will be in consonance with what Thiru Shanmugham represented. It is not merely the detenus belonging to the D. M. K. party who were forced to resign but also a person like Thiru Kailaimannan belonging to Congress (O) was forced to resign.

ஆகவே, ஜெயிலில் நடைபெற்ற பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கிறபோது, இந்திரா காங்கிரசைப் பலப்படுத்துவதற்காக கட்சி அடிப்படையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் என்பதற்கு ஐயம் பாடு இல்லை என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

‘மிசா’வைப் பற்றி அன்றையதினம் பல்வேறு பத்திரிகைகளில் ஒரு டெபனிஷனைக் கொடுத்தார்கள். ‘மெயின்டனன்ஸ் ஆப் இன்டர்னல் செக்யூரிடி ஆக்ட், என்பது ‘மெயின்டனன்ஸ் ஆப் இந்திராகாந்தி ஆக்ட்’ என்ற அளவுக்குத் தெளிவாக நிருபணம் ஆகிறது. மிசா சட்டத்தை வைத்து பல்வேறு காரியங்களைச் செய்து கட்சியை வளர்க்க முயற்சித்திருக்கிறார்கள். சென்னை மத்திய சிறையில் நடைபெற்ற சம்பவங்களுக்கு டில்லியில் ஒரு சதித் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பலனாகத்தான் சென்னை மத்திய சிறையில் இவ்வளவு நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற்றிருக்கின்றன. எப்படியாவது அனைத்துக் கட்சிகளையும் ஒழித்துக்கட்டிவிட்டு மாநிலத்தில் இந்திரா காங்கிரஸ் மட்டுந்தான் செயல்பட வேண்டுமென்ற திட்டத்தோடு அத்தனை காரியங்களையும் செய்திருக்கிறார்கள்.

பக்கம் 155ல் இது சம்பந்தமாக சில காரியங்கள் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் கலைக்கப்பட்டது.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1978 ஏப்ரல் 7]

அதைத் தொடர்ந்து பிரசிடென்ட் ரூல் அமலாக்கப்பட்டது. ஜூன் மாதம் 8ஆம் தேதியன்று பிரதமர் பாராளுமன்றத்தில் உரையாற்றுகிறார்,

....the Assembly was dissolved and President's rule was imposed and that it was not only an extraordinary situation, but also a surprise action on the part of the then Government of India. In this context, my attention was also invited to the speech of the then Prime Minister of India in the Rajya Sabha on the 8th January 1976, that is, three weeks prior to the imposition of the President's rule in Tamil Nadu, stating:

“And thus, Emergency had to come. A sense of discipline has grown. But there are two islands where every effort is being made to destroy that discipline, where every encouragement is being given, who want to seek aid from outside against India, etc. etc.”

நான் இவற்றை எதற்காகச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்றால்-- டில்லியில் திட்டமிட்டு இந்தச் சதி நடைபெற்றிருக்கிறது. ஏற்கனவே சொன்னேன். பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள் செயல்படக்கூடாது, ஒரே கட்சி நிர்வாகம் வேண்டும், இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் இருக்கக்கூடாது, சர்வாதிகாரத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற திட்டத் தோடு மற்ற அரசியல் கட்சிகளை அழித்துவிட்டு காங்கிரஸ் மட்டுந்தான் இந்த நாட்டில் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகச் செய்த சதி என்பதை நான் இங்கே கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு இன்னொரு ஆதாரத்தையும் கூற விரும்புகிறேன். பல்வேறு அங்கத்தினர்களும் எடுத்துக் கூறினார்கள். மத்திய சிறையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த வித்தியாசாகர் என்ற குப்பரின் டைண்டென்ட் பல்வேறு தவறுகளைச் செய்துவிட்டார்கள் என்பதை பல்வேறு பத்திரிகைகளும் மக்களுக்குத் தெரிவித்தன.

[பிற்பகல் 1-40]

ஆகவே இலாகா அதிகாரிகள் அவரை அங்கிருந்து மாற்ற வேண்டுமென்று உத்தரவைப் பிறப்பித்தால், பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கும் அன்றையதினம் இருந்த அரசுக்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லை என்பது நமக்குத் தெரியும், இருந்தாலும் அவர் ஆளுநருக்கும், அப்போது ஹோம் மினிஸ்டர் (ஸ்டேட் மினிஸ்டர்) ஆக இருந்த ஓம் மேத்தா அவர்களுக்கும் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். அந்த வித்தியாசாகரை மாற்றக்கூடாது, ஏன்? மாற்றினால் கட்சி வளர்ப்பு பாதிக்கப்படும், அவர் செய்து கொண்டிருக்கிற பணிகள் பாதிக்கப்படும் என்றால், என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார் அவர்? ஜெயிலில் பல அரசியல் கட்சித்

1978 ஏப்ரல் 7]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

தலைவர்களை சித்திரவதை செய்து கொண்டிருந்தார், பல கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களிடம் இருந்து ராஜிநாமா கடிதம் வாங்கிக் கொண்டிருந்தார், அதனால் கட்சி வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது, ஆகவே மாற்றிக்கூடாது என்று கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். நான் ஏற்கனவே சொன்ன மாதிரி அரசியல் தலையீட்டின் காரணமாகத் தான் இவ்வளவு அத்துமீறல்கள் சென்னை சிறைச்சாலையிலே நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த அறிக்கையிலே 159 பக்கத்திலே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

History bears evidence to the fact that even the most strongly entrenched Government cannot last for ever and the dictators all over the world have paid their penalty....

என்று சொல்லிக் கொண்டு போகிறார்கள். நான் இவற்றைக் கூறுகின்ற போது இன்றைய தினம் நாட்டிலே அதன் விளைவாக ஏற்பட்ட பலன் என்ன என்பதை நாம் அறிவோம், சர்வாதி காரம் நிச்சயமாக நாட்டிலே தலை தூக்க முடியாது, மக்களாட்சி தான் இருக்க முடியும் என்பதை மக்கள் தெளிவாகத் தீர்ப்பு அளித்து விட்டார்கள். ஆகவே, தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாக நான் மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால், மேலும் இம்மாதிரியான நிலை இந்த நாட்டில் ஏற்படக்கூடாது, அதற்குத் தேவையான நடவடிக்கை களை எடுக்க வேண்டும்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய நண்பர்கள் கூறியதுபோல், சிறை என்பது பாதுகாப்பான இடம், இந்த மாதிரியான நிலை ஏற்பட்டால் மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்பதை நாம் அறிவோம். இத்தகைய அநீதிகளை இழைத்த அரசுப் பணியாளர்களை நிச்சயமாக அரசு தண்டிக்கவேண்டும், நான் ஒன்றை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தாயகத் தோடு இணைவதற்காக நடத்தப்பட்ட போராட்டத்தின் போது அங்கே இருந்த சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர் கணபதி என்பவர் இதைப் போன்று பலரை கொலை செய்யக்கூடிய அளவிற்கு சாவடி அடித்து விட்டார். ஆனால் பின்னாலே நடைபெற்றது என்ன, இடிவிழுந்து அவர் இறந்து விட்ட நிகழ்ச்சியைப் பார்த்தோம், அதை நான் இதையொட்டிச் சொல்லவில்லையென்றாலும், சாதாரணமாக அநீதிகள், அக்கிரமங்கள் செய்கிறவர்களுக்கு இம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவது வழக்கம். ஒரு வேளை இயற்கை இதிலே அந்த அளவிற்குப் போகவில்லையென்றாலும், நாம் நம் கையில் உள்ள சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி இது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அமர்கிறேன்.

[1978 ஏப்ரல் 7]

திரு எம்.ஏ.லத்தீப்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு விசாரணைக் கமிஷனுடைய முடிவுகளைக் குறித்து இந்த அவை தன்னுடைய கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொண்டிருக்கிறது. பிரச்சினைகளிலே மாறுபாடுகள் இருக்கலாம். அதுவும் குறிப்பாக அரசியல் கட்சிகளிடையே அரசியல்வாதிகளிடையே பல்வேறு பிரச்சினைகளிலே மாறுபாடுகள் இருக்கலாம். ஆனால் மனிதாபிமான பிரச்சினையிலே மாறுபாடு வந்துவிடுமானால், மனிதாபிமானம் என்பது உலகத்திலே அப்படி ஒன்று இருக்கிறதா என்பது கேள்வி குறியாகிவிடும்.

இன்றைக்கு நம் முன்னாலே இருப்பது ஒரு மனிதாபிமானப் பிரச்சினை. மனிதர்களை, மனிதர்களுடைய உரிமைகளைக் கொடுமை செய்கிற பிரச்சினை. இந்தப் பிரச்சினை நீக்குப்போக்கற்ற, நிர்தாட்சண்யமற்ற, பட்சபாதகமற்ற முறையிலே அணுகப்பட வேண்டும், கட்சி உணர்வுகளுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடிய பிரச்சினையாக அணுகப்படக் கூடாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சிறைச்சாலை என்பது சமுதாயத்திற்கு விரோதமாக யார் குற்றம் இழைக்கிறார்களோ, சமுதாயத்திற்கு விரோதமாக யார் அநீதி இழைக்கிறார்களோ அவர்களை தேக்கி வைத்து அவர்களை சீர்படுத்துகின்ற ஒரு இடமாகத்தான் சிறைச்சாலையே நம்மால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதே சிறைச்சாலையில் சமுதாய விரோதிகளை சீர்திருத்தக்கூடிய பொறுப்பிலே, உள்ளவர்களே சமுதாய விரோதமான காரியங்களை

offences against the Society

அவர்களே செய்வார்களானால், அந்தத் துறை நாட்டிலே மதிக்கப்படக்கூடிய துறையாக இருக்குமா என்பதை எல்லோரும் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அறிக்கையிலே மாண்புமிகு நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்கள் பல பிரச்சினைகளை அணுகுகிறார்கள். பல பிரச்சினைகளுக்குத் தங்கள் கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதில் முதல் அத்தியாயத்திலேயே சொல்லப்படுகின்ற ஒரு கருத்துதான் என்னைப் பொறுத்தவரையிலே அது மிகப் பயங்கரமான ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்குகின்ற கருத்தாக இருக்கிறது. அதைப்பற்றி அரசு சிந்திக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அவர்கள் சொல்வதிலே, பக்கம் 1, அத்தியாயம் 1-லே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, “சென்னை, மத்திய சிறைச்சாலையில் காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்த அரசியல் கைதிகள் சிலர் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டதாகவும், அடிக்கப்பட்டதாகவும் 1976ல் பிப்ரவரியில் குற்றச்சாட்டுகள் செய்யப்பட்டன. அந்த நிலையில், அந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் பற்றி துறை அளவில் விசாரணை நடத்தும்படி அரசு ஆணையிட்டது. இந்த விசாரணையின்படி, இக்குற்றச்சாட்டு

1978, ஏப்ரல் 7] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

கள் மெய்ப்பிக்கப்படவில்லை” என்று இருக்கிறது. இங்கே ஒரு நீதிபதி நியமிக்கப்பெற்று, நீதிபதி விசாரணை செய்து, அந்த விசாரணையின் அடிப்படையிலே இந்தெந்தக் குற்றங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன, ஆனால் சமுதாயத்திற்கு விரோதமாகவும், சட்டத்திற்கு விரோதமாகவும், சட்டத்தைப் பரிபாலிக்கக்கூடிய பொறுப்பிலே இருக்கக்கூடிய அதிகார மமதை படைத்த அதிகாரிகளால் இந்தக் குற்றங்களெல்லாம் வேண்டுமென்றே, திட்டமிடப்பட்டு, மனித சமுதாயத்திற்கு விரோதமாக இழைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என ஒரு நீதிபதி விசாரணை செய்து தீர்ப்புச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு முன்பு நடத்தப்பட்ட, துறையினரால் நடத்தப்பட்ட விசாரணையின் அடிப்படையில் எதுமே நடக்கவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இதிலேயிருந்து என்ன தெரிகிறது.

What is the utility, usefulness of deparmental enquiry?

டிபார்ட்மெண்டல் என்கொயரி நடக்கிறது என்றால் கண் துடைபிற்காகத்தான் செய்யப்படுகிறது. அதிகாரிகள் செய்யும் குற்றங்களை விசாரிக்கும்பொழுது உயர் மட்ட கீழ் மட்ட அதிகாரிகள் அதிகாரிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும். சட்டத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை, மனிதாபிமானத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை, நீதியைக் காப்பாற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை, நடந்த உண்மைகளை நாட்டிற்கு தெரிவித்து யார் யாருக்குத் தீமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவோ அந்த இழைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை, ஆனால் தங்கள் துறையையும், தங்கள் பதவியையும் தங்கள் அந்தஸ்தையும், தங்களுக்குக் கீழே இருக்கின்ற அதிகாரிகளின் அந்தஸ்தையும் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் செயல்பட்டு, அங்கே ஒன்றுமே நடக்கவில்லை என்று சொல்லப்பட்ட பிறகு, இவ்வளவும்வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால்

Such a voluminous report by His Lordship Justice Mr. Mohamad Ismail—that so many atrocities have been committed, perpetrated against humanity

என்ற அளவிற்கு வந்திருக்குமேயானால்,

I charge the Department, the entire police Department, the entire police Officers, who were responsible for administration, that they have been partial, that they have been inhuman and that their actions cannot be justified and the considerations that they adopted while they conducted departmental enquiry were extraneous to the realm of justice, to the realm of humanism....

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1978, ஏப்ரல் 7]

என்ற சார்ஜை அவர்கள் மீது நான் கூறுகிறேன். ஆகவே இந்த விசாரணையில் என்ன முடிவுகள் என்பதைப் பிறகு பார்த்துக்கொள்ளலாம்.

I want that all the reports, all the papers connected with departmental enquiry, should be placed on the table of the House.

என்ன என்கொயிரியை நடத்தினார்கள், அந்த என்கொயிரியின் விளைவுகள் என்ன என்பதைத் தயவு செய்து இந்த அவையிலே வைக்க வேண்டும்.

It is the duty and moral responsibility of the Hon. Minister Mr. Narayanaswami Mudaliar to place all the records connected with the departmental enquiry and place them on the table of the House, to be placed before the public of Tamil Nadu to show that the departments have no sense of justice, that they are partial, that they are not conscious of their responsibility to society but they are conscious only to safeguard their interests, their departmental interest, etc.

என்பதைத்தான் இந்த நேரத்திலே நான் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன், தயவு செய்து அதை முதலிலே செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Another thing I would like to know is, where responsibility of this government is involved.....

இந்த அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பு என்ன? இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசாங்கம் இங்கேதான் இருக்கிறது, அதனால் உங்களைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன், இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில்.

There is no responsibility direct or indirect so far as the unfortunate incident that took place during the dark days of Indian democracy, within the premises of the Indian jails, is encased.

[பிற்பகல் 1.50]

அதிலே இந்த கவன்மெண்டுக்கு ஒரு ரெஸ்பான்சிபிலிட்டியும் இல்லை, அதை நாம் முதலிலே தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்,

Coming to the responsibility of this Government, as soon as the Commission of Enquiry submits its report to the Government for its serious consideration and follow up action, then there comes the responsibility of this Govern-

1978 ஏப்ரல் 7] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

ment. As soon as this is placed on the table of the House, it is our responsibility to consider and fix the responsibility upon the officers who were and are guilty of committing such inhuman atrocities. That is the responsibility of this House. After it is being accepted by the Hon. Members of this House, it is for the Government to decide what follow up action should be taken.

Now the responsibility of the Government comes into picture to find out what is the legal position of this document. This document is a finding, a document of findings by a commission which was constituted under the commission of Enquiry Act. Now what is the legal position of these findings? This Commission has given a finding. It is only under the terms of reference and under the relevant portions of the Commission of Enquiry Act under which this Commission was constituted. It is only recommendatory and it is left entirely to the discretion of the Government whether such recommendations are to be accepted fully, or to be rejected fully or to be accepted partially and rejected partially. Therefore, it is left to the Government to decide upon the recommendations. It is only recommendatory. But at the same time it is a matter of propriety. Even though it is not mandatory, it is a matter of propriety. It is a matter of moral responsibility and a social responsibility. The responsibility for which this Government has been returned to power should be fulfilled.

இங்கே என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்? என்னென்னவோ சொன்னார்கள். கமிஷன் முழுமையாக நடக்கவில்லை, கமிஷன் பார்ஷியலாக நடந்தது என்று சொன்னார்கள்.

Whatever it may be, I do not want to retravel in the realm of judicial interference. That is not proper for me as an officer of the Court. As an officer of the Court I must be very very responsible, and as an Advocate and at the same time as a servant of the society and as a servant of the people of Tamil Nadu it is my primary duty to save the liberty and freedom of this State. Life is nothing before.

விடுதலைக்கு, சுதந்திரத்திற்கு, மானத்திற்காக, மரபுக்காக வாழ்வு பெரிதல்ல, தாழ்வு வெல்லமல்ல. அந்த வாழ்வைவிட, மானத்தை காப்பதுதான் என்னுடைய மரபு என்ற முறையிலே சுதந்திரத்தை அழித்து, சுதந்திரத்தை கட்டுப்படுத்திய, மனிதாபிமானத்தைக்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1978 ஏப்ரல் 7]

கொண்டு குவித்த மா பாதகர்கள் யார் என்பதைக் கண்டு பிடிப்பது சமுதாயத்தின் இன்றைய வேண்டுகோளாக இருக்கிறது என்பதைத் தயவுசெய்து இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

Mr. Ismail puts it as follows:

Notwithstanding the fact that the strict procedure applicable to civil cases or criminal cases in Courts is not applicable to the commission appointed under the Act, still the basic characteristics of the judicial enquiry cannot be submerged or sacrificed. The importance that will be attached to a finding rendered by the Commission will, to a considerable, if not to the whole extent, depend upon the judicial approach and attitude which the Commission brings to bear on its enquiry and its finding. Both by temperament and training, a judge of the High Court who has been appointed as Commission, can function only as a Judge even while functioning as the Commission and therefore the flexibility of the procedure has not in any way detracted from the strict judicial approach of the Commission to the matter which it had to enquire into.

இதை நாம் கவனத்திலே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதை நாம் நினைவிலே வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அவர் சொல்வதை நாம் நினைவிலே வைத்து கொள்ளவேண்டும். எது சரி, எது சரியில்லை என்பது வேறு. என்னுடைய அருமை நண்பர் சொன்னார், பாலும் தண்ணீரும் கலந்திருக்கிறது. தண்ணீரைத் தனியாக எடுத்து விட்டு பாலை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார்கள். பாலிலும் தண்ணீர் உண்டு, பால்கோவாவிலே ஒரு வேளை தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால், பாலிலே இருக்கிற தண்ணீரை மட்டும் எடுத்துவிடாதீர்கள். அந்தத் தண்ணீரை எடுத்துவிட்டால் பால்கோவா ஆகிவிடும். அப்படி பால்கோவாவை மாற்றினால் கூட அங்கே சப்ஸ்டன்ஸ் இருக்கும். பால்கோவா இருக்குமே தவிர 'There will be a substance. There will be vacuum. There is something.

அந்த சமீதிங் என்ன என்பதைப் பாருங்கள்.

சிட்டிப்பாபு, அவர் யாராக இருந்தாலும் என்ன? வாழ்க்கையிலே விநோதம் இருக்கலாம். வாழ்க்கையிலே மாறுபாடு இருக்கலாம் அந்த நல்ல மனிதர், மாநகராட்சி உறுப்பினர் என்ற முறையில் அவர் ஆற்றிய சேவைகள் என் நினைவில் இருக்கிறது. மேயர் என்ற முறையில் அவர் ஆற்றிய சேவைகள் என் நினைவில் இருக்கிறது நல்ல துடிதுடிப்பானவர். எப்போது பேசினாலும் fact and figures பேசுவார். ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தவர். அவரை

1978, ஏப்ரல் 7] [திரு எம். ஏ. லத்தீப்]

'டேய் சிட்டி' என்று ஒரு போலீஸ் அதிகாரி, அந்த சிறைச்சாலை அதிகாரி சொல்லுகிறார் என்றால் அதைக் கேட்கிறபோது நாமும் உயிருடன் இருப்பதா என்ற எண்ணம்தான் ஏற்படுகிறது. தயவு செய்து நீங்கள் அதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

அந்த மாவீரன் அங்கே சிறைச்சாலையிலே வதை பட்டு தன்னுடைய உடலிலே உள்ள வியாதியையும் பொருட்படுத்தாமல் உயிரோடு சிறைக்குச் சென்ற பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பிணமாக வெளியே வந்தான் என்று கேட்கும் போது, இது என்ன நியதி? இது என்ன நியாயம்? யாருக்காக சட்டம் இருக்கிறதோ அவர்களே சட்டத்தை மீறுகிறார்கள் என்றால் அதை எப்படி பொறுத்து கொள்வது என்பதை தயவு செய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு ஆட்சி வரலாம். போகலாம். யார் மீது பொறுப்பை சுமத்துவது என்று கேட்கிறார்கள். ஒருவர் மீது சுமத்த முடியுமா என்று கேட்கிறார்கள். இல்லை என்றால் அந்த அட்வைசர் மீதா? போலீஸ் இலாகா செயலாளர் மீதா?

Because in those days there was President's Rule ultimately it is the Members of the Central Government who will be held responsible. The Home Minister, the so-called Mr. Om Metha who created so much of havoc in this country, who came as a demon against democracy, that Om Metha was to be held responsible.

ஆகவே, நான் கேட்டுக் கொள்வது. இதிலே கட்சிப் பிரச்சினைப் பார்க்கத் தேவையில்லை, யார் யார் காலத்திலே நடக்கவில்லை என்று என்னுடைய நண்பர்கள் பேசினார்கள், தி. மு. க. ஆட்சிக் காலத்திலே செய்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை யார் சரி என்று சொல்ல முடியும். பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தில் நடந்ததை யார் சரி என்று சொல்ல முடியும்.

இதிலே முக்கியமான வேதனைக்குரிய விஷயம் என்ன வென்றால் இந்த மாநிலத்திலே முதலமைச்சராக இருந்த ஒருவர் பெரியவர் அவர் ஒம்மேத்தாவுக்கு எழுதுகிறார். இன்னவரை வைத்திருங்கள், இன்னவர் இருந்தால்தான் கொடுமைப்படுத்த முடியும் என்று எழுதுகிறார் என்று சொன்னால், இது அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியால் நடத்தப்பட்ட ஒரு ஆதாயமே தவிர வேறல்ல என்பதை யார் மறுக்க முடியும். ஏன் நான் பெயரையே சொல்லுகிறேனோ, நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய பக்தவத்சலம் அவர்கள் தான் எழுதினார். இப்படிப்பட்ட எண்ணம் இருக்கக் கூடாது. யாராக இருந்தாலும் சரி. மனிதன் மிருகத்திலிருந்து வந்தவன் என்று டார்வின் தியரி இருக்கிறது. இன்னும் மனிதர்களிலே மாக்கள் உணர்வு பெற்ற மிருகங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1978, ஏப்ரல் 7]

எனவேதான் இத்தகைய சம்பவங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இத்தகைய மிருக உணர்ச்சி பெற்றவர்கள் யாராக இருந்தாலும், இனங்கண்டு கொள்ள வேண்டும். நாம் இன்றைக்கு இருக்கலாம்; போகலாம், இந்த உலகத்திலே இருக்கலாம், அல்லது இந்த உலகத்தை விட்டுப் போகலாம்; இந்த நாட்டிலே சுதந்திரத்திற்காக உயிரை இழந்த நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் நடந்திருக்கின்றன. சுதந்திரப் போராட்டங்களை எல்லாம் நாம் மறந்து விடக்கூடாது. சுதந்திரப் போராட்டத்திற்காக நம்முடைய உயிரையும் கொடுக்கின்றோம். என்ற நிலையிலே அந்த சுதந்திரத்தைப் பேணிக் காப்போம், மனிதாபிமானத்தைப் பேணிக் காப்போம், பண்பாட்டைப் பேணிக் காப்போம், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சட்டம் என்பது அவர்களுக்கு ஒன்று நமக்கு ஒன்று என்று இருக்கக்கூடாது. இங்கே ஒரு உருதுக் கவிதையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்று நாம் பெருமூச்சு விட்டாலும் தண்டிக்கப்படுகிறோம்,

ஆனால் அவர்கள்கொலையே செய்தாலும் அதைப்பற்றி யாரும் பேசக்கூடாது என்ற நிலைமை இன்றைக்கு ஆட்சியிலே இருக்கக்கூடியவர்களிடத்திலே, ஆட்சி நடத்துகிறவர்களிடத்திலே இருக்கிறது. என்று அன்றைக்கு 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு டெல்லியிலே தோன்றிய ஒரு உருதுக் கவிஞன் பாடினான்.

(பிந்தகல் 2.00)

சாதாரணமாக ஒரு குற்றம் செய்தாலும், ஒரு ரொட்டியைத் திருடி விட்டாலும், போலீஸ்காரன் திருடிக்கொண்டு வந்து விட்டாயா என்று அடிக்க, திருடியவனைப் பிடித்து, அந்தச் சிறைச் சாலையில் போடுவதால் மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டுமே தவிர, அந்த சிறைச்சாலையில் மக்கள் பிரதிநிதிகளைப்பார்த்து அடா என்று பேசுகிறார்கள் என்று சொன்னால் அந்த அடாவடித் தனத்தை எப்படி சமாளிப்பது? ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினரை பார்த்து அடா என்று பேசும் அளவிற்கு ஒரு அதிகாரி வருகிறார் என்று சொன்னால், அவரை எப்படி கண்டிப்பது, அவர் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது என்பதை எல்லாம் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 2 மணி ஆகி விட்டது, முடித்து விடுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இந்த அறிக்கை மீது விரிவாக, பேஜ் பை பேஜாக, கிளாஸ் பை கிளாஸாக பேசுவதற்கு நேரம் இல்லை. ஆகவே, பொதுவான சில கருத்துக்களைச் சொன்னேன். தயவு செய்து இந்த அறிக்கையை வைத்து யார் யார் பொறுப்புள்ளவர்கள் என்று அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து

1978 ஏப்ரல் 7]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

நடவடிக்கை எடுங்கள். அதற்காகத்தான் இந்த அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. நாம் நடவடிக்கை எடுக்காமல் போய் விட்டால் இதற்கு எந்தவிதமான மதிப்பும் இல்லாமல் போய் விடும். மேற்கொண்டும் அதிகாரிகள் இப்படி செய்து கொண்டு தான் இருப்பார்கள் என்பதை தயவு செய்து நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

சிறையில் அண்ணா இருந்தார்கள், நாஞ்சிலார் இருந்தார்கள், கலைஞர் இருந்தார்கள், இங்கே இருக்கிற எத்தனையோ பேர் இருந்து இருக்கிறார்கள், இன்னும் யார் யார் போகப்போகிறார்களோ தெரியவில்லை. ஜெயிலுக்குப் போவது என்பது நாம் செய்யும் தியாகமாக இருக்கிறது. அந்த ஜெயிலில் மிருகங்கள் காவலர்களாக இருக்கக்கூடாது. மனிதர்களை வையுங்கள், அதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள், நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று மட்டும் கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் வர்களே, நடந்து விட்ட, ஆனால் இனி என்றென்றும் நடக்கக் கூடாது என்று நாம் எண்ணுகின்ற கோர நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி நடைபெற்ற விசாரணையில் அறிக்கை மீது இரண்டு நாட்களாக இந்த மாமன்றம் விவாதத்தை நடத்தி, இந்த அறிக்கை மீது உடனடி நடவடிக்கையை எடுக்க இந்த அரசு முனைந்திட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிற நிலையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகின்றேன்.

20 மாத காலமாக இந்தியாவை இருள் கவ்விக்க கொண்டு இருக்கிறது என்று விமர்சிக்கப்பட்ட அந்த நேரத்தில் சென்னை மாநகரத்தின் சிறைச்சாலை பயங்கர குகையாக உருவெடுத்து, மனிதர்கள் வேங்கைகளாகவும், புலிகளாகவும், சிறுத்தைகளாகவும், நரிகளாகவும் மாறி மிசாக் கைதிகளாகச் சிறையில் அடைக்கப்பட்ட பல்வேறு கட்சித் தோழர்கள் கொடுமை படுத்தியது குறித்து இஸ்மாயில் கமிஷன் தன்னுடைய அறிக்கையினைத் தந்து இருக்கின்றது.

அறிக்கை தரப்பட்டு 5 திங்கள்களுக்கு மேலாகியும் இன்னும் நடவடிக்கை அந்த அறிக்கை மீது எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை என்பது மக்களின் ஒரு பெரும் மனக்குறை என்பதை நான் சுட்டிகாட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன்.

ஏற்பட்டு விட்ட அந்த கொடுமைகளுக்கு யார் காரணம், எவர்காரணம் என்கின்ற ஆராய்ச்சியில் இரண்டு நாட்களாக இந்த மாமன்றம் இந்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் ஆராய்ந்து தங்கள்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 ஏப்ரல் 7]

தங்களுடைய கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் வழங்கியிருக்கின்றார்கள். இவ்வளவு கொடுமைகளுக்கும் அதிகாரிகளைத் தூண்டிவிடக் காரணமாக இருந்தது நெருக்கடிக்கால பிரகடனம் என்பதையாரும் மறுத்திட இயலாது.

ஒரு குழந்தையைக் கிணற்றில் தூக்கிப் போட்ட குற்றம் முன்பு இருந்த மத்திய அரசைச் சாரும் என்றால் இந்தக் குழந்தையின் தலையில் ஒரு பெரும் பாறாங்கல்லைத் தூக்கிப் போட்ட குற்றம் அதைத் தொடர்ந்து நடவடிக்கைகளை எடுத்த அதிகாரிகளைச் சாரும் என்று சொன்னால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

ஒன்றை நான் நினைவு படுத்த வேண்டுமானால், உச்ச நீதி மன்றத்தில் அன்றைய அட்டர்னி ஜெனரலாக இருந்தவர் மிகக் கம்பீரமாக எழுந்து நின்று ஒரு பயங்கரமான கருத்தைத் தெரிவித்தார். சிறைச்சாலையில் வைக்கப்படும் மிசாக் கைதிகள் எக்கதிக்கு ஆளாக்கப்பட்டாலும், சுட்டுக் கொல்லப்பட்டாலும், கவர்னரையே சிறையில் அடைத்தாலும், என்ன நடந்தாலும், நீதிமன்றம் ஏன் என்று கேட்கக்கூடாது என்று அரசின் சார்பில் அட்டர்னி ஜெனரல் வாதாடிய நேரம் அந்த நேரம்.

அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் இனி ஒருமுறை சுதந்திர ஒளியை இந்திய நாட்டு மக்கள் காண்பார்கள் என்ற எண்ணமே இல்லாத சூழலில், சுதந்திர மூச்சினை இந்திய நாட்டு மக்கள் சுவாசிக்க இயலும் என்று நம்ப முடியாத ஒரு நிலை. அந்த நேரத்தில் தான் 1976 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 31-நாள் நெருக்கடி நிலையை எதிர்த்தோம் என்ற காரணத்திற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மீது வெறுப்பு கொண்டு, மத்திய அரசு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசை கலைத்தது. அப்படி கலைக்கப்பட்டப் பிறகு 20 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட கழகத்தினர், மற்றும் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்கள், பழைய காங்கிரஸைச் சேர்ந்த தோழர்கள், திராவிடக் கழக நண்பர்கள், நெருக்கடி நிலையை எதிர்த்த கட்சிகள் எவை எவையோ அந்தக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் மிசா கைதிகளாக தமிழகத்திலே பல்லாயிரக்கணக்கானோர் சிறைச்சாலையிலே அடைக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் அங்கே கொடுமைப் படுத்தப் பட்டார்கள் என்பதையும் அதுபற்றி விசாரிக்க வேண்டும் என்பதையும் கவர்னர் பெருமதிப்பிற்குரிய மேதகு பட்வாரி அவர்கள் பதவிப் பொறுப்பை ஏற்பதற்குமுன்பு என்னுடைய நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் இங்கே சுட்டிக் காட்டியதைப் போல ஏற்கெனவே இருந்த கவர்னர் ஆட்சியில் இலாகாப் பூர்வமான விசாரணை நடைபெற்று எந்த விதமான தவறும் எத்தகைய கொடுமையும் சிறைச்சாலையிலே நடைபெறவில்லை என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்க, நீதிபதியைக் கொண்டு விசாரிப்பதே மேல் என்று சொல்லி, 1977 மே திங்கள்

1978 ஏப்ரல் 7]

திரு. மு. கருணாநிதி]

12-ம் நாள் தமிழக அரசு சிறப்பு வெளியீட்டில் கவர்னர் பட்டவாரி அவர்கள் ஆட்சியில் போடப்பட்ட ஆணை பின் வருமாறு :—

“சென்னை மத்திய சிறையிலே காவல் பாதுகாப்பு அரசியல் கைதிகள் கொடுமைப் படுத்தப்பட்டதாகவும், அடிக்கப்பட்டதாகவும் 1976 பிப்ரவரியில் குற்றச் சாட்டுக்கள் செய்யப்பட்டது. அந்த நிலையில் அந்தக் குற்றச் சாட்டுக்கள் பற்றி இலாகா அளவில் விசாரணை நடத்திட அரசு ஆணையிட்டது. அந்த விசாரணையின் போது குற்றச் சாட்டுக்கள் மெய்ப்பிக்கப்படவில்லை. நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்குப் பிறகு மீண்டும் இந்தக் குற்றச் சாட்டுக்களை விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்ற முறையீடு எழுந்தது. அதற்கிணங்க இந்தக் குற்றச் சாட்டுகளை விசாரணை செய்ய நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்களைக் கொண்டு தனி நபர் விசாரணைக் கமிஷன் நியமிக்கப்படுகிறது” என்ற அறிவிப்பு வெளியாயிற்று.

எனவே, இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையில் சென்னை சிறைச் சாலையிலே அரசியல் கைதிகள் தாக்கப்பட்டது, கொடுமைப்படுத்தப்பட்டது உண்மை என்று திட்டவாட்டமாக தெளிவாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அதிகாரிகள் பொறுப்பாளிகள் என்றும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் திட்டவாட்டமாக தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் இத்தனையும் அறிவித்து—நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டதைப் போல இலாகா விசாரணையில் எதுவுமே நடக்கவில்லை என்று அறிவித்து இருக்கிறார்களே, அதுவே மாபெரும் குற்றமாகும். எனவே, அரசியல் கைதிகளை அடித்தவர்கள், நொறுக்கியவர்கள், கொடுமைப் படுத்தியவர்கள்—அவர்கள் யார்? அவர்கள் மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? என்பதற்கு முன்பு அப்படி நடக்கவே இல்லை என்று விசாரணை நடத்தி அறிவித்தார்களே, அவர்கள் யார், எவர் என்று தெரிந்து அவர்கள் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த அரசை மிகுந்த பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னை சிறைச்சாலையில் சம்பவங்கள் எப்படி நடைபெற்றன என்ற சுருக்கத்தை அறிக்கையிலே நாம் காணுகிறோம் என்றாலும் நான் அது குறித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1976 ஜனவரி 31-ந்தேதி மாலை 6-30 மணியளவில் கழக ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது என்ற செய்தியை நாங்கள் அன்றைக்கு செய்தி நிறுவனங்கள் மூலமாக அறிகிறோம்; வானொலி மூல

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 ஏப்ரல் 7]

மாக அறிகிறோம். அந்த செய்தி எங்கள் காதிலே விழுகிற அதே நேரத்தில் எல்லா அமைச்சர்கள் வீட்டு டெலிபோன்களும் துண்டிக்கப்படுகின்றன. நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதைப் போல மாநிலம் முழுவதும் முன்னேற்றக் கழகம் உள்ளிட்ட பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்த பல்லாயிரக் கணக்கானோர் கைது செய்யப் படுகிறார்கள். அப்படி கைது செய்யப்பட்ட யாரையும் இன்டர்வியூ காண — நேர் காணல் என்ற ஒரு முறை இருக்கிறதே அதை பயன்படுத்திக் கொள்ள எந்த உறுப்பினருக்கும் அனுமதி அளிக்கப்படவில்லை.

(பிற்பகல் 2.10)

என்ன காரணத்திற்காக கைது செய்யப்பட்டார்கள். உடனடியாக உறவினர்களுக்கு இன்டர்வியூ காண சந்தர்ப்பம் அளிப்பதுதானே சிறைச்சாலையிலே உள்ள முறை. ஏன் அளிக்கப்படவில்லை என்று ஒரு நாள் பொறுத்துப் பார்த்தோம். ஒரு வாரம் பொறுத்துப் பார்த்தோம். இதற்கிடையில் எங்களுக்கு செய்தி எட்டுவதற்கு முன்பாக பல மைல் தொலைவிலுள்ள உற்றார் உறவினர்களுக்கெல்லாம் சென்னை சிறையிலே அரசியல் கைதிகள் மிசா கைதிகள் மிக பலமாக அடித்து நொறுக்கப்படுகிறார்கள் என்ற செய்தி தமிழ்நாடு முழுவதும் பரப்பப்படுகிறது.

ஏன் தமிழகத்தின் பல்வேறு சிறைச்சாலைகளிலும் இந்தக் கொடுமை நடடெபெறவில்லையா? சென்னைச் சிறைச்சாலையிலே நடந்தது மட்டும் அப்படி பரப்பப்படுகிறது. அரசியல் கட்சிச் காரர்களை அச்சுறுத்துகின்ற நோக்கத்திலே தமிழ் நாட்டிலே ஒரு பெரும் பீதியை ஏற்படுத்தி உள்ளே யார் யார் அடிப்படுகிறார்கள் என்ற செய்தி பரப்பப்படுகிறது. அவர்களுடைய உற்றார், உறவினர் எல்லாம் வெளியே இருக்கிறோம்; எங்களுக்குத் தகவல் கிட்டுவதற்கு முன்பாக பல கல் தொலைவில் இருக்கின்ற மக்களுக்கு இந்தச் செய்தி பரப்பப்படுகிறது.

சென்னை சிறைச்சாலையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், மார்க்ஸிஸ்ட் கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, பழைய காங்கிரஸ், திராவிடர் கழகம் ஆகியவற்றின் உறுப்பினர் பலர் கைதிகளாக அடைக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் கடுமையாக அடிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களிலே பலபேர் உயிருக்கு மன்றாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், என்கிற அளவுக்குச் செய்திகள் வருகின்றன. இங்கே சிறைச்சாலை வாசலிலே உற்றார் உறவினர் காத்திருக்கிறார்கள். அவர்களிலே யாருக்கும் நேர் காணலுக்கு (இன்டர்வியூ) அனுமதி தரப்படவில்லை. இதற்குப் பிறகு நாங்கள் பிப்ரவரி 26ஆம் நாள் வரையில் பொறுத்துப் பார்த்தோம். அதற்குப் பிறகு குடியரசுத் தலைவரவர்களுக்கும், இந்தியப் பிரதமருக்கும்....குறுக்கீடு.....

1978 ஏப்ரல் 7]

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் நேரில் காண்பதற்கு இண்டர்வியூ கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார். உண்மையிலேயே அந்தக் கருத்தை நான் ஆதரித்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் 1973ஆம் ஆண்டில்....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தயவு செய்து உட்காருங்கள். அமைச்சர் பதிலளிக்கும்போது அதற்கு பதில் சொல்லிக் கொள்வார். நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, பிப்ரவரி திங்கள் 26ஆம் நாளன்று இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையாருக்கும், இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரவர்களுக்கும், ஆளுநருக்கும் ஒரு தந்தி கொடுத்தேன். அந்தத் தந்தியில்,

“Interview for relatives of MISA detenus of DMK party in Tamil Nadu not yet granted for the past 26 days in Madras prison. Reason we reliably understand the detenus are mercilessly beaten inside the prison. M. Ps., former MLAs and office-bearers of DMK party are amongst such detenus so beaten”. Request your immediate intervention preventing illtreatment and necessary action to get interview”,

என்று ஒரு தந்தியை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவன் என்கிற முறையில் அளித்து அந்தத் தந்தியின் நகல்களை இரா. செழியன் எம். பி-க்கும் கவர்னரின் ஆலோசகர், தவேவுக்கும் தமிழ்நாடு அரசு சீப் கெக்கரட்டரிக்கும், எம். ஜி. கோரே எம். பி-க்கும் (சோசலிஸ்ட் பார்ட்டி, பார்பே)-க்கும் டி. கே. சீனுவாசனுக்கும், ஹோம் மினிஸ்டர் பிரமமானந்த ரெட்டிக்கும், ஸ்டேட் மினிஸ்டர் ஃபார் ஹோம் டிப்பார்ட்மெண்ட் ஓம் மேத்தாவுக்கும் அனுப்பிவைத்தேன். இத்தனைப் பேர்களுக்கும் அந்தப் பிரதிகளை அனுப்பி வைத்தேன். 26ஆம் தேதி தந்தி கொடுத்தது மாத்திரமல்ல. 27-ம் தேதியன்று குடியரசுத் தலைவருக்கு மிசாக் கைதிகள் இந்த நிலையிலே சிறைச்சாலையிலே நடத்தப் படுகிறார்கள் என்பது குறித்து ஒரு கடிதம் எழுதினேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 ஏப்ரல் 7]

அந்தக் கடிதத்தில்,

Your Excellency.

After the DMK Ministry has been dissolved followed by the imposition of President Rule in Tamil Nadu, the convict warders and warders of other category in the Madras Central Jail have been used for brutal attacks over the arrested persons for 2 or 3 days from January 31st onwards. They have terribly beaten and tortured the MISA detenus, including DMK prisoners. Notwithstanding the pain and torture, it is said that some people have signed on compulsion. They were not even provided with proper food and water till one week after they were locked up inside the gallows. Among those who have been treated so very badly, some are Deputy Secretaries of the DMK Head Office, some are Members of Parliament, some are Members of the Legislative Assembly. They have been scolded in abusive and filthy language. They have been treated bitterly. They have been locked inside the cells even at day time till 10 days. I do hope that the Government would not have ordered to treat them like this.

Those people who have been brutally beaten have been terrorised that if they reveal the fact outside, they will be beaten once again inside the jail. If your Excellency want to know the facts about those tortures, you can gather information from the Confident CIDs. Things have happened.

I request you to take necessary steps to protect the prisoners of Madras Central Jail from such tortures at least in the near future.

MISA detenus who are kept in Madurai and Vellore jails have been allowed for interview for the past two weeks. But in Madras Central Jail the relatives of the MISA detenus have not been allowed for interview even now.

I do hope that your conscience will not accept the way in which the political prisoners have been treated worser than those who have been convicted for murder. I request you to save the jail birds from torture by the Madras Central Jail authorities."

என்று குடியரசுத் தலைவருக்கு நான் எழுதி இருக்கிறேன்.

[1978 ஏப்ரல் 7]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

இதற்கிடையில் சென்னை தவிர மற்றச் சிறைச்சாலைகளில் உறவினர்கள் அல்லது பெற்றோர்கள் நெருங்கிய உறவினர்கள் மிஸாகைதிகளை இண்டர்வியூ பார்க்கலாம் என்பதற்கு அனுமதிகள் வழங்கப்பட்டு விட்டன, நான் டெல்லிக்கும் இங்குள்ள கவர்னருக்கும் கடிதமும் தந்தியும் அனுப்பிய பிறகும் எந்தவிதமான பதிலும் விளக்கமும் எங்களுக்குக் கிடைக்காத நிலையில் அடுத்து இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு ஒரு நாள் பிற்பகல் 1 மணி அளவில் அப்போது போலீஸ் ஐ.ஜி. யாக இருந்த அருள் அவர்களை தொலைபேசி மூலமாகத் தொடர்பு கொண்டேன். ஏறத்தாழ 27 நாட்களுக்கு மேலாகிறது, எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மற்றக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டு அவர்களை இதுவரையில் நேர்காண அனுமதிக்கப்படவில்லை. நான் ஒரு நாள் உங்களுக்கு நேரம் தருகிறேன். அதற்குள்ளாக எங்களுக்கு நீங்கள் தக்கபதில் அளிக்காவிட்டால் அந்தக் கைதிகளைப் பார்ப்பதற்கு அவர்களது உற்றார் உறவினர்களுக்கு அனுமதி வழங்காவிட்டால் மறுநாள் காலை யில் என்னுடைய தலைமையில் உள்ளே இருக்கிற அரசியல்வாதிகளுடைய வீட்டார் அனைவரும் புறப்பட்டு சென்னை சிறைச்சாலை வாசலிலே உட்கார்ந்து உண்ண விரதம் தொடங்குவதாக இருக்கிறோம் என்று நான் ஐ. ஜி. அவர்களுக்கு தொலைபேசி மூலம் தெரிவித்தேன்.

அப்போது ராஜாஜி மண்டபத்தில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மாநாடு ஆளுநர் ஆட்சிக் காலத்தில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. உடனடியாக ஐ. ஜி. அவர்கள் ராஜாஜி மண்டபத்திற்கு விரைந்து சென்று அங்கே செய்தியை அறிவித்து அதற்குப் பிறகு மறுநாள் எங்களுக்கு உள்ளே இருக்கிற கைதிகளைக் காண அந்தக் கைதிகளின் உறவினர்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்படுவதாக டெலிபோன்கள் வருகின்றன. அதைத் தொடர்ந்து கடிதங்களும் வருகின்றன. நாங்கள் இண்டர்வியூ பார்க்கப்போன நேரத்தில் இங்கே கூட ஒரு நண்பர் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள்.

கருணாநிதி இண்டர்வியூ பார்க்கப்போனபோது அவருடைய மகன் ஸ்டாலினை கூட தான் அடிப்பட்டதாகச் சொல்லவில்லை என்று இஸ்மாயில் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு தொடர்ந்து என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்கள் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. தான் அடிப்பட்டோம் என்பதைச் சொல்லக்கூட முடியாத நிலைமையிலே அங்கே மிஸா கைதிகள் இருந்தார்கள் என்பதற்கு அது ஒரு உதாரணம். நானும் எங்கள் வீட்டாரும் சென்று அமர்ந்திருக்கிற நேரத்தில் ஸ்டாலினையோ மாற்றையோதான் பார்க்க முடியும்.—உற்றார் உறவினர்களைத்தான் பார்க்க முடியும் என்ற விதி இருப்பதால் மற்ற நண்பர்களைப் பார்க்க இயலாது. அப்படி உட்கார்ந்திருக்கிற நேரத்தில் எங்களைச் சுற்றி வளையம்போல் அதிகாரிகள் வந்து நின்றுகொள்வார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் வெளியே இருக்கிற போலீஸ் அதிகாரிகள் கூட வந்து நின்று கொள்வார்கள். செளக்கியமாய்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 ஏப்ரல் 7]

இருக்கிறாயா என்று கேட்கலாம். ஆமாம், இருக்கிறேன் என்று சொல்லலாம் அடிப்பட்டாயாமே என்று நான் கேட்டதற்கு அதை யெல்லாம் கேட்கக் கூடாது என்று என்னிடத்தில் சொல்லிவிட்டு என் மகனிடத்தில் அந்தப் போலீஸ் அதிகாரி ஒரு பார்வையைத் திருப்ப அவன் கண்கள் கலங்கி என்னிடத்தில் சொன்ன அந்தக் காட்சியினை நான் மறந்துவிடவில்லை. அடிப்படவில்லை என்று தான் சொன்னேன். ஆனால், ஆம் அடிபட்டோம் என்று அவன் சொல்லியிருப்பானேயானால் அன்று மாலையோ அல்லது அடுத்த நாள் காலையோ அவன் மட்டுமல்ல சிறைச்சாலையில் இருந்த அரசியல் கைதிகள் அனைவரும் அதே கோர நிலையைச் சந்திக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருந்தது என்பதை நான் இந்த மாமன்ற உறுப் பினர்களுக்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 2.20

சிட்டிபாபுவனுடைய நான் குறிப்பு புத்தகம் பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. சிட்டிபாபு என்ன மறைவதற்கு முன்பு இப்படியொரு நிலைவரும் என்று எதிர்பார்த்தா அந்த டைரியை எழுதினான்? சிட்டிபாபுவை நமக்கெல்லாம் தெரியாதா? எங்களைவிட நெருங்கிய நண்பன் அல்லவா சிட்டிபாபு. நிதி யமைச்சர் மனோகரன் அவர்களுக்கு நாமெல்லாம் ஒன்றாக இருந்தபோது சிட்டிபாபு இந்த சென்னையில் மேயராக வீற்றிருந்து—அவன் ஆற்றிய பணிகள் மாற்றாரும் புகழ்கிற அளவிற்கு இருந்திடவில்லையா? நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்து நாடு மெச்சுகின்ற அளவுக்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் போற்றுதலுக்கும், பாராட்டுதலுக்கும், ஆளாகின்ற அளவிற்கு சிட்டிபாபு பணிகளை ஆற்ற வில்லையா? அவனுடைய டைரியையா நாம் சந்தேகிக்கிறோம்? அவன் எழுதிய நாட்குறிப்பையா நாம் சந்தேகிக்கிறோம்? அவன் எழுதிய எழுத்துக்களையா நாம் சந்தேகிக்கிறோம்? என்பதை தயவு செய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

இப்படி இஸ்மாயில் கமிஷன் வரும் என்று சிட்டிபாபு டைரி எழுதிய நேரத்தில் எண்ணியிருக்க முடியாது. அந்த விசாரணைக்கு இந்த டைரி சாட்சியாகச் செல்லும் என்று கூட சிட்டிபாபு எண்ணியிருக்க முடியாது. நடந்தவைகளை நடந்தவைகளாக எழுதிக் கொண்டு வந்த டைரிதான் சிட்டிபாபு எழுதிய அந்த நாள்குறிப்புப் புத்தகம். நீதிபதி இஸ்மெயில் அவர்களுக்கு கிடைத்த வலுவான சாட்சியங்களில் ஒன்றாக அது கிடைத்த தால் அந்த அடிப்படையிலும் வேறு பல சாட்சியங்களின் அடிப்படையிலும் தன்னுடைய அறிக்கையை நமக்கு தந்திருக் கிறார். சிட்டிபாபுவின் நாட்குறிப்பின் பல்வேறு பகுதிகளை இந்த அறிக்கையிலே இஸ்மெயில் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டி இருப்பதை ஒருமுறை இங்கே படிப்பதின்வாயிலாக இந்த அவையின் நடவடிக்கை குறிப்பில் அது பதிவாகுமேயானால் சிட்டிபாபுவுக்கு நான் செய்த கடமை அதைவிட வேறு ஒன்றும் இருக்க முடியாது என்று நான் தருதுகிறேன்.

1978 ஏப்ரல் 7]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அந்த வீரமறவனுக்கு என்னுடைய நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த கோவிந்தராசன் அவர்கள் பேசும் போது சிட்டிப்பாபுவினுடைய குடும்பத்திற்கு ஐந்து லட்சம் ரூபாய் நிதி தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுகூடத் தேவையில்லை. ஆனால், அவன் எழுதிய டைரி இந்த அவைக் குறிப்பில் ஏறுவது இருக்கிறதே அது அந்த மாவீரனுக்கு நாம் காட்டுகிற மரியாதை என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அவன் எழுதுகிறான்..

“மாலை 5 மணி மீண்டும் உணவு களியுடன்கூடிய தட்டு, யாரோ பயன்படுத்திய தட்டுக்கள், யாரோ பயன்படுத்திய சிறுநீர் பானைகள், யாரிடம் கேட்பது, கேட்டால் பதில் யார் சொல்வது, இரவு 7-30 மணி, அறைக்குள்ளே இருட்டுத்தான். ஆயினும் வெளிவாசலில் ஒரே விளக்குகள் மங்கலான ஒளியில் எட்டு மணியளவில் சில உருவங்கள் வருவதை காண முடிந்தது. காரணம் நான் இருந்த இடம் வருவோரை போவோரை பார்க்கும் வகையில் அமைந்திருந்தது, காக்கி உடைகள், வெள்ளை உடைகள் சற்றேறக்குறைய இருபதுக்கும் மேற்பட்டோர், சிறை அதிகாரிகள் இருவர் ‘கயூம்’ அழகான பெயர். அன்பு என்ற சொல்லுக்கு அளித்திட்ட உருது சொல்தான் கயூம். ஆமாம், அந்த அன்புதான் அந்த அரசியல் கைதிகளை, அடித்திட்ட ஆட்களுடன் அங்கே நின்றிருந்தார்.

“அவர் மட்டுமல்ல. அவர் கீழ் உள்ள அதிகாரிகள் உட்பட அவரது கையசைவில் அத்தனை பேரும் நாங்கள் இருக்கும் மண்டபத்திற்குள் நுழைந்தனர். எப்படி இருகோடுகள் தனித் தனியே படுக்கவைத்தால், இருக்குமோ அப்படிப்பட்ட அமைப்பில் அவர்கள் நின்றிருந்தனர். அவர்களது கையிலிருந்த தடிகளை அவர்கள் நீட்டினால் ஏற்படும் அளவே இரு கோடுகளுக்கும் இடையேயுள்ள இடைவெளி, பட்டாளத்தின் வீரர்களைப்போல் அவர்கள் நின்றிருந்தனர். இதற்குள் காக்கியுடை அணிந்த பள்ளி ஆசிரியர்கள் கம்பீரமாக குரல் எழுப்பினர். அறை பத்து அருகில் கண்களுக்குத் தெரியாமல் காலன் கவர வருவான், உயிரை என்பார்கள், கட்டையாகி விழப்போகிறவர்கள். அதே போலக் கதவு அருகே காக்கி உடையில் காவலாளிகள் காலனைப்போல்”.

“கதவு திறக்கப்படும் ஒலி. கம்பீரமான குரல் பேசியது, பெயர் சொல்லி அறை விட்டு வருதல் வேண்டும். சர்ச் என்ற பெயரால் திறக்கப்பட்ட கதவு பளீர் என்ற சத்தத்துடன் திறந்து கொண்டது. ஏதோ சினிமாவில் காணும் காட்சி போல் இருந்தது. கொலைகார கைதிகளின் கைத்தடிகள் அரசியல் வாதிகளின் உடலை சுவைத்துக் கொண்டிருந்தன. அலறல், அழுகுரல்கள், ஐயோ, அப்பா, அம்மா என்னும் அபயக் குரல்கள்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978-ஏப்ரல் 7]

“ஓடு உள்ளே என்ற உத்தரவு சர்க்கஸ் புலி, ஆட்டுக் குட்டியின் தலையை தன் அகண்ட வாயில் வைத்துச் சுவைக்காமல் காண்போருக்கு வித்தை காட்டுவதுபோல், கண நேர அதிர்ச்சி. ஓடு என்றவுடன் தீ வளையத்தை தாண்டிச் செல்லும் சிங்கம் போல் கூண்டுக்குள் அடங்கியது. அறை பத்து, அடுத்த அறை ஒன்பது, அப்படியே ஐந்து வரை வந்து கொண்டிருந்தது. அடுத்த ஓர் அறைதான், அதற்கு அடுத்தது என் அறைதான். அறையிலுள்ளவர்கள் அடுத்தடுத்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் காட்சியிலே அவர்கள் அடிபட்டதைப் போன்ற உணர்வு, தங்களை அறியாமல் என்ன என்ற கேள்வி. அழுவதா சிரிப்பதா என்றிருக்கும் நிலை எனக்கு. காரணம் இது போன்ற காட்சிகளை நான் இரண்டு முறை கண்டவன் மட்டுமல்ல, நானே ஒரு அங்கமாக அகப்பட்டுள்ளவன். அதனால்தான் எனக்கு அதிர்ச்சி இல்லை. ஆனாலும், எனது நண்பர்களைப் பார்த்து ஆடை அணிந்து கொண்டே வெளியே போக வேண்டும். அவன் சொல்வது போல் ஆடையை கழற்றிவிட்டு போகக் கூடாது என்று சொன்னேன். ஆனால் அனைவரும் மழையில் நனைத்த குழந்தைகள் போல் உடல் ஆடிக்கொண்டே இருப்பதையும் காணாமல் இருக்க முடியவில்லை.

“அறை நான்கு முடிந்து பூட்டும் போடப்படுகிறது. அடுத்து, நாம்தான். பூட்டு திறக்கப்படும் சப்தம் கேட்டது. கதவைத் தள்ளினார்கள். “வாங்கடா” என்ற குரல். கடைசி அறை, அது உக்கிரம் அதிகமாக உள்ள நிலை. அலுத்துப் போய் விட்டவர்கள் அல்ல அவர்கள். அதிகாரி வேறு வெளியில் நின்றபடி என்னடா மெதுவாக அடிக்கிறீர்கள் என்று அதட்டுகிறார். உத்தரவு உக்கிரமாக வருகிறபோது உதைவேகத்தைக் கேட்கவா வேண்டும்.

“கதவு திறந்ததும் யார் முன்னே வெளியில் செல்வது என்ற நிலை. காலம் கதவுகளை மூடப்போவதில்லை. அர்ச்சனைக்கு கொண்டு வந்த அரசியல் மலர்கள் அல்லவர் நாங்கள். எனவே, திரும்பிப் பார்த்தேன். தீர்மானமாகவே முதலில் வெளியில் வந்தேன். பெயர் சொல்லி அழைத்தனர். எதிர்பார்த்த ஆள் அல்லவா நான். எனவே ஓர் அடி எடுத்து வைப்பதற்குள் கன்னத்தில் வீழ்ந்த அறைகள் அடடா.... நிலைக்கண்ணாடி கல் பட்டு உடைந்து விழுந்ததுபோல எனக்குத் தோன்றியது. கண்கள் கணநேரம் காண்பது எல்லாம் கார் இருள்போல் இருந்தது. இரு கோடுகளுக்கு இடையில் தள்ளப்பட்ட எலி. ஆம் அவர்கள் அடித்ததும் அப்படித்தான். அவர்கள் அசந்தனர். இது எலி அல்ல, புலி என்று. காரணம் அத்தனை அடிக்கும் என் உடல் விழவில்லை தரை நோக்கி; தள்ளினார்கள் மதில் சுவர்மீது. சட்டென்று திரும்பிக் கொண்டேன். வயிற்றில் எட்டி உதைத்து விட்டான். சுவரின் மீதே சாய்ந்து கீழே

1978 ஏப்ரல் 7]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

உட்கார நினைத்தேன். ஆனால், நீண்ட நெடுமரத்தை மதயானை இடக் காலாலும், வலக் காலாலும், துதிக்கையாலும் வெறிபிடித்து உதைப்பதுபோல் உதைத்தனர்.

“வீராசாமி நெடுமரமாக கீழே சாய்ந்து கிடந்தார். வெறிக் கூட்டம் முரசு பறை அறைவதுபோல் இரு கைகளால் அடி கொடுத்துக் கொண்டிருந்தன. ஒருபுறத்தில் இக்காட்சி, பள்ளிக் கூட மாணவன் பெஞ்சு மீது ஏறி நிற்பதுபோல் இரும்பு ஏணி அருகில் கன்னத்தில் கை வைத்துக்கொண்டு கதறும் வி. எஸ். கோவிந்தராசன். ஒரே குத்துத்தான் நீலநாராயணனுக்கு. குள்ள உருவம் அவருக்கு. மேலே நிமிர்ந்து பார்த்திட, மாற்பகத்தில் மற்றொரு குத்து. முதுகில் இரண்டு தடி அடி. அவ்வளவுதான். குலை நோயில் கேவிக்கொண்டு கீழே விழும் நோயாளி போல் சுருண்டு விழுவதைக் கண்டேன். கால் எடுத்துவைத்து கைகொடுக்க முடியுமா என்று அசைந்தேன். தொண்டையில் ஒரு குத்து எனக்கு. மீண்டும் சுவர்மீது தள்ளப்பட்டேன். அய்யோ, என்று சாய்ந்தேன் நான்.

“அருகே என் அன்புத் தம்பி. ஆமாம் ஸ்டாலின் தான் தமிழகத்து முதல் அமைச்சரின் மகன் என்று நேற்றுவரை அறிந்த அந்த சுருளிராஜன், தன் கால் பூட்சால் அவன் அழகிய முகத்தைச் சுவைபார்க்க உதைத்தான். அடுத்து கொலைகாரன் ஒருவன் ஓங்கிய கோல் அவனது தோள் பட்டையில், காக்கி உடை அணிந்த வார்டர் ஒருவன் கன்னத்தில் கை நீட்டினான். கண்டேன் காட்சியை. இவர்கள் அவனை அடித்தே கொன்று விடுவர் என்ற உணர்வு எனக்கு ஏற்பட்டது. மற்றவர்கள்தான் மண்ணுடன் சாய்ந்து கிடப்பவர்களாக இருக்கின்றனர். உதவிக்கு எழ அவர்கள் முடியாதபடி அருகில் எமதுதர்கள். என்ன செய்வது, எனக்கென்று ஓர் துணிவு. திடீரென்று குறுக்கே பாய்ந்தேன். தம்பியைத் தள்ளிக்கொண்டே தடிகள் கழுத்தில், அவைகள் அடிகள் அல்ல. உலைக்களத்தில் பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பை தட்டிப் பதப்படுத்தும் உளியாக மாறிவிழும் சம்மட்டி அடிகளாக எனக்கு அமைந்தது. கழுத்தில் அத்தனையையும் தாங்கிக் கொண்டேன். அன்புத் தம்பி அறைக்குள்ளே ஓடிவிட வழி கிடைத்தது.

“வீராசாமியை தூக்கி நிறுத்தி ஒரு குத்துவிட்டு உள்ளே தள்ளினர். நீலநாராயணன் முச்சுத் திணை, வி. எஸ். கோவிந்தராசனைத் தாங்கிப் பிடித்து அழைத்துச் சென்றார். தம்பியோ, தான் பட்ட அடியை மறிந்து, தன் உடன்பிறப்புக்களை அழைத்துச் செல்லும் காட்சி கண்டேன். அவர்களைப் படுக்க வைக்க, தன் தோள்துண்டை தரையில் போட்டு, தாக்கப்பட்டவர்களை தாங்கி படுக்கவைத்த காட்சி கண்டேன். என்னை ஒருவன், வாடா தம்பி வா என்று வாயில் ஒரு குத்துவிட்டு உள்ளே தள்ளினான்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 ஏப்ரல் 7]

“கொடிய காற்றில் நெடிய மரம் சாய்ந்து விழுவதுபோல் அறையில் நான் வீழ்ந்தேன். இல்லை தள்ளப்பட்டேன். அறை முழுவதும் இருள் அல்லவா? நினைவு வேறு எனக்குப் பாதி யாகத்தானே இருக்கிறது. பூட்டு பூட்டப்பட்டது. உள்ளே அழகுரல், முனகல், அப்பா, அம்மா என்ற ஒலி. அன்புத் தம்பியோ அருகில் வந்தான். அண்ணன் நீலத்தையும், கோவிந்த ராசனையும் மார்பில் சாய்த்துவிட்டு, அவன் தன் பிஞ்சுக் கரங் களால் என் முகத்தைத் தடவிக்கொண்டே கேட்டான். ‘அண்ணே, இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறாயா?’ ஆமாம். அவன் கேட்டதில் நியாயம் இருக்கிறது. அடிக்க வந்தவர்கள் அல்லவே அவர்கள். கொலைவெறித் தாக்குதல் அல்லவா நடத்தினார்கள். அன்புத் தம்பியோ அதிர்ச்சி அடைந்திடவில்லை. அழுகையில் என்னைக் காண்கிறான்.’ அவன் அச்சம் கொள்ளக்கூடாது என்று, அன்பொழுக் சொன்னேன்.

“அடி பலமா உனக்கு என்றேன். அதெல்லாம் இல்லை, அண்ணே என்று பெற்றவனைப்போல் பேசினேன். தெம்பு குறையக் கூடாது என்பதற்காக. தம்பி, உன்னையும் அடித்தார்களா பாவிகள், என்றேன். இருக்கட்டும் அண்ணே, என்று சொல்லி அவன் என்னைத் தன் கரங்களால் அடிபட்ட இடங்களைத் தடவிக் கொடுத்துக்கொண்டே, என் கிழிந்த சட்டையைக் கழற்றித் துவிப்பது வந்தான். முகத்தைத் துடைத்துக்கொண்டே, தம்பி தண்ணீர் தேவை என்றேன். பாவம் அவன் என்ன செய்வான், அறையில் இருந்தால்தானே தர. அதற்குள் அதட்டல் குரல், ‘யார்டா சிட்டிப்பாடி, வீராசாமி, நீலநாராயணன், வாங்கடா வெளியே’.

“பூட்டு திறக்கப்பட்டது. தம்பியைப் பார்த்தேன். அவன் எங்களை மீண்டும் அடிக்கப் போகிறார்கள் என்று எண்ணியிருப்பான் போலும். பாவம் தண்ணீர் கேட்டதற்கு அவன் அப்பொழுது கண்ணீர் விட்டான். அந்தக் காட்சிகள் இதய இணைவுகள் அல்லவா? அகமும், புறமும் ஒன்றாக இணைய என் இதயம் முடிவெடுத்த நேரம் அதுதானே? ஆமாம், அன்னையிடம், அன்பு மனைவியிடம், அருள்மிகு மக்களிடம் பெற முடியாத அன்பை அன்று அவனது கண்ணீர்த் துளிகள் எனக்குத் தன் கண் பார்வையில் எனது இதயத்தையே தாரை தந்துவிட்டது, அவனிடம்.

“அதிகாரிபோல் வந்தவர்கள் என்னை வீரமணி இருந்த அறை எண் எட்டில் தள்ளினார்கள். அதுபோல் நண்பர்கள் வீராசாமி யையும், நீலநாராயணனையும் தனித்தனியே பூட்டியதைப்போல், ஸ்டாலினையும் தனியாக்கினர். அது பிரிவின் முதற்கட்டம்.

“அறை எட்டு, ஏற்கனவே அங்கு ஏழு பேர் அத்தோடு நானும். அடிபட்ட வேகத்தில் விடுதலை ஆசிரியர் வீரமணிக்கு முகம் வீங்கி விட்டது. ஏற்கனவே அறுவை சிகிச்சைக்கு ஆட்பட்ட விடுதலை

1978 ஏப்ரல் 7]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

சம்பந்தம் அடிபட்டபோது, அவரது அறுவை சிகிச்சையில் மீண்டும் அவதி. இதய நோயுடன் வேதனைப்படும் தியாகராஜன், இவர்களுடன் நீதிபதியின் மகன் சத்தியேந்திரன். அன்னியில் மேலும் மூவர். என்னுடன் சேர்த்து ஆக எட்டு. அறையும் எட்டு என்ற இலக்கத்தில். 'அடி பலமா' என்று ஆசிரியர் வீரமணி கேட்டார். அழுவதைத் தவிர, அவருக்கு என்ன பதில் என்னால் அப்போது தர முடியும்?

“கழுத்து, வயிறு, தோள், கை, கால் இவைகள் போதாது என்று வீங்கிய உதடுகள். இத்தனையும் பார்த்தே அவர்கள் எப்படித் தாங்கினாய் என்றனர். என்ன செய்வது? என்னால் படுக்க, ஏன், நிற்க, நீட்டி உட்கார் முடியாததால் சத்தியேந்திரன் தாங்கிப் பிடித்து சுவரில் சாய்த்து உட்கார் வைத்தார். வழக்கறிஞர் அவர். அவரும் அடிபட்டவர்தானே. சிறுநீர் கழிக்கவேண்டும் என்று எண்ணினேன். நகர்ந்தே கம்பி அருகில் வந்தேன். சிறுநீர் வந்தால்தானே? வயிறு வெடித்திடும் போன்ற பிரமை. 'அப்பா, அம்மா என்று முனகல்' — அவர்களது அச்சம், என்னை அமைதியாகத் தூங்கு, மறுபடியும் ஏதாவது ஏற்படப் போகிறது? என்றனர். இன்னும் என்ன ஏற்படுவது? எல்லாம் தான் முடிந்துவிட்டதே? இனி தேற எத்தனை நாட்கள் ஆகுமோ? தொப்புள் வேறு ஊதிக்கொண்டே யிருந்தது. பார்க்கப் பார்க்க ஆத்திரமும் அழுகையும். ஆமாம் அவர்கள் சொன்னார்கள் அமைதியாகப் படு என்று எனக்கு எப்படி அமைதிவரும்.”

(பிற்பகல் 2-30)

இது சிட்டிபாபுவின் டயரி. இறுதியாக சில மாதங்களில் சிட்டிபாபுவுக்கு நீண்ட அமைதியே வந்துவிட்டது. மிசா கைதியாக இருந்தவர்கள் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள்; இப்போதும் இருக்கிறார்கள். நாடாளுமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறார்கள்; இப்போதும் இருக்கிறார்கள். மேலவையின் உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறார்கள்; இப்போதும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் எல்லாம் எந்த வகையில் நடத்தப்பட்டார்கள்? எப்படிப்பட்ட கொடுமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள்? இவ்வளவுக்கும் யாரோ தனிப்பட்ட ஒருவர்தான் காரணம் என்று நான் கூறிட மாட்டேன். இங்கே பேசிய பல நண்பர்கள் எடுத்துக்காட்டியது போல் ஒன்றைச் செய்தார்கள். அதனுடைய பல்வேறு விளைவுகள் இந்த அளவுக்குக் கொண்டு வந்து விட்டன என்பதை யாரும் மறுத்துவிட முடியாது.

நெருக்கடி நிலை என்ற அந்தக் கோரப் பிசாசு அவிழ்த்துவிடப்பட்ட காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட கொடுமையான நிகழ்ச்சிகள் நாடு முழுவதும் நடக்கக் காரணமாய் இருந்தது என்பதை யாரும்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 ஏப்ரல் 7]

மறுத்திட முடியாது. அரசு நெருக்கடி நிலை என்ற நிலையை வகுத்தது. அதைத் தொடர்ந்து தி.மு.க. மற்றுமுள்ள கட்சிகள் நெருக்கடி நிலை கூடாது என்ற நிலையை எடுத்தது. இது கொள்கை வேறுபாடு. கொள்கை மாறுபாடு அல்லது கொள்கை முரண்பாடு என்ற அளவில் முடிந்திருக்க வேண்டிய ஒன்றே அல்லாமல், சென்னை சிறைச்சாலையை மற்ற சிறைச்சாலைகளுக்கெல்லாம் பூச்சாண்டி காட்டுகிற இடமாக, தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் மக்களை எல்லாம் பீதி கொள்ளச் செய்கிற ஒரு நிலையமாக ஆக்கிக் கொள்ளவும், எங்கள் மீது போடப்பட்டிருக்கும் சர்க்காரியா கமிஷனுக்குக்கூட சாட்சிகளைக் கட்டாயப்படுத்தி தயாரிக்கின்ற இடமாகவும் ஆக்கிக் கொண்டார்கள் என்றால், அந்த அதிகாரிகள் யாராக இருந்தால் என்ன, எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர், எந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர், எந்த சாதியைச் சேர்ந்தவர். யாருக்கு வேண்டியவர்கள் என்பதல்ல முக்கியம். அதிகாரிகள் எந்த வகுப்பு, எந்த மதம், எந்த சாதி, யாருக்கு வேண்டியவர் என்று பார்த்தால் மாத்திரம் போதுமா? அடிப்பட்டவர்கள் யார்? அதிகாரியிலே ஒருவர் இன்ன இனத்தைச் சேர்ந்தவர் என்றால், அடிப்பட்ட சத்தியேந்திரன் எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர்? அடிப்பட்ட முத்துராமலிங்கம் எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர்? மறந்துவிட முடியுமா? கையும் என்ற அதிகாரி தவறு செய்தார் என்று இஸ்மாயில் என்ற நீதிபதி தீர்ப்பளிக்கவில்லையா? அறிக்கை தரவில்லையா? அப்படிப்பட்ட முடிவு எழுதவில்லையா? இதிலே சாதிகள், மதங்கள், வகுப்புகள் அனைத்தையும் கடந்த ஒரு நிலைமையைத்தான் நாம் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாளையங்கோட்டை சண்முகத்தைப் பற்றி இங்கே நண்பர் கந்தசாமி பேசினார். இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை மீது எடுத்துக் கொண்ட நேரத்தைவிட பாளையங்கோட்டை சண்முகத்தின் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதற்கு அவர் எடுத்துக் கொண்ட நேரம் அதிகம்.

பத்துஆண்டுகாலத்திற்கு முன்பு, பாளையங்கோட்டை சண்முகம் கொண்டிருந்த கொள்கைக்கும், இன்றைக்கு உள்ள கொள்கைக்கும் உள்ள மாறுபாட்டைச் சொன்னார்கள். அரசியலில் நேற்றைக்கு ஒரு கொள்கை, இன்றைக்கு ஒரு கொள்கை என்று வெகு துரித காலத்தில் கொள்கைகள் மாறிக் கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில், 10 ஆண்டு காலத்தில் ஒரு கொள்கை மாற்றம் பாளையங்கோட்டை சண்முகம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது என்பதை—அதுவும் கந்தசாமி அவர்கள் சொல்லுகிற நேரத்தில் எனக்கு மிக மிக ஆச்சரியமாக இருந்தது. எனவே, கொள்கை மாற்றங்கள் அல்ல—நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது இஸ்மாயில் கமிஷனின் அறிக்கைப்படி யார் மீது என்று நாம் எண்ணிக்

1978 ஏப்ரல் 7]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், அவர் மக்களைத் தூண்டி விடுகிறார் என்றால், 'மக்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்' என்று சொல்லுகிறார் என்றால், அரசு எவ்வழியோ, குடிகள் அவ்வழி.

'மக்கள் பார்த்துக்கொள்வார்கள்' என்பதற்கு என்ன நியாயம் கற்பிக்கப்படுகிறதோ, அதே நியாயந்தான் பாளையங்கோட்டை சண்முகம் சொல்கிற 'மக்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்' என்பதற்கும் நியாயம் கற்பிக்கப்படவேண்டும். ஆகவே, 'மக்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்' என்றால், ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமான முறையில் அல்ல; வன்முறையில் அல்ல, அற முறையில், அன்பு முறையில், அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய முறையில் எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை 'மக்கள் எடுப்பார்கள்' என்றுதான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

பாளையங்கோட்டை சண்முகத்திற்கு ஏதேன் ஒரு வகுப்பார் மீது துவேஷம் என்றெல்லாம் வெளியே பேசப்படுகிறது, பத்திரிகையில் செய்தி போடப்படுகிறது. துண்டு அறிக்கை வெளியிடப்படுகிறது. அவரே கூட்டங்களில் பேசியிருக்கிறார்; பேசுகிறார், செந்தாமரை என்ற அந்த அதிகாரியும் நீக்கப்பட வேண்டுமென்று பேசுகிறார். செந்தாமரைக்கும், பாளையங்கோட்டை சண்முகத்திற்கும் என்ன உறவு என்பதும், அவர்கள் இருவரும் எந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதும் நிதியமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். இதிலே வகுப்பு பேதம் இல்லை, சாதி பேதம், மத பேதம் இல்லை. மனிதனை மனிதனாக எண்ணாமல், மிருகங்களைப் போல் நடத்தி, மாக்களைப்போல் நடத்தி, மிருக ஆட்சியைச் சிறைச்சாலையில் புரிந்த, அதற்குத் துணை நின்றவர்களமீது எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றி நடைபெறுகிற விவாதம். இதிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய கருத்தை எடுத்து வைத்திருக்கிறது.

ஆகவே, இனியும் காலதாமதம் செய்யாமல், யார் யார், எந்த எந்த அதிகாரிகள் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ, அவர்கள்மீது இந்த அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்; அதைத்தான் மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். இந்த அரசு சிறைச்சாலைச் சம்பவங்களுக்குப் பொறுப்பு அல்ல என்றாலும், நடைபெற்றுவிட்ட சம்பவங்களுக்கு விசாரணை நடத்தி, அறிக்கை வைத்த பிறகு, அதன்மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்தால், அந்தப் பொறுப்பும், பழியும் இந்த அரசின்மீது ஏற்பட்டு விடக்கூடும் என்பதை நான் எச்சரித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும், தமிழக அரசையும் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

[1978 ஏப்ரல் 7]

Mr. Speaker In The Chair

The Hon. Thiru K. NARAYANASWAMI MUDALIAR: Mr. Speaker, Sir, in this debate regarding the consideration of the Report including the Leader of the Opposition sixteen Members have participated. The Hon. Leader of the Opposition has lent an emotional touch to the entire debate by his speech spanning over 35 minutes.

Speaker after speaker have accepted the findings of the Ismail Commission, barring one or two speakers, who have expressed the view that the Report is not fuller than what it is by reason of the fact that all the witnesses have not been examined and that some of the evidences are vitiated by certain flaws in the sense that the evidence that has been adduced is apparently contradictory.

The hon. Member Thiru Suppu and the Hon. Leader of the Opposition made some grievances for the alleged delay on the part of the Government in placing the report. I want to make it clear and want to offer this explanation to the hon. Members for their appreciation of the difficulties of the Government. In so far as the difficulty felt is concerned, I would like to say- what I may call it—that when the wheels of the administration move, they have to move with certain amount of caution.

We have received the Report by the end of September 1977, it was somewhere about 27-9-1977. I had to examine the Report first in regard to so many other things. I sat up night after night and went through the Report. I have gone through every page of the Report and then offered my views and sent it. I had discussed the matter with the officials and sent it to the Hon. Chief Minister to peruse them along with the departmental notes and sent it to the Governor thereof. We have to examine the entire thing and then on 15th February 1978, as the hon. Members would peruse at the end of the Report, G. O. No. 379, of the Home Department was issued.

We have placed this entire English version of the Report of Justice Ismail for getting good Tamil version, which is bound to take sometime because the Report with its Annexure and other

1978 ஏப்ரல் 7] [Thiru. K. Narayanaswami Mudaliar]

things have to be translated by expert translators. After it was translated, the entire report was placed on the Table of the House.

[பிற்பகல் 2.40]

And then we knew that the Assembly was in session and the Council also was in session and there was no question of taking any unilateral action without hearing the views of the hon. Members of the Assembly, some of whom were MISA detenus. Therefore the entire matter was placed before the Cabinet and later on placed on the Table of the House for discussion.

A few outstanding points that have been made by most of the hon. Members in general are the findings relating to the beatings and the Government have accepted almost all the findings of Mr. Justice Ismail. We have expressed our broad acceptance of the seven issues contained in the findings. So far as the findings that relate to the beating of the MISA detenus and the ill-treatment meted out to them are concerned there is absolutely no difficulty in the Government acting on those findings.

The next stage is, what action the Government are going to take. I want to make it very abundantly clear that this Government are not interested in shielding any officer who is found to be erring or delinquent or who has committed any breach of even the Rules on the subject. This House will appreciate that any punishment or any departmental proceedings or disciplinary proceedings can be taken only in consonance with the Service Rules. We are not an authoritarian Government. We are functioning within the campus of a democratic policy where we have got to observe the rule of law. Just as we accuse Jail officials and others that they have contravened certain provisions of law which impose human treatment of the prisoners, in the same fashion we have got to observe the rules on the subject before we take disciplinary action against them. There are Civil Service Rules, Disciplinary and Conduct Rules and it may be recalled that even the Fourth Grade servant of the Railways is governed by, what may be called, Rules under the Railway Establishment Code. I am only drawing an analogy. Like that, in the case of a public servant or a jail official, there are Civil Service Rules.

[Thiru K. Narayanaswami Mudaliar]

[1978 ஏப்ரல் 7]

According to Article 309 of the Constitution, everybody has got to observe these Rules before disciplinary proceedings are initiated into and proceeded further against any erring official or delinquent official.

I want to assure the House and make it clear that there will be no effort on the part of this Government either to white wash a lapse or crime of any officer, nor are we going to indulge in witch-hunting against any official. We will avoid both the extremes. We will go about our business of enquiry in accordance with the Disciplinary and Conduct Rules and impose punishment when the charges are proved in accordance with the Rules on the subject.

There is the third aspect of the matter and that is the barbaric conditions and what I call, the unrestrained licence enjoyed by the jail officials in beating MISA prisoners and other prisoners and this must be ended by suitable reforms in the Jail Administration. I want to assure this House and I request every one of the hon. Members, particularly MISA prisoners to give their evidence before the Jail Reforms Commission, particularly those who have gone and suffered and who have received ill-treatment, and also hon. Members of the Assembly who have undergone jail imprisonment in respect of other Movements and on other occasions like the hon. Member, Thiru Govindarasan who has mentioned about it. Therefore, my appeal to all of you is that in order to prevent the recurrence of such tragic events, such brutal incidents such as ill-treatment and beating of prisoners, within the jail premises, they should give their views and their experience and also their suggestions before the Jail Reforms Commission.

I would like to say one thing. Mr. Justice Ismail set before him two ideals with regard to the examination of the entire evidence. He has stated--

‘When the facts are clear beyond controversy, I will state them as objectively as I can.’

In another place, the Learned Judge has stated--

‘Speaking as a Judge, I put justice first..’

I think Mr. Justice Ismail kept these things in giving his findings.

1978 ஏப்ரல் 7] [Thiru. K. Narayanaswami Mudaliar]

So far as the ill-treatment is concerned and in respect of other findings which have been criticised as falling below standard expected by reason of want of evidence or want of full evidence, this Government will have the further opportunity of examining further at least some of these findings, I repeat that this Government have accepted and expressed their broad agreement with regard to the findings of the Learned Judge in respect of the seven issues framed by him and the findings thereon.

One aspect of the matter about the alleged interview that Thiru Shanmugham had with Mr. Justice Ismail about which the hon. Member, Thiru Kandaswamy made some mention (Interruption from Thiru. P. U. Shanmugam) I am beholden to Thiru P. U. Shanmugam for reminding me that he is not that Shaumugam and that he is the advocate, Shanmugam. But this much I can tell the House that there has been a refutation of the interview by Mr. Justice Ismail and the matter is under the consideration of the Government. Some of the vital aspects of the refutation and the consequences that flow from the refutation by the Learned Judge are under the consideration of the Government.

I will conclude my speech by quoting the statement of the Hon. Chief Minister made on the floor of the Legislative Council and that would give an answer to some of the queries raised here.

(பிற்பகல் 2.50)

பேரவையில் சொல்லப்படுகிற கருத்துக்களையும், இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிற கருத்துக்களையும் (that is on the floor of the Legislative Council) சேர்த்து, எங்களுடைய அமைச்சரவையும் பரிசீலித்து சட்ட நுணுக்கத்தை அறிந்த திறமையாளர்களையும் வைத்து பரிசீலனை செய்து எந்த வகையில் எப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுப்பது என்பதை அவர்களுடைய ஆற்றல் மிக்க ஆலோசனையைப் பொறுத்துத்தான் எடுக்கப்படமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

This is the summation of the attitude and position of the Government and I cannot better improve the language of my Chief, particularly, his beautiful literary Tamil, with which I am not very much acquainted.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது